

ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธัญยรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2548

๕๗๔ ๐๗๓

๕๕๖๙๐

๖.๓

ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

16 ส.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
ธัญยรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่
พฤษภาคม 2548

๕๗๔ ๐๗๓

ธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง. (2548). ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
มลรัฐแคลิฟอร์เนียประเทศสหรัฐอเมริกา.ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
รองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สอนง โลหิตวิเศษ.

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ
ความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐ
แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ใน 3 ด้านคือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน
และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด
สาขาวิชา ค่าเล่าเรียนและประสบการณ์ ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังใน
การเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ที่เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย
ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 6 ศูนย์การเรียน ที่ลงทะเบียนเรียนในช่วงเดือนกันยายน – ตุลาคม
2548 จำนวน 315 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) และวิธีการทดสอบรายคู่
ของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
ไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการประกอบอาชีพและด้านการบริการชุมชนมีความ
คาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจ
ด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาโดยรวมด้านการบริการชุมชน
และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประกอบ
อาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ผู้เรียนที่อายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้าน
วัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจ
ด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมด้านการบริการชุมชน
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประกอบ
อาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผู้เรียนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดที่ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมด้านการบริการชุมชนและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ผู้เรียนที่เรียนวิชาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. ผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมด้านการประกอบอาชีพและด้านการบริการชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

10. ผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะโดยรวมดังนี้

10.1 ด้านการประกอบอาชีพ ต้องการให้วัดไทยเป็นศูนย์กลางเปิดอบรมวิชาชีพ สาขาต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น เช่น สอนทำอาหารไทย จัดดอกไม้ ร้อยมาลัย นวดแผนโบราณ เป็นต้น

10.2 ด้านการบริการชุมชน ต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพที่วัดไทย มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ และจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม

10.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ต้องการให้เปิดสอนในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เรียนทำอาหารเพื่อไปทำรับประทานที่บ้าน หรือทำเลี้ยงเพื่อนฝูงได้

10.4 ด้านการจัดการเรียนการสอน ต้องการให้ผู้สอนตรงต่อเวลา จัดระบบการสอนและตารางสอนให้ดี มีมาตรฐานตามหลักสากล แต่งตั้งความเป็นไทย

10.5 ด้านอื่น ๆ ต้องการให้รัฐบาลไทย จัดหาบุคลากร เพื่อการอบรมด้านวิชาชีพให้กับผู้สนใจในประเทศสหรัฐอเมริกา ให้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมที่เมืองไทย

LEARNER'S EXPECTATION TOWARDS LEARNING FROM
THE INTEREST GROUPS, THAI CULTURE
IN CALIFORNIA, U.S.A.

AN ABSTRACT
BY
TANYARAT PETCHNAMTHONG

Present in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakarinwirot University
May 2005

Tanyarat Petchnamthong. (2005). *Learner's Expectation towards Learning from the Interest Group, Thai Culture in California, U.S.A.* Master thesis, M.Ed. (Adult Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Suwat Watanawong, Assist. Prof. Dr. Snong Lohitwisas.

This was a survey study aiming at investigating learner's expectation towards their utilization of knowledge obtained from the interest groups, Thai culture in California, U.S.A. as to three aspects as career performance, community service, and quality of life's development, according to sex, age, career, avocation, sponsor, subject, tuition and experience, including their suggestion.

The subjects consisted of 315 learners in interest groups, Thai culture in California, U.S.A., through purposive sampling. Rating-scale questionnaire was administered and then data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t- test, F-test and Scheffe's method.

The results revealed that:

1. Learner's expectation towards learning from the interest groups, Thai culture in California, U.S.A. was at a high level as a whole and quality of life's development, whereas there was at a medium level on community service and career performance.

2. There was a significant difference at .01 level those of expectation of learners with different sex as a whole and community service and quality of life's development, whereas there was no significant difference on career performance.

3. There was no significant difference at among those of expectation of learners with different age as a whole and in each aspect.

4. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of learners with different career as a whole and community service and quality of life's development, whereas there was no significant difference on career performance.

5. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of learners with different avocation as a whole and in each aspect.

6. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of learners with different sponsor as a whole and on community service and quality of life's development, whereas there was no significant difference on career performance.

7. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of learners with different subject as a whole and in each aspect.

8. There was a significant difference at .01 level among those of expectation of learners with different tuition as a whole and on career performance and on community service, whereas there was no significant difference on quality of life's development.

9. There was no significant difference at among those of expectation of learners with different experience as a whole and in each aspect.

10. Their suggestions are as follows;

10.1 Career performance: They'd like the Thai temple to be the centre offering training in various subjects such as Thai cooking, flower arrangement, making garland, Thai massage, etc.

10.2 Community service: They'd like the Thai temple's training centre to have the proper facilities to accommodate the students.

10.3 Quality of life's development: They'd like to have subjects that they can use to improve their daily life such as learning to cook for their family and friends.

10.4 Teaching: They'd like the teacher to be on time, to have a clear schedule and a standard that retains Thai integrity.

10.5 The other: they'd like the Thai government to provide experts to train those Americans who are interested so that they can learn as if they are in Thailand.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

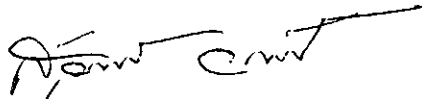
ของ
นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

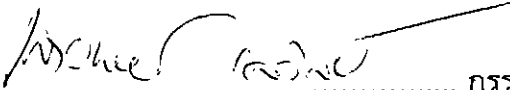
คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

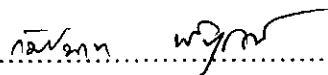
..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและแก้ไขปรับปรุงเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ อาจารย์กัมปนาท บริบูรณ์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบ และได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่งานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก ดร.ราณี รัชนพงษ์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม อาจารย์คณิต ภิรมย์ไกรภักดิ์ ดร.สุดารัตน์ ชาญเลขา รองอธิการบดีฝ่ายวัฒนธรรมและชุมชนสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ-บ้านสมเด็จเจ้าพระยา พระมหามันัส อพภาจารย์สมปโน ประธานสงฆ์วัดมงคลรัตนาราม อาจารย์สุนันท์ อัดถนะ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดมงคลรัตนาราม เบอริกเลย์ นครชานฟรานซิสโก ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ช่วยประสานงานในการเดินทางไปทำวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนผู้ดำเนินการหน่วยจัดกลุ่มสนใจ คุณยุพิน แก่นจันทร์ คุณชัยวัฒน์ ศิริญาณ คุณเกษมา โลหะอุจน์จิตร คุณชาติ มิ่งขวัญ คุณเจือ รัตนพันธ์ คุณดารา สุทธิสุวรรณ คุณเสาวภา รัตนโฆส ออลไบรท์ คุณชนัดดา ทองหยด และคุณสุวิมล มิลเลอร์ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล และอีกหลายท่านที่ผู้วิจัยมิได้เอ่ยนามในที่นี้ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ในขณะที่ผู้ทำวิจัยพำนักอยู่ที่นครชานฟรานซิสโก จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ แม่ พี่ น้องและเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้อกำลังใจที่ดีเสมอมา ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
สมมติฐานในการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ความคาดหวัง และคุณภาพชีวิต	12
การจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับคนไทยในต่างประเทศ	20
สังคมไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา	29
กลุ่มสนใจ	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
งานวิจัยในต่างประเทศ	56
งานวิจัยในประเทศ	57
3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4 (ต่อ)	ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้าน วัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา.....	72
	ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา	76
	ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้ จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้.....	100
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	106
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	106
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	106
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	107
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	107
	การวิเคราะห์ข้อมูล	107
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	108
	อภิปรายผล	112
	ข้อเสนอแนะ.....	123
	บรรณานุกรม.....	125
	ภาคผนวก	132
	ภาคผนวก ก. หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ	133
	ภาคผนวก ข. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย.....	137
	ภาคผนวก ค. ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามในการวิจัย IOC.....	139
	ภาคผนวก ง. หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล	143
	ภาคผนวก จ. แบบสอบถามการวิจัย	147
	ประวัติผู้วิจัย	156

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลหน่วยจัดและศูนย์การเรียนรู้ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. 2544.....	25
2 ตัวอย่างปฏิทินการฝึกอบรม	40
3 แผนการสอน	41
4 ตารางแสดงคุณค่าอาหารในส่วนที่กินได้100กรัม.....	43
5 การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนกลุ่มสนใจ	60
6 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้เรียนที่เรียนกลุ่มสนใจในมลรัฐแคลิฟอร์เนียประเทศ สหรัฐอเมริกา.....	64
7 ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	70
8 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่ม สนใจด้านวัฒนธรรมไทย โดยรวมและรายด้าน	72
9 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้าน วัฒนธรรมไทย ด้านการประกอบอาชีพ	73
10 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการบริการชุมชน	74
11 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทยด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	75
12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่ม สนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน	76
13 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม เพศด้านการบริการชุมชนเป็นรายข้อ	77
14 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามเพศ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นรายข้อ	78
15 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน	79
16 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน	80
17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน	81
18 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน.....	81

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
19	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอาชีพ โดยรวม	82
20	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยจำแนกตาม อาชีพ ด้านการบริการชุมชน.....	83
21	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยจำแนกตาม อาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	83
22	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทยจำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน.....	84
23	เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม ตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน	85
24	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม ตำแหน่งโดยรวม.....	86
25	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยจำแนก ตามตำแหน่ง ด้านการประกอบอาชีพ	86
26	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนก ตามตำแหน่ง ด้านการบริการชุมชน	87
27	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม ตำแหน่ง ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	87
28	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่ม สนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามหน่วยจัด โดยรวมและรายด้าน	88
29	เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม หน่วยจัด โดยรวมและรายด้าน	89
30	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม หน่วยจัด โดยรวม	90
31	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม หน่วยจัด ด้านการบริการชุมชน	90
32	ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม หน่วยจัด ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	91

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน โดยรวมและรายด้าน.....	92
34 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน โดยรวมและรายด้าน	93
35 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน โดยรวม	94
36 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน ด้านการประกอบอาชีพ	94
37 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน ด้านการบริการชุมชน	95
38 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	96
39 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามค่าเล่าเรียน โดยรวม และรายด้าน	97
40 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามค่าเล่าเรียน ด้านการประกอบอาชีพ	98
41 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามค่าเล่าเรียน ด้านการบริการชุมชน	99
42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียน กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามประสบการณ์ โดยรวมและรายด้าน	100
43 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการประกอบอาชีพ	101
44 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการบริการชุมชน	102
45 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	103
46 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการจัดการเรียนการสอน	104
47 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้าน อื่นๆ....	105

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนกำหนดแนวทางไว้ว่า “การจัดการศึกษานอกโรงเรียน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ความสามารถ ความสนใจ ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้ดียิ่งขึ้น และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับหลักการปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาให้คนมีคุณภาพสูงสุด ทำให้เกิดการพัฒนาที่พึงปรารถนา คือ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (ประยูร ผ่องอำไพ. 2544 : 2 ; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 1)

รัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนเป็นแกนกลางในการดำเนินงานและประสานงานให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการในการจัดการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับคนไทยในสหรัฐอเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และเอเชีย โดยในปี พ.ศ. 2536 คณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสำหรับเยาวชนไทยที่อยู่ในต่างประเทศ ต่อมาปี พ.ศ. 2538 ดำเนินการจัดการศึกษาสายสามัญวิธีเรียนทางไกลให้แก่สมาคมนักเรียนไทยในกรุงไคโร และปี พ.ศ. 2539 ขยายการให้บริการการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนไทยในต่างประเทศมากขึ้นโดยเฉพาะแรงงานไทย โดยศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษ กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาดังกล่าว (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. 2545 : 4)

โครงการจัดการศึกษานอกโรงเรียนประเภทบุคคลภายนอก สำหรับคนไทย (ในประเทศสหรัฐอเมริกา) ซึ่งคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ร่วมมือกับสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดศูนย์การเรียนทั้งหมด 20 แห่ง ดำเนินการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ให้แก่เยาวชนไทย กลุ่มผู้ใหญ่และผู้สนใจทั่วไป โดยจัดบริการการศึกษานอกโรงเรียนทั้งสายสามัญ สายอาชีพ และกลุ่มสนใจ ดำเนินการสอนโดยครูอาสาสมัครที่ผ่านการสอบคัดเลือกและดำเนินการสอนในช่วงฤดูร้อน (มิถุนายน-กันยายน) ของปีการศึกษา (สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. 2545 : 2)

การจัดกลุ่มสนใจเป็นกิจกรรมรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษานอกโรงเรียนโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ ทักษะ อาชีพ มีความรู้ทั่วไป มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ มีความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดี มีความสามารถในการแก้ปัญหาชีวิตประจำวัน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และพัฒนาอาชีพที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น เป็นหลักสูตรระยะสั้นๆ จบ

ในตัวเอง มีลักษณะยืดหยุ่น สามารถจัดสอนได้ทุกๆ พื้นที่ และสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจของประชาชน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ทันที ใช้ระยะเวลาในการเรียนไม่เกิน 30 ชั่วโมง (สมพงษ์ ภูริตะนะ. 2534 : 1)

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่ำกว่าเป้าหมายในไตรมาสแรกของปี 2546 สืบเนื่องมาจากความเชื่อมั่นของประชาชนลดลง เพราะกังวลในเรื่องของสงคราม (เศรษฐกิจปริทัศน์. 2546 : 1) และสูงขึ้นในไตรมาสที่ 3 ซึ่งถือว่าแข็งแกร่งสุดในรอบ 19 ปี ทำให้อัตราการว่างงานกว่า 2 ล้านคนลดลง (เลนซ์ซุม สังคมโลก. 2546 : 13) และรัฐบาลโดยประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช แห่งพรรคริพับลิกัน มีนโยบายให้ชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถทำงานได้ ส่งผลดีต่อประชากรภายในประเทศและชาวต่างชาติอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยที่พำนักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและที่กำลังประสบปัญหาการว่างงาน ประกอบกับกระแสวัฒนธรรมไทยและอาหารไทยที่กำลังแพร่หลายขจรไกลไปทั่วโลก โดยพบว่าปัจจุบันมีธุรกิจร้านอาหารไทยถึง 6,500 แห่งทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสหรัฐอเมริกามีมากที่สุด และอาหารไทยได้ชื่อว่าเป็นอาหารที่คนนิยมมากที่สุดในโลกเพราะอาหารไทยมีความหลากหลายของวัตถุดิบสูงมาก (ศิริศักดิ์ เทพาคำ. 2546 : 13) และรัฐบาลไทยมอบหมายให้สถานกงสุลไทยในประเทศสหรัฐอเมริกาจัดงานเทศกาลเมืองไทย (Thailand Festival) ตามโครงการไทยแลนด์ เดย์ (Thailand Day) ที่มหานครชิคาโก ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2546 มีการแสดงและโชว์สินค้าพื้นเมือง อาหารไทย การแกะสลักผักผลไม้ สาธิตการประกอบอาหาร บรรเลงดนตรีไทย ฯลฯ สร้างความประทับใจให้กับผู้ไปเที่ยวงานมากสมกับจุดมุ่งหมายเพื่อการประชาสัมพันธ์ประเทศไทย เพื่อให้คนไทยและชาวต่างชาติในประเทศสหรัฐอเมริกา กลับมานิยมไทย กินของไทย ใช้ของไทย และเที่ยวเมืองไทย (ช่อชงโค. 2546 : 85) ตลอดจนกรมส่งเสริมการส่งออกของไทย ได้ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์อาหารไทยว่าเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ (Food For Your Health) มีการจัดประกวดสุดยอดพ่อครัวแม่ครัวไทย (Thailand Superchef) เพื่อเป็นตัวแทนไปประชาสัมพันธ์อาหารไทยให้ชาวต่างประเทศได้รู้จัก มีการเผยแพร่ความรู้ใหม่ๆ ให้หน่วยงานที่สอนทำอาหารไทย และจัดทำหลักสูตรสอนทำอาหารไทย จัดส่งหนังสือข่าวสารร้านอาหารภัตตาคารไทย (Thailand Restaurant News) ให้สำนักส่งเสริมการค้าในต่างประเทศด้วย (พิมพ์พรรณ ชานุกูลศิลป์. 2546 : 9) และรัฐบาลนำสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tamboon One Product / OTOP) ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ และเป็นสินค้าเสริมในร้านอาหารด้วย และได้นำสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) สู่มายาซันผู้นำ 21 ประเทศ ในการประชุมว่าด้วยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ เอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation / APEC) ครั้งที่ 11 เมื่อวันที่ 20-21 ตุลาคม 2546 ที่กรุงเทพมหานคร นับเป็นการปลุกกระแสความนิยมครั้งใหญ่ ให้กับสินค้าที่มาจากชุมชนให้เป็นสินค้าทางวัฒนธรรมผลานความคิดที่หลากหลาย (โอท็อป-อาหาร-แฟชั่น หัวหอกสร้างเอกลักษณ์ไทยในเวทีโลก. 2546 : 13) ตลอดจนโครงการด้านบริการการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพื่อผลักดันไทยสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (Thailand Elite Card) ที่ได้เงินจำนวนมากมาพัฒนาด้านการ

ท่องเที่ยวให้กับประเทศไทย ส่งผลถึงการกระจายรายได้และโอกาสการพัฒนาแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง (ศิริรัตน์ สาโพธิ์สิงห์. 2546 : 6)

กิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นทำให้นานาอารยประเทศรู้จักประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอกล่าวถึงประเทศสหรัฐอเมริกา โดยจากสถานการณ์และเงื่อนไขทางสังคมดังกล่าวทำให้คาดการณ์ได้ว่าทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศในประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมไทยมากยิ่งขึ้น และความคาดหวังด้านต่าง ๆ เช่น ต้องการมีอาชีพ มีรายได้ เพิ่มพูนความรู้ ทักษะด้านอาชีพ มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชน ต้องการรับใช้สังคม ต้องการเรียนรู้เพื่อเข้ากับกลุ่มคนไทย ต้องการไปเที่ยวเมืองไทย ต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเป็นภาษาที่สอง อยากมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ฯลฯ หรือเกิดแรงจูงใจด้านอาชีพ (Vocation Motive) มากขึ้น หันมาเรียนเพื่อหาความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น ในรูปแบบของการฝึกอบรมจากการจัดกลุ่มสนใจ ซึ่งนักการศึกษาผู้ใหญ่ของประเทศอังกฤษคือ โรเจอร์ ไดกล่าวไว้ในหนังสือชื่อ "Adult Learning" (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2545 : 47 ; อ้างอิงจาก Roger 1979 : 13-20) ว่าการจัดกลุ่มสนใจด้านอาชีพเป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญอย่างมากในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้โดยการเข้ารับการศึกษาคึกครั้ง เป็นการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพนำสู่ความคาดหวังด้านอาชีพ รายได้ และนำไปใช้แก้ไขปัญหาในการทำงาน เลื่อนตำแหน่งหรือได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้น พัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้ เพื่อชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป และถือเป็นการใช้หลักปรัชญาคิดเป็น ซึ่งเป็นการคิดเพื่อเข้าใจสภาพแวดล้อมตนเองและใช้ชีวิตแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับสภาพตน (สนอง โลหิตวิเศษ. 2545 : 99) และ เสาวนีย์ เลวลัย (2536 : 55) ไดกล่าวถึงหลักสูตรกลุ่มสนใจว่าเป็นหลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม (Social Process and Life Function Curriculum) ที่ยึดสังคมและชีวิตจริงของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาในหลักสูตรกับชีวิตจริงของผู้เรียน หรือสภาวะทางสังคมที่ผู้เรียนกำลังประสบอยู่ และเชื่อว่าการกระทำหรือกิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นก่อให้เกิดการเรียนรู้และความคิด และจากการที่นายปรเมศร์ สุขมาก (2546 : 7) ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษกล่าวว่า คนไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศต่าง ๆ จำนวนมากสนใจจะเรียนหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องและหลักสูตรวิชาชีพกับสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ขณะเดียวกันก็มีชาวต่างประเทศจำนวนไม่น้อยที่สนใจศึกษา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย และขอให้จัดตั้งศูนย์การเรียน ปัจจุบันศูนย์การเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา มีทั้งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกลุ่มสนใจด้านอาชีพ ที่เน้นการส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นหลัก เช่น ภาษาไทย การทำอาหารไทย ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย รวมถึงการนวดแผนโบราณ เป็นต้น และทุกวันนี้คนไทยเดินทางไปอยู่หรือทำงานในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งก็มีจำนวนไม่น้อยที่ครอบครัวเป็นชาวต่างชาติแต่ก็ยังมีความเป็นไทย ขณะเดียวกันก็มีความต้องการฝึกวิชาชีพเพื่อเป็นความรู้ติดตัว เมื่อเป็นเช่นนี้สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้กับกลุ่มคนที่อยู่นอกระบบ จึงได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์การเรียนขึ้นมา ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์กับคนไทยในต่างประเทศแล้วยังเป็นการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยและวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างประเทศได้รู้จักมากยิ่งขึ้นด้วย

โดยจากประสบการณ์ของผู้วิจัย พบว่าในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการจัดกลุ่มสนใจ มีผู้มาเรียนเป็นจำนวนมากและสามารถแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบตามกลุ่มผู้จัดตั้งต่อไปนี้

1) สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน ซึ่งมีหน่วยจัดการศึกษาออกโรงเรียน ประเภทบุคคลภายนอกสำหรับคนไทยในต่างประเทศ โดยใช้วัดไทยเป็นสถานที่จัดการศึกษาดำเนินการสอนโดยครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียนและสอนเช่นเดียวกับโครงการฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร เปิดสอนด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยไม่เสียค่าเล่าเรียน

2) หน่วยงานเอกชน ที่ดำเนินธุรกิจโดยคนไทย หรือชาวต่างชาติ เปิดสอนด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย สอนโดยผู้เชี่ยวชาญ และคิดค่าเล่าเรียน

3) สถาบันการศึกษาในระดับวิทยาลัย ที่สอนเกี่ยวกับอาหารนานาชาติเพื่อผลิตพ่อครัว แม่ครัว เปิดสอนหลักสูตรอาหารไทย สอนโดยผู้เชี่ยวชาญคนไทย และคิดค่าเล่าเรียน

4) องค์กรช่วยเหลือชาวเอเชีย ด้วยความสนับสนุนของรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีครูไทยสอนภาษาไทย ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ให้กับกลุ่มคนเอเชีย ในประเทศสหรัฐอเมริกา และไม่คิดค่าเล่าเรียน

5) คนไทยที่อุทิศตนเพื่อช่วยเหลือชุมชนและสังคม เปิดสอนด้วยตนเอง โดยสอนด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย และไม่คิดค่าเล่าเรียน

โดยทั้ง 5 รูปแบบของกลุ่มสนใจนั้นมีผู้สนใจมาเรียนกันมาก

สำหรับประเทศไทยก็มีการจัดกลุ่มสนใจหรือการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นเช่นกัน ดังตัวอย่างเช่น รัฐบาลส่งเสริมแรงงานไทยให้ไปทำงานในต่างประเทศ เพื่อนำรายได้เข้าประเทศไทย นับเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้จัดโครงการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อป้อนธุรกิจอาหารไทยทั่วโลก (Human Resource Development to Promote Thai Food For the World) โดยรัฐบาลออกทุนให้เรียนเป็นเงิน 10,000 บาทต่อคน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2547 : ออนไลน์) และสำนักส่งเสริมอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชนได้เปิดสอนกลุ่มสนใจหลากหลายวิชา ได้แก่หมวดเกษตร หมวดภาษา หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดอาหาร หมวดศิลปะ เป็นต้น ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2546 : ออนไลน์) และรัฐบาลส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) โดยจะพัฒนาให้เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พร้อมทั้งจะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ซึ่งในประเทศไทยมี 7,000 กว่าตำบล แล้วมีสินค้าชุมชนเข้าไปในระบบอินเทอร์เน็ต บางตำบลก็มีการขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต (E-Commerce) ด้วย ซึ่งรัฐบาลกำลังเข้าหาแหล่งทุน การเปิดตลาดและการใช้เทคโนโลยีมาช่วย ถือเป็นนโยบายการเพิ่มศักยภาพของประชากร โดยการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ ขยายโอกาส (ทักษิณ ชินวัตร. 2546 : 7) และแก้ปัญหาด้านการเพิ่มปริมาณผลผลิตโดยการจัดอบรมในรูปแบบกิจกรรมกลุ่มสนใจภายในชุมชนขึ้น จัดสอนโดยผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ในชุมชน และไม่เก็บค่าเล่าเรียน ทำให้คนในชุมชนมีอาชีพและรายได้ ก่อให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปราจีนบุรี. 2547 : ออนไลน์) นอกจากนี้ยัง

มีหน่วยงานเอกชนที่เปิดกลุ่มสนใจ เช่นสถาบันสอนอาหารไทยโรงแรมโอเรียนเต็ล สถาบันศิลปศาสตร์ การอาหารของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าทั้งประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยต่างก็มุ่งจัดกลุ่มสนใจ เพื่อสนองความต้องการและคาดหวังของประชาชนในประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งไม่เพียงแต่คนไทยและคนต่างชาติเท่านั้นอเมริกันชนก็เช่นเดียวกัน ทั้งหมดนี้ต่างก็มีความต้องการและคาดหวังแตกต่างกันออกไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยและชาวต่างชาติอื่นๆ เช่น จีน ลาว เวียดนาม เขมร เป็นต้น ทั้งที่ไปตั้งรกรากถิ่นฐาน เด็กและเยาวชนที่ไปเกิดและเติบโตที่นั่น คนที่ไปขายแรงงาน เขาเหล่านั้นมีความต้องการ และคาดหวังที่มีจะมีอาชีพ มีรายได้ มีเกียรติ มีชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการช่วยสังคม มีความรู้ติดตัว หรือแม้แต่ชาวอเมริกันเองก็ต้องการและคาดหวัง เช่น ต้องการไปเที่ยวเมืองไทยหรือไปใช้ชีวิตในเมืองไทยเนื่องจากค่าครองชีพไม่สูงนัก ต้องการพูดภาษาไทยเก่ง ต้องการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อจะได้สื่อสารกับคนไทยได้ หรือทำอาหารไทยได้ หรือต้องการความรู้เพื่อนำไปเปิดร้านอาหารไทย เป็นต้น แต่กลุ่มคนเหล่านั้นยังขาดทักษะและประสบการณ์ และต้องการเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายไป จึงได้เข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจที่จัดขึ้นมา แต่เนื่องจากการจัดรูปแบบการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ยังจะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงให้เพิ่มพูนประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวและตั้งใจเรียน และนำไปใช้ประโยชน์ตามที่คาดหวังไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความคาดหวังของเขาในการที่เข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจ เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านการประกอบอาชีพ การบริการชุมชน การพัฒนาคุณภาพชีวิต และในฐานะที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานเป็นครูอาสาสมัครของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนและมีประสบการณ์การสอนกลุ่มสนใจด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทยให้กับคนไทยและชาวต่างประเทศที่สนใจทั่วไป ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา คาดหวังว่าผู้เรียนจะมีพัฒนาการและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และผลการศึกษาจะทำให้ทราบระดับความคาดหวัง และข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้เรียน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบกลุ่มสนใจของการจัดการศึกษาออกโรงเรียน สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน ในการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมไทย สำหรับคนไทยในต่างประเทศ ภายใต้การปฏิรูปการศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยให้กับชาวต่างชาติ ตลอดจนถึงนานาชาติอารยประเทศได้รู้จักประเทศไทยมากยิ่งขึ้นด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ รวม 3 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ หน่วยจัด สาขาวิชาที่ศึกษา ค่าเล่าเรียน ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ความคาดหวังของผู้เรียน ที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถนำไปใช้กับหน่วยงานและกลุ่มบุคคล ดังต่อไปนี้

1. ครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหารโครงการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ประเภทบุคคลภายนอก สำหรับคนไทยในต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วัดไทยซึ่งเป็นสถานที่สำหรับจัดกลุ่มสนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในรูปแบบกลุ่มสนใจ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการศึกษาดังกล่าวให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปใช้กับทฤษฎีการเรียนการสอนผู้ใหญ่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาต่างๆ ตลอดจนสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน โดยเฉพาะการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้กับคนไทยในต่างประเทศ โดยศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษ และการจัดการศึกษานอกโรงเรียนในประเทศไทยด้วย เพื่อนำข้อมูลพื้นฐานไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดกลุ่มสนใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจ เช่น สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม (โครงการฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน) ศูนย์พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีรัฐร่วมเอกชน (โครงการพัฒนาศูนย์บริการบุคคลเพื่อป้อนธุรกิจอาหารไทยทั่วโลก) ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรฝึกอบรมการเตรียมความพร้อมแรงงานไทย โดยกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ ตลอดจนกรมส่งเสริมการส่งออก หน่วยงานอิสระในประเทศไทย และที่ประสงค์จะไปเปิดโครงการอบรมด้านวัฒนธรรมไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ตลอดจนหน่วยงานอิสระ องค์กร สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสนใจ ในมลรัฐ

แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถนำข้อมูลพื้นฐานนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนและกิจกรรมด้านการจัดกลุ่มสนใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ประเทศไทย สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของคนไทย ในด้านการมีอาชีพ มีรายได้ มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคมที่ตนอาศัยอยู่ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้เรียนที่เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. 2547 เฉพาะที่เปิดสอนกลุ่มสนใจ จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ 1. หน่วยจัดการศึกษาของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน 2. องค์กรช่วยเหลือชาวเอเชีย 3. สถาบัน / วิทยาลัย 4. ภาคเอกชน 5. กลุ่มคนไทย และ 6. อื่นๆ ได้แก่ ร้านอาหารไทย บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,301 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนกลุ่มสนใจ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เรียนในช่วงเดือน กันยายน-ตุลาคม ปี พ.ศ. 2547 จำนวน 6 ศูนย์การเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 315 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 ต่ำกว่า 30 ปี

1.2.2 30-45 ปี

1.2.3 46 ปี ขึ้นไป

1.3 อาชีพ

1.3.1 นักธุรกิจ / ค้าขาย

1.3.2 รับจ้าง

1.3.3 แม่บ้าน

1.3.4 อื่นๆ เช่น นักศึกษา

1.4 ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง

- 1.4.1 กรรมการวัด
- 1.4.2 อาสาสมัคร
- 1.4.3 ผู้ปกครอง
- 1.4.4 นักเรียน / นักศึกษา
- 1.4.5 อื่นๆ เช่น บุคคลทั่วไป

1.5 หน่วยจัด

- 1.5.1 สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน
- 1.5.2 องค์การช่วยเหลือชาวเอเชีย
- 1.5.3 วิทยาลัย / สถาบัน
- 1.5.4 หน่วยงานเอกชน
- 1.5.5 คนไทยอิสระ
- 1.5.6 อื่นๆ เช่น ร้านอาหาร บ้าน

1.6 สาขาวิชาที่เรียน

- 1.6.1 วิชาภาษาไทย
- 1.6.2 วิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย
- 1.6.3 วิชาอาหารไทยและขนมไทย
- 1.6.4 วิชาแกะสลักผักผลไม้
- 1.6.5 วิชาศิลปประดิษฐ์ของไทย
- 1.6.6 อื่นๆ เช่น นวดแผนโบราณ

1.7 ค่าเล่าเรียน

- 1.7.1 ไม่เสียค่าเล่าเรียน
- 1.7.2 เสียค่าเล่าเรียน

1.8 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน

- 1.8.1 ไม่มีประสบการณ์
- 1.8.2 มีประสบการณ์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคาดหวังของผู้เรียนที่มาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านการประกอบอาชีพ
- 2.2 ด้านการบริการชุมชน
- 2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ความมุ่งหวังหรือคาดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ เมื่อจบการเรียนรู้ จากกลุ่มสนใจ โดยแบ่งการนำไปใช้ออกเป็น 3 ด้าน

1.1 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านการประกอบอาชีพสูงขึ้น เพื่อต้องการเลื่อนตำแหน่ง เพื่อต้องการเปลี่ยนงานใหม่ และเพิ่มพูนรายได้ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระ และเพื่อให้มองเห็นช่องทางการประกอบอาชีพ เช่น เมื่อเรียนวิชาศิลปประดิษฐ์ของไทยแล้ว สามารถประกอบอาชีพอิสระด้วยการรับสั่งทำของชำร่วยในงานพิธีต่างๆ

1.2 ด้านการบริการชุมชน หมายถึง ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะและประสบการณ์ สามารถถ่ายทอดความรู้จากการเรียนเพื่อช่วยเหลือชุมชน มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ เหมาะสมกับหน้าที่การบริการชุมชน เช่น เป็นวิทยากรจัดสอนการทำขนมไทย ให้กับผู้ที่ถูกเลิกจ้างงาน ผู้ที่ว่างงาน และผู้ที่สนใจทั่วไปในชุมชน

1.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง ผู้เรียนนำความรู้ความสามารถทางด้านทักษะและประสบการณ์ไปทำให้เกิดการมีชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายจิตใจและสังคม มีความพึงพอใจกับความเป็นอยู่ของตนเองมีปัจจัยทางด้านวัตถุที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีเศรษฐกิจดี รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น เมื่อเรียนจบแล้ว มีงานทำ มีรายได้ มีค่าตอบแทนที่เพียงพอหรือมากกว่าค่าใช้จ่ายในครอบครัว เกิดความพึงพอใจ ชีวิตมีความสุข

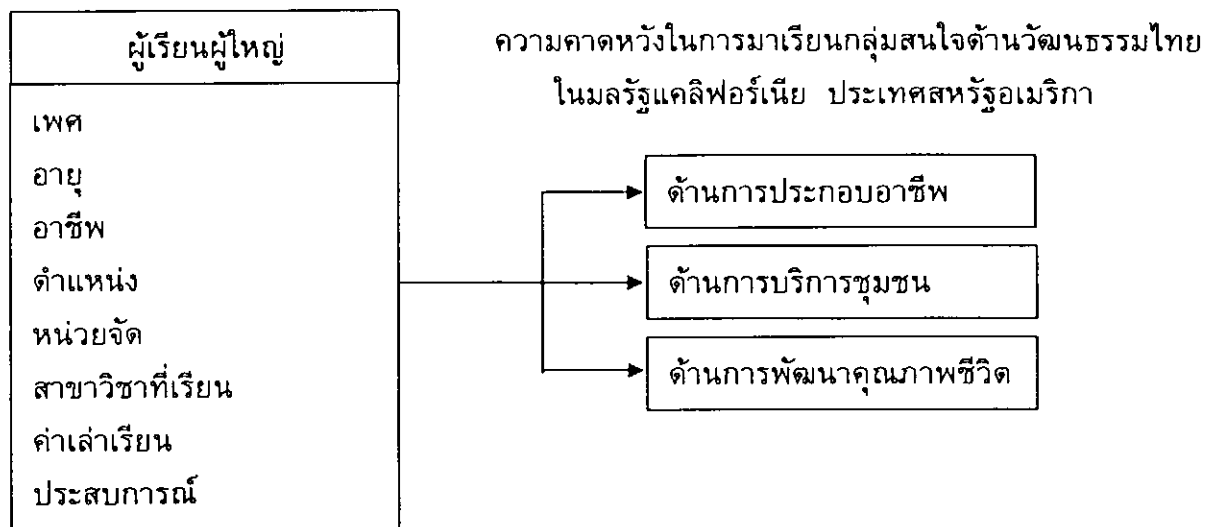
2. กลุ่มสนใจ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตไทย เรียนตั้งแต่ 1-30 ชั่วโมง เป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะอาชีพ สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เรียนจบแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที ไม่จำกัดจำนวนสมาชิกในกลุ่ม และไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ใดๆ มาก่อน ประกอบด้วยสาขาวิชาอาหารไทย ขนมไทย วิชาแกะสลักผักผลไม้ วิชาภาษาไทย วิชานาฏศิลป์และดนตรีไทย วิชาศิลปประดิษฐ์ของไทย และอื่นๆ เช่น การวาดแผนโบราณ ช่างเสริมสวย

3. ผู้เรียน หมายถึง บุคคลทั่วไปที่สนใจและต้องการเรียนที่พำนักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา และมีอายุตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป มีความสมบูรณ์ทางสติปัญญา อารมณ์ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เป็นผู้ที่ได้ลงเรียนในปีการศึกษา 2547 กับกลุ่มสนใจ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

4. กลุ่มผู้จัด หมายถึง หน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือบุคคลใดๆ ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อจัดการศึกษาให้กับผู้สนใจทั่วไป ในรูปแบบกลุ่มสนใจและเปิดสอนด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา มีทั้งต้องเสียค่าเล่าเรียนและไม่เสียค่าเล่าเรียน

5. ประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน หมายถึง ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนนั้นๆ มาก่อน จะมากหรือน้อยก็ตาม และได้ทำงานหรือจัดกิจกรรมโดยใช้ความรู้ความสามารถในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาดังกล่าวมาแล้ว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
2. ผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
3. ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
4. ผู้เรียนที่มีตำแหน่งที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
5. ผู้เรียนที่เรียนกับกลุ่มผู้จัดที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน
6. ผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

7. ผู้เรียนที่มีค่าเล่าเรียนแตกต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

8. . ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนแตกต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคาดหวัง และคุณภาพชีวิต
2. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนไทยในต่างประเทศ
3. สังคมไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา
4. กลุ่มสนใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความคาดหวัง และคุณภาพชีวิต

ในการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการมาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอในหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1.1 ความหมายของความคาดหวัง
- 1.2 ลักษณะความคาดหวัง
- 1.3 การกำหนดความคาดหวัง
- 1.4 ความคาดหวังในการเรียน
- 1.5 คุณภาพชีวิต
- 1.6 ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่กับความคาดหวัง

1.1 ความหมายของความคาดหวัง

เมอร์เรย์ (ประภาส ศิลปรัตน์. 2539 : 17; อ้างอิงจาก Murray. 1972 : 416) ให้ความหมายของคำว่า “ความคาดหวัง” ตามความคิดเห็นของเมอร์เรย์ หมายถึง ระดับผลงานที่บุคคลกำหนดหรือคาดหวังว่าจะทำได้ เมื่อให้บุคคลทำงานที่ตนเคยทำ และความคาดหวังนั้นเป็นระดับที่บุคคลปรารถนาจะนำไปให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการทำงานแต่ละครั้ง

สรวงศ์ จันทร์เอม (2524 : 126) กล่าวว่า “ความคาดหวังคือ อันดับของจุดมุ่งหมายที่บุคคลตั้งไว้เป็นความคาดหวังที่น่าจะเป็นไปได้ ชีวิตของคนเราทุกคนย่อมขึ้นอยู่กับความคาดหวังด้วยกันทั้งสิ้น พฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลแสดงออกในปัจจุบัน เราย่อมคาดหวังผลในอนาคต ฉะนั้นความคาดหวังจึงเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตของบุคคล”

สุณีย์ ชีรดากร (2525 : 92) ให้ความหมายของ “ความคาดหวัง” ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของคนว่า

การคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เราเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน ในชีวิตจริงของคนเรานั้น สิ่งที่เราคาดหวังไว้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ มักจะไม่ตรงกันเสมอไป ช่องว่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ เรียกว่า “Discrepancy” โดยที่จะเป็นสิ่งที่เรารู้สึกทำให้เกิดการตื่นตัวได้

ซึล (อาณนั ผกากรอง. 2529 : 16 ; อ้างอิงจาก Sill. 1968 : 230) กล่าวว่า “ความคาดหวังเป็นการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร และถ้าความคาดหวังนั้นจะมีผลต่อผู้แสดงความคาดหวังแล้วสามารถชี้ถึงความตั้งใจในการปฏิบัติงานจากระดับความคาดหวังได้”

1.2 ลักษณะความคาดหวัง

บรูม (อุดมพร ตันตนะรัตน์ 2531 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Broom. 1963: 35) ได้เสนอแนะข้อความพิจารณาในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังไว้ 2 ประการ ดังนี้

1. พิจารณาว่า เป้าหมายที่จะไปสู่มีคุณค่ามากน้อยเพียงไร
2. พิจารณาว่า สิ่งที่จะทำนั้นสามารถคาดหวังให้ไปถึงจุดหมายได้เพียงใด

ความสัมพันธ์ทั้ง 2 ประการดังกล่าวนี้ จะเป็นองค์ประกอบหรือตัวชี้แห่งความสำเร็จซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจของแต่ละคนในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ในการกระทำต่างๆ บุคคลจะมีการตั้งจุดหมายหรือคาดหวังเพื่อจะนำไปสู่ความสำเร็จตามที่บุคคลคาดหวังเอาไว้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะความแตกต่างของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญไม่น้อยที่จะทำให้ความคาดหวังนั้นเป็นจริงขึ้นมา

เทเนอร์ (Turner. 1982: 349-351) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่าลักษณะของความคาดหวังนั้นเปรียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” กล่าวคือ จะต้องมิผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำหรับผู้แสดง ความคาดหวัง หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่างๆ ทางสังคมจะสามารถเปรียบเทียบได้เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆ ทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควรจะมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆ ทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างกันไป ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเสมือนสคริปต์ที่จะกำหนดบทบาทของบุคคลในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวแล้ว บุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของสังคมและบุคคลอื่น ๆ ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่างๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้อง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เป็นความคาดหวังร่วม

จะเห็นได้ว่า ความคาดหวังนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยในการตัดสินใจในการทำอะไร เพราะบางครั้งคนเราจำเป็นต้องตัดสินใจเพื่อเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออันใดอันหนึ่ง ในกรณีที่เกิดความต้องการหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน

1.3 การกำหนดความคาดหวัง

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540 : 11) กล่าวถึงการกำหนดความคาดหวังตามความคิดของ เดอ เช็คโค ว่าการกำหนดความคาดหวังของบุคคล นอกจากขึ้นอยู่กับระดับความยากง่ายของงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้นๆ ด้วย ดังที่ เดอ เช็คโค ได้กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อน ก็จะทำให้การกำหนดความคาดหวังในการทำงานในคราวต่อไปสูงขึ้นและใกล้เคียงกับความสามารถจริงมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามระดับความคาดหวังต่ำลงมาเพื่อป้องกันมิให้ตนเกิดความรู้สึกล้มเหลวจากการที่ตั้งระดับความหวังไว้สูงกว่าความสามารถจริง

ดังนั้น การที่บุคคลจะกำหนดความคาดหวังของตนนั้นจะต้องประเมินความเป็นไปได้ด้วย ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิด และคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยสิ่งนั้นๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์นั้นจะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเอง เป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคลแม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งที่เป็รูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกันก็อาจจะแตกต่างกันออกไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจและการเห็นคุณค่าความสำเร็จของสิ่งนั้น ๆ

1.4 ความคาดหวังในการเรียน

เพราพรณ เปลียนภู (2524 : 326 – 327) กล่าวว่า “ความคาดหวัง (Expectancy Function) คือ สิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความพยายามและลงมือทำสิ่งต่างๆ ซึ่งหมายความว่าคนที่ผู้เรียนเชื่อว่าจะต้องมีผลบางอย่างเกิดขึ้น หลังการทำงานนั้นๆ ระดับความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับระดับความทะเยอทะยาน (Level of Aspiration) ที่ผู้เรียนมีอยู่และผู้เรียนที่เคยได้รับประสบการณ์ ในด้านความสำเร็จในการทำงานมาก่อนจะสามารถสร้างความคาดหวังได้ตรงกับความเป็นจริง และถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์ในด้านความล้มเหลวจะมีผลให้ผู้เรียนตั้งความคาดหวังต่ำกว่าความเป็นจริง และถ้าผู้เรียนมีความคาดหวังในผลสำเร็จจะมีส่วนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นด้วย

สรุปได้ว่าความคาดหวังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลตัดสินใจมาเรียนเนื่องจากผู้เรียนเหล่านี้มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว การตั้งเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ของบุคคลแต่ละคนจึงมีความแตกต่างกัน ตามความต้องการและความคาดหวังของแต่ละบุคคล

1.5 คุณภาพชีวิต

ในการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอด้านความหมายของคุณภาพชีวิต และองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

1. ความหมายของคุณภาพชีวิต

“คุณภาพชีวิต” เป็นคำที่มีความหมายกว้างและมีขอบเขตไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การรับรู้และความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลแต่ละคน เช่น วอลล์ (Wallace, 1974 : 6) ได้

กล่าวว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ให้ความพึงพอใจ (Satisfy) แก่บุคคลทั้งทางร่างกาย (Physical) และจิตใจ (Psychological) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง สอดคล้องกับเบนเนท (Bennett. 1975 : 688- 689) ที่ได้อธิบายว่า คุณภาพชีวิตของบุคคลประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ การที่บุคคลได้มีสิ่งจำเป็นแก่ความต้องการของชีวิต เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า สุขภาพแข็งแรงไม่เจ็บป่วยบ่อยครั้ง และมีความมั่นคงในชีวิต ส่วนที่ 2 คือการที่บุคคลมีค่านิยมที่เหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรม การเมือง และสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ บุคคลแต่ละคนจะต้องใช้ องค์ประกอบทั้ง 2 ส่วนนี้ เป็นรากฐานในการตัดสินใจที่มีความสำคัญของชีวิต โดยมีความสมดุลระหว่างความปรารถนาและความเป็นไปได้ที่จะบรรลุถึงความปรารถนา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของชีวิต รวมทั้งมีความราบรื่นในครอบครัว ส่วนชาร์มา (Sharma. 1975 : 19 – 131) ได้อธิบายคุณภาพชีวิตเป็นความคิดรวบยอดที่มีความสลับซับซ้อน (Complex) ที่เป็นทั้งความพึงพอใจ อันเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจและด้านสังคมทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค สำหรับองค์การยูเนสโก (UNESCO. 1978 : 89) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตไว้ว่า คุณภาพชีวิต เป็นความรู้สึกของการอยู่อย่างพอใจ คือมีความสุขมีความพอใจต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของชีวิต ที่มีส่วนสำคัญมากที่สุดของบุคคล และ พันธ์ิน กิตติพราภรณ์ (2531 : 2) ได้ให้คำจำกัดความของ คุณภาพชีวิตว่าเป็นชีวิตที่มีความสุข ซึ่งความสุขนี้เกิดจาก 1) ความสุขทางกาย หมายถึง การมีความเป็นอยู่ที่ดี มีสาธารณูปโภค และมีสภาพแวดล้อมที่ดี 2) ความสุขทางใจ หมายถึงการได้มาจากการรู้จักความพอดี ความพึงพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความรักความอบอุ่นผูกพันในครอบครัวและเพื่อนมนุษย์ มีความอดทนเสียสละ และทำประโยชน์ให้กับสังคม

2. องค์ประกอบของคุณภาพชีวิต

ชาร์มา (Sharma. 1975 : 11) ได้จำแนกองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทางกายภาพ โดยพิจารณาทั้งปริมาณและคุณภาพของปัจจัยด้านอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องอุปโภคบริโภคอื่น ๆ และองค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วยปัจจัยทางด้านการศึกษา รายได้ เพื่อนบ้าน การมีงานทำการบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข และการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีส่วน เดย์ (Day. 1978 : 37 – 38) ได้เสนอว่าองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตของมนุษย์แต่ละคนประกอบด้วย 13 มิติย่อย คือ 1) ครอบครัว 2) การงานอาชีพ 3) ชีวิตสังคม 4) การพักผ่อนหย่อนใจ 5) สุขภาพอนามัย 6) การสาธารณสุข 7) การบริโภคสินค้าและบริการ 8) การครอบครองทรัพย์สิน 9) ทัศนภาพเกี่ยวกับตนเอง 10) ความเชื่อและศาสนา 11) ความรู้สึกเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง 12) ความรู้สึกเกี่ยวกับรัฐบาลของตนเอง และ 13) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตมีทั้งส่วนที่เป็นวัตถุวิสัยและส่วนที่เป็นจิตวิสัยนักวิชาการทั่วไปจึงจำแนกคุณภาพชีวิตออกเป็น 3 ส่วน คือส่วนที่เป็นวัตถุวิสัย (Relatively Objective Measures) เช่น รายได้ อายุ วัย การเจ็บป่วย และการมีเวลาพักผ่อนส่วนที่เป็นจิตวิสัยส่วนบุคคล (Subjective Ratings) เช่น ความพอใจในงานสถานภาพทางสังคมของตนตามที่ตนเองรับรู้ และส่วนที่เป็นจิตวิสัยทั่วไป

(Global Subjective Measures) เช่น ความสุข ความวิตกกังวล จำนวนครั้งของการคิดฆ่าตัวตาย และความฝันเกี่ยวกับอนาคตที่ดั่งาม เป็นต้น พระเทพเวที. (ประยุทธ์ ปยุตโต) (ทวิวิธม ี ธนาคม. 2532 ; อ้างอิงมาจากพระเทพเวที. 2531) ได้อธิบายถึงความหมายของคุณภาพชีวิตว่าเป็นคุณสมบัติของชีวิตที่เป็นอยู่ดีหมายถึงองค์ประกอบและลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงถึงสภาพของชีวิตที่ดำรงอยู่ด้วยดี เป็นส่วนรวมที่เกื้อกูลซึ่งกันและกันกับสังคม และธรรมชาติแวดล้อม คือ ทั้งสามารถรับเอาประโยชน์จากสังคมและธรรมชาติแวดล้อม และเอื้อประโยชน์แก่สังคมและธรรมชาติแวดล้อมนั้น พร้อมและสามารถพัฒนาตนเองให้เจริญงอกงามสู่ความสันติสุข และอิสรภาพที่สมบูรณ์ คุณภาพชีวิตที่ดีประกอบด้วย 1. มีสุขภาพดี มีพละกำลัง 2. พึ่งตนเองได้ในทางเศรษฐกิจ เช่น มีอาชีพที่ประกอบโดยประหยัดและสุจริตมีเงินพอใช้และใช้เงินเป็น เป็นผู้ผลิตและบริโภคเป็น 3. มีอาหารที่มีคุณภาพ มีกินและกินเป็น 4. มีที่อยู่อาศัยและที่ทำงานที่เหมาะสม ไม่แออัด สะอาด สะดวกสบายต่อการดำเนินชีวิตการทำงาน และการเดินทาง 5. มีความปลอดภัยทั้งใจ กาย ปราศจากโจรผู้ร้าย และอบายมุข 6. มีธรรมชาติแวดล้อมที่เกื้อกูล รื่นรมย์ สวยงาม ดิน น้ำ อากาศบริสุทธิ์ไร้มลพิษ 7. มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เป็นสุข ทั้งอบอุ่นและร่มเย็น 8. มีสังคมที่มีสวัสดิการและบริการดี อำนวยสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคและไม่ตรีสงเคราะห์ 9. มีสังคมที่อำนวยโอกาสในการทำงานที่ตนถนัด โอกาสในการเรียนรู้ การเข้าถึงวิทยาการต่าง ๆ โอกาสในการมีส่วนร่วมในสังคม ในชุมชนและในทางการเมืองและโอกาสในการได้รับความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ 10. มีสังคมที่มีระเบียบวินัย มีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมายที่เป็นธรรม เอื้อต่อการพัฒนาชีวิตและสังคม ให้อยู่ร่วมและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และการอุทิศธรรม รวมทั้งมีการผูกมิตรและชวนช่วยทำกิจที่เป็นประโยชน์ 11. มีเวลาว่างเป็นของตนเองและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในการแสวงหาความรื่นรมย์บันเทิงที่ไร้โทษ ชื่นชมซาบซึ้งในสิ่งที่สุนทรีย์ และในการที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ 12. มีการศึกษา รู้และเข้าใจเท่าทันต่อเหตุการณ์ มีประสบการณ์ที่เป็นฐานของการดำเนินชีวิตและตัดสินใจได้อย่างฉลาด 13. มีวิจารณ์ญาณ รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตด้วยปัญญา มีกุศลวิธีที่จะแก้ไข 14. มีจิตใจที่พัฒนา ก่อปรด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ประพฤติดีงาม สุจริตทั้งกายวาจาใจ มั่นใจในคุณค่าแห่งชีวิตของตน 15. มีสุขภาพจิตดี มีความมั่นคงทางจิตใจ มีเจตคติดีงาม จิตใจปลอดโปร่งเบิกบาน ผ่องใสเป็นสุข มองโลกและชีวิตตามความเป็นจริง

องค์การยูเนสโก (UNESCO. 1978 : 89) ได้อธิบายถึงปัจจัยหลายประการที่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ได้แก่ อาหาร สุขภาพอนามัย โภชนาการ การศึกษา สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรที่อยู่อาศัย การตั้งถิ่นฐาน รายได้ ค่านิยม ศาสนา นโยบาย กฎหมาย และปัจจัยทางจิตวิทยา สิ่งที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตนั้น นอกจากวัตถุประสงค์นโยบายในด้านการทำให้เกิดการอยู่ดีกินดี เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ แล้วยังหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมที่ทำให้ชีวิตมีค่าและมีความหมายอีกด้วย ส่วนเบรลสัน (สุวรรณ เอี่ยมสุขวัฒน์. 2530 ; อ้างอิงมาจาก Brelson. 1969) และแคมป์เบล (สุวรรณ เอี่ยมสุขวัฒน์. 2530 ; อ้างอิงมาจาก Campbell. 1972) ได้เสนอเพิ่มเติมว่า

คุณภาพชีวิตประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) ด้านกายภาพ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านสภาวะความหนาแน่นของประชากร และสภาพที่อยู่อาศัย 2) ด้านสังคมประกอบด้วยปัจจัยด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ความมั่นคงของครอบครัว และ 3) ด้านจิตวิทยา ประกอบด้วยปัจจัยทางด้านความพอใจ ความสำเร็จ ความผิตหวังและความคับข้องใจในชีวิต ส่วน วอลล์ (Wallace. 1974 : 6) ได้กำหนดดัชนีความมีคุณภาพชีวิตดังนี้คือ (1) สุขภาพและความเจ็บป่วย (2) การเลื่อนฐานะทางสังคม (3) สภาวะแวดล้อมทางกายภาพ (4) รายได้และความยากจน (5) การเรียนรู้ด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ (6) การรักษากฎระเบียบและความปลอดภัย (7) การมีส่วนร่วมและความไม่ร่วมมือ ลิว (Liu. 1975 : 12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของคุณภาพชีวิต 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านจิตพิสัย หรือเรียกว่าองค์ประกอบด้านจิตวิทยาและองค์ประกอบด้านวัตถุพิสัย หรือที่เรียกว่า องค์ประกอบด้านสังคมเศรษฐกิจ การเมืองและสิ่งแวดล้อม องค์ประกอบด้านจิตพิสัยนั้นเป็นองค์ประกอบเชิงคุณภาพ และขึ้นอยู่กับบุคคลแต่ละคน ส่วนองค์ประกอบด้านวัตถุพิสัยนั้นเป็นองค์ประกอบเชิงปริมาณและสามารถวัดได้โดยรวม

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต อาจสรุปได้ว่าองค์ประกอบที่จะทำให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดี คือมีลักษณะของชีวิตที่มีความสุขความสมบูรณ์ ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ความสมบูรณ์ด้านร่างกายและสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนปัจจัยสี่ซึ่งมี อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตที่เพียงพอ (จริยา เดชกุญชร. 2542 : 11 – 15)

1.6 ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่กับความคาดหวัง

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่ และนักศึกษานอกโรงเรียนส่วนใหญ่นิยมนำมาใช้ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยม สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2538 : 45) กล่าวถึง นักจิตวิทยาที่สำคัญของกลุ่มมนุษยนิยม ได้แก่ มาสโลว์ และคาร์ล โรเจอร์ส นักจิตวิทยาที่สำคัญของกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า การให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยเน้นถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้มีความคิดที่ก้าวไกลออกไปว่าการเรียนรู้นั้นมีความสำคัญเกี่ยวพันกับตัวผู้เรียนเองอย่างมาก คือ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้สึกพึงพอใจ และความเจริญงอกงามในสิ่งที่เรียนรู้ และลักษณะทางสติปัญญาที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ ซึ่งการเรียนรู้อยู่ในลักษณะที่เรียกว่า “บุคคลจะต้องเริ่มต้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง” (Self-initiated) ถึงแม้ว่าบรรดาสิ่งเร้าทั้งหลายจะมาจากภายนอกก็ตาม แต่ว่าการค้นคิดเพื่อความเข้าใจจะต้องเกิดจากตัวผู้เรียนเองเป็นสำคัญ รวมทั้งควรจะต้องรู้ตัวเองว่าได้บรรลุถึงความสามารถที่ตนเองต้องการ (Self Actualization) ตามแนวคิดของมาสโลว์หรือไม่ โดยสรุปแล้วหลักการที่สำคัญของกลุ่มมนุษยนิยมก็คือ ในการเรียนรู้นั้นผู้เรียนย่อมจะได้รับประสบการณ์ต่างๆ ที่ต้องการด้วยตัวของเขาเอง และเขาจะสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

1. ทฤษฎีแรงจูงใจมนุษย์ (Theory of Human Motivation) มาสโลว์ (สัวณณ์ วัฒนวงศ์. 2545 : 17-18 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1943) ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ในลักษณะของลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs) โดยแยกออกเป็นลำดับขั้นที่สำคัญ 5 ขั้นตอนด้วยกัน

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกายหรือทางสรีรวิทยา (Bodily Needs or Physiological Needs) เป็นความต้องการที่มาสโลว์และนักจิตวิทยา เห็นว่าเป็นความต้องการระดับแรกสุด ได้แก่ อาหาร น้ำ เพื่อบรรเทาความหิว ความต้องการทางเพศ การพักผ่อนนอนหลับ การได้หย่อนใจ

ขั้นที่ 2 ความต้องการได้รับความปลอดภัย (Safety Needs) จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการขั้นที่ 1 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะแสวงหาความมั่นคง การป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ถ้าหากไม่ได้รับการสนองตอบ คนเราอาจหาทางหลบหนีไปจากสภาพนั้นๆ ก็ได้

ขั้นที่ 3 ต้องการความรักและการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่ม (Love and Belonging Needs) เพราะว่าต้องการได้รับความอบอุ่น การยอมรับจากสมาชิกหรือเพื่อนๆ ในกลุ่มต้องการทราบว่าตนเองมีฐานะอย่างไรในกลุ่มนั้น

ขั้นที่ 4 ต้องการได้รับการยกย่องในด้านความมีชื่อเสียงและเกียรติยศ (Self-esteem Needs) ซึ่งหมายถึงลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความเคารพ ความเชื่อมั่นอื่นๆ ทำให้เกิดความรู้สึกอิสระเสรีภาพ และความมีชื่อเสียงในด้านต่างๆ

ขั้นที่ 5 ต้องการได้กระทำตามความสามารถที่เป็นจริง (Self-actualization) เป็นขั้นสุดท้ายของความต้องการและเป็นความต้องการสูงสุดของบุคคล เพื่อแสดงถึงสิ่งที่เขามีความสามารถและศักยภาพที่จะกระทำได้

เกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์นี้ มีข้อสังเกตอยู่ 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่งแต่ละขั้นตอนของความต้องการจะต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิตของบุคคล คือ จะมีอยู่ตลอดไปสำหรับประการที่สอง ก็คือ บุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองในขั้นต้นหรือขั้นต่ำกว่าเสียก่อนเขาจึงจะเกิดความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นไป และบุคคลก็อาจจะไม่เกิดความต้องการจนครบทั้งห้าขั้นทุกคนไปหมด แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการของมาสโลว์นี้ถือว่า บุคคลจะมีพัฒนาการเรื่อยๆ ไปตามความต้องการอย่างเป็นลำดับขั้น ถ้าหากไม่สามารถปฏิบัติได้ก็จะเกิดความคับข้องใจในตัวบุคคลนั้น ซึ่งย่อมจะส่งผลลัพท์ต่อการเรียนรู้ได้ด้วย ดังนั้นการที่เราทราบถึงความต้องการเช่นนี้ จึงนับว่าเป็นประโยชน์ในการจัดโครงการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาผู้ใหญ่

2. ทฤษฎีแรงจูงใจของวรูม (Vroom. 1970 : 91-103) ได้แก่ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ทฤษฎีนี้ได้มาจากการศึกษาด้านจิตวิทยาของบุคคลในองค์กร ซึ่งพบว่า บุคคลจะกระทำการใดก็ตามขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ 1. ผลตอบแทนที่ได้รับ 2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ 3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น 4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง ซึ่งในทฤษฎีของ วรูม สรุปได้ว่า การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำการหนึ่งสิ่งใดนั้น

มีสาเหตุหรือแรงจูงใจ โดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลายๆอย่างประกอบกัน มิได้เกิดจากเพียงปัจจัยหนึ่งปัจจัยเดียว

3. ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ (Modern Adult Learning Theory) โนลส์ (สวัณน์ วัฒนวงศ์. 2545 : 225 – 226 ; อ้างอิงจาก Knowles. 1978 : 31) ได้ทำการศึกษาวิจัย และสรุปสาระสำคัญดังนี้

1) ความต้องการและความสนใจ (Needs and Interests) ผู้ใหญ่จะถูกชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าหากว่าตรงกับความต้องการและความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา เขาก็จะเกิดความพึงพอใจ เพราะฉะนั้นควรจะเริ่มต้นในสิ่งเหล่านั้นอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมทั้งหลาย เพื่อให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้นั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วยเสมอ

2) สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่ (Life Situations) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (Life – centered) ดังนั้น การจัดหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ควรจะยึดถือสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญมิใช่ตัวเนื้อหาวิชาทั้งหลาย

3) การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ ดังนั้น วิธีการหลักสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ก็คือ การวิเคราะห์ถึงประสบการณ์ของผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียดว่ามีส่วนไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้บ้าง แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

4) ผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self – Directing) ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่ก็คือ การมีความรู้สึกต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้ เพราะฉะนั้นบทบาทของครูจึงควรอยู่ในกระบวนการสืบหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกันกับผู้เรียน (Mutual Inquiry) มากกว่าการทำหน้าที่ส่งผ่านหรือเป็นสื่อสำหรับความรู้ แล้วทำหน้าที่ประเมินผลว่า เขาลอยตามหรือไม่เพียงเท่านั้น

5) ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละบุคคลเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้น การสอนนักศึกษาผู้ใหญ่จะต้องจัดเตรียมการในด้านนี้อย่างดีพอ เช่น รูปแบบของการเรียนการสอน (Style) เวลาที่ได้ทำการสอน สถานที่สอน และประการสำคัญคือ ความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของผู้ใหญ่ ย่อมเป็นไปตามความสามารถของผู้ใหญ่แต่ละคน (Pace of Learning)

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ และแนวความคิดที่เกี่ยวข้องตามที่ได้อธิบายมานี้ สามารถสรุปได้ว่า ความต้องการและความคาดหวังมีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะความต้องการในการมาเรียนกับกลุ่มสนใจ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ของผู้เรียนผู้ใหญ่ไทยเป็นสาเหตุและเป็นตัวกระตุ้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคาดหวังในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความคาดหวังในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ตามตัวแปรทั้ง 3 ด้าน เพื่อทดสอบว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่ ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2. การจัดการศึกษาออกโรงเรียน สำหรับคนไทยในต่างประเทศ

ในการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ซึ่งกิจกรรมด้านกลุ่มสนใจดังกล่าวเกิดขึ้นมาจากการขานรับนโยบายของรัฐบาล โดยสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษ ร่วมกับหน่วยจัดต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ และนำเสนอดังต่อไปนี้

2.1 นโยบายของประเทศ

2.2 หน่วยงานที่ดำเนินการจัดกลุ่มสนใจ

2.3 หน่วยจัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2.1 นโยบายของประเทศ

กำหนดให้มีการจัดการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับคนไทยในสหรัฐอเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และเอเชีย นับเป็นนโยบายที่สำคัญ ซึ่งรัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน เป็นแกนกลางในการดำเนินงาน และประสานให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมดำเนินการจัดการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจัดการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรมให้แก่คนไทยในต่างประเทศซึ่งประสงค์จะเพิ่มวิทยฐานะ และวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น เพื่อให้คนไทยเหล่านี้เกิดเจตคติที่ดี เห็นความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย มีความภูมิใจในความเป็นไทย รักและหวงแหนแผ่นดินไทย ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้กลับมาสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศไทยต่อไป และเพื่อให้แรงงานไทยในต่างประเทศ มีความรู้สูงขึ้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นรวมทั้งมีคุณภาพทัดเทียมกับแรงงานของประเทศอื่นๆ โดยมีกลุ่มเป้าหมายได้แก่ เด็กไทยและเยาวชนไทย กลุ่มผู้ใหญ่ เช่น แรงงานไทย สตรีไทย ประเภทของการศึกษาที่จัดบริการประกอบด้วย 1) การศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญ มี 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรณีที่เป็นเด็กหรือเยาวชนไทยการเรียนจะเน้นในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทย วิถีความเป็นไทย และศิลปวัฒนธรรมไทย ส่วนวิชาอื่นสามารถเทียบโอนผลการเรียนจากหลักสูตรที่เทียบเคียงกันทั้งในและต่างประเทศ สำหรับกลุ่มแรงงานไทย สตรีไทย จะเน้นในเรื่องการพัฒนาทักษะความรู้เพื่อการประกอบอาชีพต่อไป และยังมีมุ่งหวังให้กลุ่มคนไทยเหล่านี้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตในต่างแดนได้อย่างมีความสุข 2) การจัดการศึกษากลุ่มสนใจ เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นตามความสนใจของผู้เรียนทั้งด้านวิชาชีพ ความรู้ด้านต่างๆ โดยผู้เรียนรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 15 คน ขึ้นไป มีระยะเวลาเรียนไม่เกิน 30 ชั่วโมง 3) การจัดการศึกษา สายอาชีพ เป็นการเรียนด้วยตนเองจากสื่อ หรือเรียนจากครู ผู้ชำนาญการ ตามที่ศูนย์การเรียนดำเนินการสถานที่เรียนได้แก่ ศูนย์การเรียนและหน่วยจัดการศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วัดไทยเป็นสถานที่ตั้ง โดยสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน ได้ประกาศจัดตั้งขึ้นตามคำขอของชุมชนชาวไทยในประเทศต่างๆ ซึ่งปัจจุบันได้ประกาศจัดตั้งขึ้นในประเทศต่างๆ ดังนี้

2.1.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา มีหน่วยจัดและศูนย์การเรียน คือ

1) หน่วยจัดการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหน่วยจัดการศึกษา
สาขา จำนวน 11 แห่ง คือ

- วัดไทยลอสแอนเจลิส
- วัดไทยกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
- วัดพุทธานุสรณ์
- วัดพุทธดัลลัส
- วัดพุทธทาส ฮิวส์ตัน
- วัดวชิรธรรมประทีป นิวยอร์ก
- วัดธรรมาราม ชิคาโก
- วัดมงคลรัตนาราม แทมปา
- วัดพุทธรัตนาราม เดนเวอร์
- วัดพลordiaธรรมาราม คิสซิมมี
- วัดมงคลรัตนาราม ฟอร์ทวัลตันบีช

2) หน่วยจัดการศึกษาสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีหน่วยจัดการศึกษา
สาขาจำนวน 2 แห่ง

- วัดมงคลรัตนาราม เบอร์กเลย์ ซานฟรานซิสโก
- วัดพุทธจักรมงคลรัตนาราม เอสคอนดิโต้ แชนดิเอโก

3) หน่วยจัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีหน่วยจัด สาขา 1 แห่ง คือ

- วัดธรรมประทีป วอชิงตัน ดี.ซี

4) หน่วยจัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีหน่วยจัด สาขา จำนวน 2 แห่ง

- วัดพุทธประทีป ซานฟรานซิสโก
- ชมรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแห่งเมืองรีโน รัฐเนวาด้า

5) ศูนย์การเรียนทางไกลวัดพุทธไทยถาวรรวม นิวยอร์ก

6) ศูนย์การเรียนทางไกล วัดไทย นครลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย

7) ศูนย์การเรียนทางไกลวัดป่าธรรมชาติ แคลิฟอร์เนีย

8) ศูนย์การเรียนทางไกล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ณ วัดพุทธรัตนาราม รัฐเท็กซัส

2.1.2 ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีศูนย์การเรียน คือ

- 1) ศูนย์การเรียนทางไกล เมืองวูร์สบวร์ก
- 2) ศูนย์การเรียนทางไกล วัดไทยนครมิวนิค
- 3) ศูนย์การเรียนทางไกล เมืองแฟรงค์เฟิร์ต

2.1.3 ประเทศสวีเดน มีศูนย์การเรียนทางไกลนครเจนีวา

2.1.4 ประเทศสหราชอาณาจักร มีศูนย์การเรียนทางไกลคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ณ วัดพุทธประทีป กรุงเทพมหานคร

2.1.5 ประเทศเดนมาร์ก มีศูนย์การเรียนทางไกล สถาบันเอเชียแปซิฟิก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ วัดไทย เดนมาร์ก พรหมวิหาร

2.1.6 ประเทศออสเตรเลีย มีหน่วยจัด สาขา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ วัดพุทธรังสี เมืองซิดนีย์

2.1.7 ประเทศนิวซีแลนด์ มีศูนย์การเรียนทางไกล นครโอ๊คแลนด์ ณ วัดญาณประทีป นครโอ๊คแลนด์

2.1.8 ประเทศสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน มีศูนย์การเรียนทางไกล กรุงเทพมหานคร

2.1.9 ประเทศอียิปต์ มีศูนย์การเรียนทางไกล ไคโร

2.1.10 ประเทศจีน มีศูนย์การเรียนทางไกล จำนวน 2 แห่ง คือ

- ศูนย์การเรียนทางไกลฮ่องกง
- ศูนย์การเรียนทางไกลวัดไทยพุทธธรรม ไต้หวัน

2.1.11 ประเทศสิงคโปร์ มีศูนย์การเรียนทางไกลมูลนิธิคริสตจักร เซนลี

การใช้สถานที่ ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากวัดไทยแล้วยังมีสถานทูตไทยบางประเทศ เช่น ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี มีโครงการฝึกอบรม เพื่อเปิดสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น เกี่ยวกับการนวดแผนไทย (สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน. 2545 : 1-3)

2.2 หน่วยงานที่ดำเนินการจัดกลุ่มสนใจ

ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาออกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับคนไทยในต่างประเทศ โดยมีรูปแบบการจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ และมีเครือข่ายในการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน หลักสูตรที่ใช้จัดการศึกษาออกโรงเรียนสำหรับคนไทยในต่างประเทศ ได้แก่ 1.หลักสูตรสายสามัญ เป็นการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้สนใจที่จะเรียนรู้ภาษาไทยเน้นในด้านการพูดและการฟัง เป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับเยาวชนไทยในต่างประเทศ ได้เรียนรู้และสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารในชีวิตประจำวัน รักศิลปวัฒนธรรมไทย มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และ 2. หลักสูตรกลุ่มสนใจเป็นการจัดตามความต้องการของคนไทยในต่างประเทศ ด้านการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ความสามารถและความต้องการของผู้เรียน โดยทั้งสองหลักสูตรมีวิธีการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนี้ 1. การเรียนด้วยตนเองเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลาย 2. การเรียนโดยวิธีเรียนทางไกล มีการพบกลุ่มสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง เพื่อแก้ปัญหาการเรียนร่วมกันระหว่างผู้เรียน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกัน 3. การเรียนแบบชั้นเรียน เป็นการเรียนในห้องเรียนที่มีครูผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดสำหรับเยาวชนไทยในต่างประเทศ เปิด

ดำเนินการสอนในภาคฤดูร้อน และ 4. เรียนแบบกลุ่มสนใจ เป็นการจัดการศึกษาตามความสนใจของผู้เรียนทั้งด้านวิชาชีพ ความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น โดยผู้เรียนรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 15 คนขึ้นไปมีระยะเวลาเรียนไม่เกิน 30 ชั่วโมง ด้านสื่อการเรียนมีดังนี้ 1.หลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กและเยาวชนไทยในต่างประเทศ ที่ใช้หลักสูตรเฉพาะ ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษเป็นผู้ดำเนินการจัดทำสื่อและส่งสื่อเอกสารดังกล่าวให้หน่วยจัด / ศูนย์การเรียน 2. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญที่ใช้ในประเทศไทย สำหรับแรงงานไทย และเยาวชนไทยในต่างประเทศ ใช้สื่อตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ในแต่ละระดับ ผู้เรียนเป็นผู้จัดซื้อหากไม่สามารถซื้อสื่อดังกล่าวได้ศูนย์การเรียนในประเทศนั้นเป็นผู้ประสานงานจัดหาสื่อให้และหรือศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษเป็นผู้จัดซื้อและจัดส่งไปให้ โดยเฉพาะในประเทศสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ศูนย์การเรียนที่มีความพร้อมในเรื่องสถานที่ที่จะมีการจัดศูนย์สื่อ/ห้องสมุดสื่อบางแห่งจะมีการให้สื่อยืมหมุนเวียนในการใช้สื่อเพื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนมีดังนี้คือ 1.กลุ่มเป้าหมายเยาวชนไทยในต่างประเทศ ศูนย์การเรียนเป็นผู้ประเมินตามสภาพจริง 2. กลุ่มเป้าหมายแรงงานไทยและเยาวชนไทยที่ไปศึกษาศาสนาอิสลามและภาษาอาหรับ ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เป็นผู้ดำเนินการจัดทำข้อสอบและมอบให้ศูนย์การเรียนเป็นผู้ดำเนินการประเมิน ส่วนสถานที่จัดการศึกษาสำหรับคนไทยในต่างประเทศเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนและหน่วยจัดการศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วัดไทยเป็นสถานที่ตั้ง มีรายละเอียดดังนี้

- ประเทศสหรัฐอเมริกา มีหน่วยจัด 4 แห่ง ศูนย์การเรียน 4 แห่ง
- ประเทศสหพันธรัฐสาธารณรัฐเยอรมันนี มีศูนย์การเรียน 3 แห่ง
- ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศสหราชอาณาจักร มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศเดนมาร์ก มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศออสเตรเลีย มีหน่วยจัดการศึกษา 1 แห่ง
- ประเทศนิวซีแลนด์มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศอียิปต์ มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศจีน มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศไต้หวัน มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศสิงคโปร์ มีศูนย์การเรียน 1 แห่ง
- ประเทศอิตาลี เปิดเป็นกลุ่มสนใจ

และในเรื่องของการกำกับดูแลเรื่องมาตรฐานการศึกษา มีการอบรมผู้ปฏิบัติงานก่อนไปปฏิบัติงานที่ต่างประเทศโดยร่วมกับเครือข่าย มีคู่มือการดำเนินงานและเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีการแต่งตั้งหัวหน้าศูนย์การเรียน หน่วยจัดการศึกษาและเจ้าหน้าที่ โดยศูนย์ส่งเสริม

การศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษ เป็นผู้ดำเนินการแต่งตั้งและมีการประสานงานที่แจ้ง ให้คำแนะนำ คำปรึกษา แก้ปัญหาตลอดเวลา มีการจัดทำข้อสอบ โดยสุ่มออกมาจากคลังข้อสอบ ร่วมมือ ประสานงานกับสถานทูต และกงสุลในต่างประเทศให้ช่วยนิเทศติดตามผลและรายงานผลการนิเทศ จัดการสัมมนาเครือข่าย ในระดับผู้บริหารและปฏิบัติงานร่วมกัน ส่วนแนวทางการพัฒนางานในอนาคตได้แก่การพัฒนาและจัดทำหลักสูตร สื่อเอกสาร สื่อทางไกล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากิจกรรมการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพและการศึกษาคอมพิวเตอร์ (รายการโทรทัศน์ ห้องสมุด และ VCD) การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้มีรูปแบบที่หลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพของผู้เรียน การพัฒนาระบบการวัดผลและประเมินผล และการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และเนื่องจากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศเอกราช มีเอกลักษณ์ทางภาษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยมอันดีงาม ซึ่งเป็นที่ยอมรับของประเทศอื่นๆ ทั่วโลก สภาพปัจจุบันมีคนไทยเป็นจำนวนมากไปประกอบอาชีพและตั้งรกรากถิ่นฐานอยู่ในต่างประเทศ และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

2.2.1 เด็กและเยาวชนไทยที่เกิดและเติบโตในต่างแดน หรือที่ย้ายไปเรียนต่อในต่างประเทศ เช่น เด็กในสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อังกฤษ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มเป้าหมายนี้สมควรได้รับการปลูกฝังให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

2.2.2 คนไทยที่ไปขายแรงงานในต่างประเทศ เช่น แรงงานสตรีไทยที่ฮ่องกง แรงงานไทยในไต้หวัน และสิงคโปร์ เป็นต้น กลุ่มคนเหล่านี้ควรได้รับการพัฒนาให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพทัดเทียมกับแรงงานในประเทศอื่นๆ เพื่อให้มีความรู้สูงขึ้น และเป็นการส่งเสริมโอกาสในการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.2.3 คนไทยที่ไปทำมาหากิน หรือเรียนศาสนา ภาษา หรือไปตั้งรกรากถิ่นฐานอยู่ในต่างประเทศ กลุ่มเป้าหมายนี้ควรได้รับการเพิ่มพูนทักษะทางอาชีพ เพิ่มพูนคุณภาพชีวิต เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งยังเป็นการรวมกลุ่มเพื่อเป็นแกนนำในการรักษาและคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของความเป็นไทยในต่างประเทศ

สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้สนองความต้องการ และส่งเสริมให้คนไทยที่อยู่ต่างประเทศได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อปลูกฝังสิ่งที่ดีงาม มีเจตคติที่ดีตลอดจนภูมิใจในความเป็นคนไทย และได้รับโอกาสในการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม สำนึกในความเป็นคนไทยร่วมกัน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาไทย มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี เพื่อจัดการศึกษาให้แก่แรงงานไทยในต่างประเทศ ให้มีความรู้สูงขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งมีคุณภาพทัดเทียมกับแรงงานของประเทศอื่นๆ มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน และคนไทยในต่างประเทศ โดยดำเนินการจัด

การเรียนการสอน เป็นช่วงชั้น 3 ช่วงชั้น และรวมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างความเป็นคนไทยให้กับผู้เรียนทุกช่วงชั้น มีการจัดการศึกษาหลายอาชีพ โดยใช้หลักสูตร 13-300 ชั่วโมง ตามความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละวิชา โดยใช้หลักสูตรของเนื้อหาในแต่ละวิชา โดยใช้หลักสูตรของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนที่ได้รับอนุมัติแล้วหรือขออนุมัติตามความเหมาะสม มีการจัดการศึกษาแบบกลุ่มสนใจ เนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือวิถีชีวิตไทย หรือ อาชีพ ตั้งแต่ 1-30 ชั่วโมง โดยผู้เรียนและผู้สอนกำหนดเนื้อหาขึ้นเองตามความต้องการ ส่วนศูนย์การเรียนรู้ และหน่วยจัดการศึกษา ในต่างประเทศที่มีอยู่ในประเทศต่างๆ ดังนี้

- 1) ทวีปเอเชีย ได้แก่ ประเทศฮ่องกง ไต้หวัน สิงคโปร์ อิหร่าน
- 2) ทวีปแอฟริกา ได้แก่ ประเทศอียิปต์
- 3) ทวีปยุโรป ได้แก่ ประเทศเยอรมัน อังกฤษ สวิสเซอร์แลนด์
- 4) ทวีปออสเตรเลีย ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
- 5) ทวีปอเมริกา ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา

สถานที่รับสมัครนักศึกษา โดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ทางไกล และหน่วยจัดการศึกษาออกโรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ ณ ประเทศนั้นๆ การสมัครเป็นนักศึกษา โดยสมัครขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษามีการลงทะเบียนเรียน ส่วนการเรียนของนักศึกษา ใช้วิธีเรียนแบบชั้นเรียน โดยมีครูเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในแต่ละวิชา วิธีเรียนแบบทางไกล จัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม และการพบกลุ่มนักศึกษา วิธีเรียนแบบตนเอง จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยนักศึกษาศึกษาความรู้ด้วยตนเอง และการจบหลักสูตรเมื่อนักศึกษาได้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร แต่ละหลักสูตร (สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน. 2545 : 4-6)

ตาราง 1 ข้อมูลหน่วยจัดและศูนย์การเรียนรู้ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. 2544

ลำดับ	หน่วยจัดและศูนย์การเรียนรู้	กลุ่มสนใจ/จำนวน
1	หน่วยจัดและศูนย์การเรียนรู้คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
	1.1 วัดไทยนครลอสแอนเจลิส	49
	1.2 วัดพุทธาอนุสรณ์	32
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	
	2.1 วัดมงคลรัตนาราม เบอร์กเลย์	95
	2.2 วัดพุทธจักรมงคลรัตนาราม เอสคอนดิโด ซานดิเอโก	85
3	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	
	3.1 วัดพุทธประทีป	20
	3.2 ชมรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแห่งเมืองริโน	40
4	ศูนย์การเรียนรู้วัดป่าธรรมชาติ	90
	รวม	411

ที่มา : สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน. 2544 : 4-7

2.3 หน่วยจัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเป็นหน่วยจัดหนึ่งในจำนวนทั้งหมดสี่หน่วยจัด และได้ร่วมกับสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนและวัดมงคลรัตนาราม ประเทศสหรัฐอเมริกา จัดโครงการจัดการศึกษาออกโรงเรียน ประเภทบุคคลภายนอก สำหรับคนไทยในต่างประเทศ โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาได้กล่าวว่า คนไทยอาศัยอยู่ในหลายประเทศทั่วโลกเพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าหรือด้วยเหตุผลอื่น เวลาผ่านไปคนไทยเหล่านี้มีลูกหลานมากขึ้นทุกปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นคนไทยต่างก็พยายามสั่งสอนวัฒนธรรมไทยให้กับลูกหลานของตน ด้วยเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่สั่งสมมาเป็นเวลานานหลายร้อยปี เห็นได้จากการที่คนไทยได้ไปร่วมสร้างวัดไทย สร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไทย มีกิจกรรมแบบไทยๆ ในวันสำคัญ สิ่งเหล่านี้ช่วยเสริมสร้างกระแสวัฒนธรรมไทยให้ลูกหลานไทยได้ชื่นชมทั้งเป็นการเผยแพร่ให้ชาวต่างชาติรู้จักทางหนึ่งด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน และวัดมงคลรัตนารามเห็นว่าน่าจะมีส่วนช่วยการดำรงรักษารัฐธรรมนูญไทยของคนไทยในต่างแดนให้มีความเข้มข้นขึ้น จึงได้จัดโครงการร่วมกัน โครงการนี้มุ่งสอนภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทยให้กับลูกหลานคนไทยที่เกิดและอาศัยในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีส่วนในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยให้กับชาวต่างชาติอีกทางหนึ่งด้วย และหวังอย่างยิ่งว่าการเสียสละของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คงจะช่วยให้เยาวชนไทยที่เกิด และอาศัยในต่างประเทศที่มีโอกาสเข้าร่วมโครงการนี้ได้เรียนรู้ภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และคิดถึงประเทศไทย สำหรับสถานที่สอนในประเทศสหรัฐอเมริกาได้แก่ โรงเรียนวัดมงคลรัตนาราม เมืองเบอร์กลีย์ รัฐแคลิฟอร์เนีย และโรงเรียนวัดพุทธจักรมงคลรัตนาราม เมืองเอสคอนดิโต ซานดิเอโก รัฐแคลิฟอร์เนีย ระยะเวลาสอน (โดยประมาณ) ตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2547 ถึง 31 พฤษภาคม 2548 (ประเภทครูปี) และ 3 มิถุนายน 2547 ถึง 29 สิงหาคม 2548 (ประเภทครูอาสาสมัครการศึกษาออกโรงเรียน ภาคฤดูร้อน) กิจกรรมที่ครูอาสาสมัครต้องรับผิดชอบได้แก่ 1) สอนภาษาไทยตามหลักสูตรของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนให้นักเรียนระดับประถมศึกษา 2) สอนวัฒนธรรมไทยต่างๆ เช่น ดนตรีไทย รำไทย หรือศิลปวัฒนธรรมอื่น ๆ ตามความสามารถของครูอาสาสมัคร 3) ทำกิจกรรมร่วมกับคนไทยในวันสำคัญต่าง ๆ 4) เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้กับชาวต่างชาติที่สนใจตามความเหมาะสม และคุณสมบัติของครูอาสาสมัคร (ประเภทฤดูร้อน 3 เดือน) เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นข้าราชการครูและปัจจุบันเป็นข้าราชการและมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 2 ปี สามารถสอนภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรมไทยตามหลักสูตรของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนได้ มีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีไทยจะได้พิจารณาเป็นพิเศษ ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีพอสมควร มีความอดทน เสียสละ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อายุไม่เกิน 45 ปี

ตัวอย่างปฏิทินการเรียนภาษาไทย ดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย ภาคฤดูร้อน
ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนพุทธศาสนาวนอาทิตย์วัดมงคลรัตนาราม เมืองเบอร์กลีย์ ซานฟรานซิสโก
เบย์เอเรีย

13 มิ.ย. 47 ปฐมนิเทศนักเรียน

17-20 มิ.ย. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 1 รับสมัครสอบเทียบเพื่อรับประกาศนียบัตรของ
กระทรวงศึกษาธิการ

24-27 มิ.ย. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 2

27 มิ.ย. 47 กิจกรรมไหว้ครู

1-4 ก.ค. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 3

8-11 ก.ค. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 4

11 ก.ค. 47 กิจกรรมการแข่งขันกีฬา

15 -18 ก.ค. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 5

22-25 ก.ค. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 6

25 ก.ค. 47 กิจกรรมวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา

29 ก.ค.-1 ส.ค. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 7

1 ส.ค. 47 กิจกรรมร่วมเป็นเจ้าภาพเทศน์มหาชาติ (กัณฑ์หิมพานต์)

5-8 ส.ค. 47 เรียนสัปดาห์ที่ 8

8 ส.ค. 47 กิจกรรมวันแม่

12-15 ส.ค. 47 เตรียมความพร้อมของนักเรียนเพื่อเข้าสอบทุกชั้น

19-22 ส.ค. 47 สอบเทียบความรู้ทุกระดับ

29 ส.ค. 47 รับประกาศนียบัตรของกระทรวงศึกษาธิการและวุฒิปัตร์ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาและกิจกรรมอำลาอาลัย (มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา. 2547)

ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมต่างๆ ครูอาสาสมัครก็จะจัดสอน
กิจกรรมกลุ่มสนใจด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทยด้วย ตามความพร้อมและความ
ต้องการของผู้เรียนภายในบริเวณวัดมงคลรัตนาราม ซึ่งผู้เรียนก็มีทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้สนใจ
ทั่วไป ทั้งนี้ครูอาสาสมัครจะมีบทบาททางด้านการสอนกลุ่มสนใจมาก และขอทำความเข้าใจกับคำว่า
อาสาสมัคร (Volunteer) ซึ่งองค์การสหประชาชาติกำหนดให้ปี พ.ศ. 2544 เป็นปีอาสาสมัครสากล
(International Year of Volunteers 2001) โดยมีวัตถุประสงค์ได้แก่การสร้างการยอมรับ
(Recognition) การอำนวยความสะดวก (Facilitation) การสร้างเครือข่าย (Networking) และการส่งเสริม
(Promotion) งานอาสาสมัคร ดังนั้นเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองและส่งเสริมงานด้านนี้ คณะกรรมการ
ส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติจึงจัดให้มีพิธีเปิดงานปีอาสาสมัครสากลขึ้น เมื่อวันที่ 25 เมษายน
พ.ศ. 2544 ณ ดิกลันดิโมเตอรี ทำเนียบรัฐบาล โดยมีผู้เข้าร่วมงานทั้งสิ้น 576 คน ทั้งนี้ ขณข

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้มีสารเนื่องในโอกาสพิธีเปิดงานป๊อปปูล่าซามักร โดยมีเนื้อหาสรุปได้ว่า “งานอาสาสมัครเป็นงานที่มีคุณค่าต่อสังคม บุคคลที่เข้ามาเป็นอาสาสมัคร ควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ และในสังคมไทยยุคใหม่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เป็นปัญหาสังคม การมีอาสาสมัครเข้ามาช่วยรัฐบาลบรรเทาปัญหาของบ้านเมืองสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาของประเทศโดยการให้ทุกส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม และได้เชิญชวนหน่วยงาน ภาครัฐบาล ภาคเอกชน องค์กรธุรกิจตลอดจนประชาชนเข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร และจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสป๊อปปูล่าซามักรสากล” (ป๊อปปูล่าซามักรสากล. 2544 : 12) ซึ่งฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี นายเดช บุญหลง (2544 :13) ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดงาน ได้กล่าวเปิดงานโดยระบุว่า งานอาสาสมัครจะมีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาลและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือกระบวนการประชาสังคม สอดคล้องกับแนวทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ งานอาสาสมัครมุ่งส่งเสริมให้ทุกคนลดความเห็นแก่ตัวทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมซึ่งเป็นหลักคุณธรรมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและนำความผาสุกร่มเย็นมาสู่สังคม งานอาสาสมัครแม้จะเป็นงานช่วยเหลือคนอื่น แต่เมื่อช่วยเหลือแล้วต้องให้เขาช่วยตัวเอง รวมทั้งการสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งของชุมชน และนายสมพร เทพสิทธา (2544 : 5) ประธานศูนย์ประสานงานภาคเอกชนแห่งชาติ และรองประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยได้ให้ความเห็นว่า อาสาสมัครต้องมีอุดมคติทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีศรัทธาว่าจะทำให้ชีวิตมีคุณค่า มีความพร้อมทั้งด้านเวลา ความรู้ ความสามารถ งานอาสาสมัครอยู่ในจิตสำนึกของคนไทย แต่ขาดการกระตุ้นและส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง การเป็นอาสาสมัครเป็นไปได้ในทุกกระดับ ในต่างประเทศผู้นำเมื่อพ้นจากตำแหน่งก็มักจะไปทำงานเป็นอาสาสมัคร และได้มีการจัดทำโฮมเพจงานอาสาสมัครไว้ในเว็บไซต์ของศูนย์ประสานงานภาคเอกชนแห่งชาติ โดยจะเผยแพร่ตั้งแต่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

สรุป อาสาสมัคร หมายถึง การเลือกกระทำการต่าง ๆ ที่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ควรกระทำและเป็นการรับผิดชอบต่อสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นเงินทอง (คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ. 2544 : 12-17)

สำหรับด้านภาษาและวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นความหมายที่กว้างครอบคลุมทุกกระบวนการ สุจิต บัวพิมพ์ ได้ให้ความหมายไว้สั้น ๆ แต่ได้ใจความคือ วิถีชีวิต และในวิถีชีวิตประกอบด้วยประเด็นตั้งแต่เกิดจนถึงตาย ล้วนแล้วแต่มีชนบประเพณี เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ทุกขั้นตอน ทุกระดับชั้นวรรณะ โดยเนื้อหาสาระจะเหมือนกัน จะแตกต่างกันอยู่เพียงขั้นตอนและอุปกรณ์ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ เท่านั้น นอกจากนั้นก็จะเป็นในเรื่องของ อาหารการกิน ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้าที่บ่งบอกเอกลักษณ์ประจำถิ่น ความเชื่อ การบันเทิงรื่นเริงใจ ศาสนสถาน โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ พุทธศิลป์ ตลอดจนเครื่องมือประกอบอาชีพยาสมุนไพร ตำรายากรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน และสิ่งสำคัญในวิถีชีวิตอีกส่วนหนึ่งคือ ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

มีทั้งภาษาเขียนภาษาพูด ภาษาท่าทาง ซึ่งนำมาใช้ในการเล่านิทาน บทกวี คำพังเพย ปริศนาคำทาย เพลงกล่อมเด็ก เพลงพื้นบ้าน ฯลฯ จึงสรุปได้ว่า วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เกิดมาจาก ศาสนา สาระ สามัคคี สนุกสนาน แล้วก็สืบทอดกันต่อ ๆ มา (สุจริต บัวพิมพ์. 2546 : 16-17)

สรุปได้ว่าการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้กับคนไทยในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักสูตรวิชาชีพให้กับคนไทยและชาวต่างประเทศที่สนใจศึกษาด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย นั้น สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนได้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในประเทศต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศสหรัฐอเมริกาหลักสูตรกลุ่มสนใจด้านอาชีพที่เน้นการส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรมไทยเป็นหลัก เช่น ภาษาไทย การทำอาหารไทย-ขนมไทย ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย การแกะสลักผักผลไม้ ศิลปะประดิษฐ์ต่างๆ รวมถึงการวางแผนโบราณเป็นต้น ให้กับคนไทยที่ยังต้องการคงความเป็นไทย และต้องการฝึกอาชีพเพื่อเป็นความรู้ติดตัว ตลอดทั้งชาวต่างชาติที่สนใจด้วย ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์กับคนไทยและชาวต่างประเทศเท่านั้น แต่ยังเป็นการประชาสัมพันธ์ให้กับประเทศไทยอีกด้วย

3. สังคมไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา

ในการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการมาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐ แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น นับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องทราบธรรมชาติการดำเนินชีวิตของผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมที่เขาพำนักอยู่และอื่นๆ อันเป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อความคาดหวังของเขา และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เคยอยู่ในสังคมคนไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ขอนำเสนอเรื่องราว ดังต่อไปนี้

คนไทยมีอยู่มากมายทั่วโลก ทั้งเพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีกว่า หรือด้วยเหตุผลอื่นใดก็ตาม โดยเฉพาะคนไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีทั้งคนที่ไปเกิดและเติบโตที่นั่น ผู้ที่ไปตั้งรกรากทำมาหากินและตั้งถิ่นฐานอยู่ ตลอดจนผู้ที่ไปศึกษาต่อ ในที่นี้จะกล่าวถึงรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่นครลอสแอนเจลิส (Los Angeles) จะมีคนไทยอาศัยอยู่มากท่ามกลางมาตรฐานการครองชีพที่สูงที่สุดของประเทศ ที่นี้มีศูนย์รวมคนไทย ร้านอาหารไทย ร้านค้าไทย หรือเรียกว่า ไทยทาวน์ (Thai Town) มีมหาวิทยาลัย มีฮอลลีวูด (Hollywood) ซึ่งเป็นบริษัทภาพยนตร์และสตูดิโอติดป้ายสัญลักษณ์อันโด่งดังที่อยู่บนเนินเขา มีการบูรณะป้ายอันโด่งดังนี้มีมูลค่า 27,500 ดอลลาร์ ต่ออักษร 1 ตัว (ปณยา หาสิตะพันธ์. 2539 : 65) ส่วนเมืองซาน ฟรานซิสโก (San Francisco) เมืองนี้เจริญมาก และมีภูมิประเทศที่สวยงาม ผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ ชาวอิตาเลียนได้สร้างย่าน นอร์ทบีช (North Beach) ให้เป็นอิตาลีแห่งซาน ฟรานซิสโก ผู้อพยพชาวจีนได้สร้างไชน่าทาวน์ (Chinatown) ที่ใหญ่ที่สุดของเกาะฮอว์ก และเคยมีแผ่นดินไหวในเมือง เมื่อ 17 ตุลาคม 1989 มีอาคารที่สร้างขึ้นที่เข้าใจถึงความไม่แน่นอนของลักษณะพื้นโลกนั่นคือ พาเลส ออฟ ไฟน์ อาร์ต (Palace of Fine Arts) ที่สร้างแบบโดมและเสาสไตล์คลาสสิก ที่สร้างด้วยปูนปาสเตอร์และกระดาษในลักษณะปาปิเอร์-มาเช่ (Papier-mache) โดยไม่ใช่ด้วยหินหรืออิฐแต่อย่างใด ยืนยาวมาจน 50 ปีแล้ว มีเนินเขา 40 ลูกสลั

ลดหลั่นกันไป มีสะพานโกลเดนเกต (Golden Gate Bridge) ซึ่งเป็นสะพานที่ใหญ่และแข็งแรงที่สุดในโลก และถ้าอากาศสดใสไร้หมอกเราจะได้เห็นผืนน้ำสีฟ้าใสระยิบระยับของอ่าวซานฟรานซิสโกได้จากทุกทิศทาง มีแมนชั่นสไตล์วิกตอเรียที่จัตุรัสอลาโม (Alamo Square) อุทยานแห่งชาติโยเซมิตี (Yosemite National Park) มีโรงไวน์ที่มีชื่อเสียง มหาวิทยาลัยที่เป็นที่นิยมของคนทั่วโลก เช่น ยูซี เบอร์กเลย์ (University of California, Berkeley), และมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) ตลอดจนวิทยาลัยอีกมากมาย นับเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ผู้คนจากหลากหลายประเทศนิยมไปเที่ยวกันมาก มีร้านอาหารไทยที่ตกแต่งอย่างหรูหราหลายแห่ง ขายราคาค่อนข้างแพงมาก และค่าครองชีพก็สูงมากด้วย (ชอบทิพย์, 2544 : 284-287) ทำให้ค่าแรงงานพลอยสูงตามไปด้วย ตรงนี้แหละเป็นแรงจูงใจด้านอาชีพของคนทั่วไป โดยเฉพาะคนไทยที่มีความต้องการจะทำงานในร้านอาหารไทย กลุ่มคนเหล่านี้จะเข้ามาเรียนเพื่อเติมเต็มในรูปแบบกลุ่มสนใจ

จากการที่อเมริกันชนทั้งหลาย มักจะไม่ใคร่จะชอบคนเอเชียเท่าไรนัก จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม คนไทยจึงรวมตัวกันอยู่เป็นกลุ่ม เพื่อการมีเพื่อนที่พูดภาษาเดียวกัน วัฒนธรรมประเพณีเหมือนกัน และที่สำคัญคือมีอะไรก็ช่วยเหลือกัน เกิดความอบอุ่นและปลอดภัยในชีวิต และร่วมกันสร้างวัดไทยให้เป็นศูนย์กลางในการพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดกัน มาทานอาหารไทยร่วมกัน ประกอบพิธีทางศาสนาด้วยกัน ยามใดที่คิดถึงบ้านก็จะมาที่วัดไทย เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น ร่วมแห่เทียน ทำบุญถวายสังฆทาน ถวายอาหารเพลแด่พระภิกษุสงฆ์ ซึ่งพระมหาวิเศษฐ์ วิสิฐฐเมธ (2544 : 48) กล่าวว่า ในวันอาทิตย์ที่วัดมงคลรัตนารามนอกจากจะมีกิจกรรมทางพุทธศาสนาแล้ววัดยังเป็นสถานที่ให้บริการประเภทอาหารไทย (Food Court) ซึ่งตั้งอยู่ในที่ของวัดมงคลรัตนาราม เมืองเบอร์กเลย์ หรือที่รู้จักกันของชาวไทย และชาวต่างชาติในเบย์ แอเรีย (Bay Area) ว่า กิจการอาหารวันอาทิตย์ วัดมงคลรัตนาราม (Food Court of Wat Mongkolratanaram) ใครมีฝีมือด้านไหนก็มาช่วยกันทำ มาปรุงขายกันที่วัด ใครเก่งก็โชว์ฝีมือได้เลย ส่วนคนที่ทำไม่เป็นก็มาเรียนรู้ได้หรือจะมาช่วยเป็นลูกมือก็ได้ ขายอาหารไทย ขนมไทย เครื่องดื่มสมุนไพรไทย อาหารที่ขายได้แก่ ข้าวราดแกงและผัดต่าง ๆ ปรุงแต่งหลากหลายสีสัน และที่ขาดไม่ได้เลยคือ ส้มตำ ข้าวเหนียว ไก่ย่างตามด้วยกล้วยเดี่ยวลูกขึ้นน้ำดก รสชาติไม่ผิดเพี้ยนจากบ้านเราเลย ผัดไทยสีสดใสจากเครื่องปรุงรสของหวานก็ได้แก่ ข้าวเหนียวมูนทานกับมะม่วงสุกซึ่งขายดีมากเรียกว่ายื่นเข้าแถวซื้อกันยาวกว่าแถวอื่น ๆ มีขนมครก ขนมบ้าบิ่น ขนมชั้น ฯลฯ เครื่องดื่มก็เป็นน้ำสมุนไพร เช่น ตะไคร้ ใบเตยหอม น้ำลำไย มะตูม อาหารและขนมไทย ราคาจานละ 3 - 4 ดอลลาร์ คนที่รักอาหารขายก็จะแต่งชุดไทยสวยงามเข้ากับบรรยากาศ มาช่วยงานที่วัดโดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งเขาจะเรียกตัวเองว่าเป็น อาสาสมัคร (Volunteer) และเมื่อซื้ออาหารแล้วก็นำมานั่งทานที่ซุ้มต้นจำปี ซึ่งออกดอกบานสะพรั่ง หอมเย็นๆ ชื่นใจดี อิ่มอร่อยภายใต้บรรยากาศแบบไทย ๆ สร้างความประทับใจให้ผู้มาทานอาหารไทยมาก

นอกจากนี้วัดยังเป็นศูนย์รวมแหล่งการเรียนรู้ ซึ่งสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนร่วมกับหน่วยจัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เปิดสอนด้านวัฒนธรรมไทย ให้กับเยาวชน

และผู้สนใจทั่วไป โดยมีคุณเพลินใจ กุณทีกาญจน์ ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมไทย และคุณสุนันท์ อัดถนะ เป็นอาจารย์ใหญ่ บริหารกิจกรรมทางการศึกษาทั้งหมด (วัดมงคลรัตนาราม, 2544 : 24-25) ซึ่งมีผู้สนใจมาเรียนกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อแม่ที่เป็นคนไทยต่างก็พยายามสั่งสอนวัฒนธรรมไทยให้กับลูกหลานของตน และนำบุตรหลานเข้ามาเรียนด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทยที่วัดมงคลรัตนารามแห่งนี้ ซึ่งชงทอง จันทรางศุ กล่าวว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกาเด็กไทยที่เกิดและเติบโตที่นั่น หากสามารถผูกใจพวกเขาไว้ส่วนหนึ่งให้รู้สึกว่ายังคงมีความผูกพันกับเมืองไทย วันหนึ่งเมื่อเขาเติบโตเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ เป็นนักการเมืองท้องถิ่น เป็นนักธุรกิจหากเขาคิดจะสั่งสินค้าคงนึกถึงบ้านเกิดของเขา และคงสั่งซื้อสินค้าไทย ซึ่งจะให้ประโยชน์แก่ประเทศไทยในระยะยาว (ชงทอง จันทรางศุ, 2546 : 44) และตัวผู้ปกครองเองก็หาความรู้และเติมเต็มในส่วนที่ตนเองขาดก็จะเข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจในวัดแห่งนี้ หรืออาจจะไปหาเรียนข้างนอกก็สุดแล้วแต่ บางทีก็มาแลกเปลี่ยนความรู้กันในรูปแบบสอนกันเองบ้าง จัดกลุ่มสนใจบ้าง และภายในบริเวณวัดยังจัดขายสินค้าไทยๆ เช่น เสื้อผ้าไหมไทย และของที่ระลึกต่างๆ ราคาไม่แพงนัก วัดในซาน ฟรานซิสโก มีอยู่หลายวัด นอกเหนือจากวัดมงคลรัตนาราม ก็มีวัดพุทธธานุสรณ์ วัดพุทธประทีป วัดป่าธรรมชาติ และไม่เพียงแต่คนไทยเท่านั้นที่มาวัดนี้ ชนชาติอื่นๆ เช่น อเมริกัน เม็กซิโก บราซิล รัสเซีย จีน เวียดนาม ลาว เขมร ฯลฯ ก็เข้ามาร่วมกิจกรรมกับคนไทยในวัดแห่งนี้ด้วย

อาหารไทยนอกจากที่วัดมงคลรัตนารามแล้ว ในซานฟรานซิสโกก็มีร้านอาหารไทยที่ตกแต่งอย่างหรูหรามากมาย เรียกว่าทุกหย่อมหญ้าเลย เพราะกระแสของอาหารไทยมาแรงมากในขณะนี้ ใครๆ ก็อยากลิ้มลองรสชาติอาหารไทย โดยจากวัดอุทิศที่นำมาใช้ปรุงเราจะใช้สมุนไพรไทย ซึ่งมีสรรพคุณบำรุงสุขภาพและป้องกันรักษาโรคต่างๆ ได้ด้วย เช่น น้ำมะขาม (Tamarind Sauce) ที่ใส่ในผัดไทยก็มีวิตามินซีและเกลือแร่มาก ช่วยบำรุงเหงือกและฟันให้แข็งแรง ปลีกกล้วยซึ่งเป็นผักสดที่กินแล้วก็ให้วิตามินซีสูงและเป็นกากใยอาหารช่วยให้ถ่ายท้องสบาย ส่วนใบกุยช่ายก็อุดมไปด้วยสารอาหารทั้ง เบต้า แคโรทีน (Beta Carotene) ช่วยป้องกันมะเร็ง มีเหล็กช่วยในการสร้างเม็ดเลือดแดง กากใยช่วยระบายท้อง บำรุงโลหิต ลดการสะสมของไขมัน (Cholesterol) และนี่เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น สมกับที่กรมส่งเสริมการส่งออกประชาสัมพันธ์ไว้ว่าเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ (Food For Your Health) ด้วยกรรมวิธีการปรุงที่ใช้ของสดๆ ในระยะเวลาสั้น ถูกหลักโภชนาการ ได้คุณค่าอาหารครบถ้วน รสชาติถูกปาก คนไทยที่เปิดร้านหรือภัตตาคารอาหารไทยจนประสบความสำเร็จมีมากมาย เช่น คุณเพลินใจ กุณทีกาญจน์ แห่งร้านเพลิน คุณชัยวัฒน์ ศิริญาณ แห่งร้านมณีไทย คุณอัจฉรา กิตติชนะพันธ์ุ แห่งร้านเอราวัน คุณวรมัย สงวนสัตย์ แห่งร้านวรมัยไทยคูซิ่น หรือจะไปลิ้มรสก๋วยเตี๋ยวสูตรเด็ด รสชาติแซบเหมือนเมืองไทย ก็ไปที่ร้านก๋วยเตี๋ยวท่าสยาม (Siam Noodle) ซึ่งร้านอาหารไทยเหล่านี้ราคาต่อจานไม่ต่ำกว่า 15 ดอลลาร์ แต่ถ้ามองเป็นเงินไทยแล้วอาจจะไม่อยากทาน แต่ก็มีคนเข้ามาอุดหนุนมากมายถึงกับนั่งรอคิวหน้าร้านแน่นไปหมด คนในร้านก็ทานอย่างอร่อยจานแล้วจานเล่า ทำเอาร้านอาหาร ภัตตาคาร จีน ญี่ปุ่น เวียดนาม เวียดนามไปถนัดตา เมนูสุดฮิตก็ได้แก่ ต้มยำไก่ ต้มยำกุ้ง แกงกะหรี่ไก่ ผัดกระเพราเปิด ข้าวผัดกุ้ง ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย

สำหรับของหวานก็จะเป็นข้าวเหนียวมูนกับมะม่วงสุก ซึ่งมะม่วงก็มาจากประเทศบราซิลและเม็กซิโก ลูกโตมากแต่ความอร่อยสู้กรอบบ้านเราไม่ได้ ไอศกรีมใส่ถ้วยวางขนาด้วยกล้วยหักมุกชุปแป้งทอด ก็เหมือนกล้วยแขกบ้านเรา เครื่องดื่มก็แสนจะเก๋ไก๋ ปรงมาจากสมุนไพรไทย เช่น น้ำกระเจี๊ยบ ลำไย ตะไคร้ ดื่มแล้วชื่นใจดีและดีกับสุขภาพด้วย และที่ทำให้อาหารจานเด็ดมีเสน่ห์เพิ่มขึ้นมาอีก คือมีดอกไม้ ใบไม้ ที่บรรจงแกะสลักเสลาอย่างสวยงาม จากผักผลไม้ต่าง ๆ ดูแล้วไม่ผิดเพี้ยนไปจากของจริงแม้แต่น้อย ส่วนผลไม้เช่นสับปะรด แดงโม ก็ทำเป็นรูปผีเสื้อ แดงกวานำมาสลักเสลาเป็นใบเฟิร์นวางเคียงข้างด้วยกุหลาบหลากสีสรรที่มาจากหัวไชเท้าย้อมสี หรือแม้แต่แกงส้มก็จะมีปลาตะเพียนเวียนวนว่ายที่ทำจากเส้นมะละกอสานลายขัดแตะ แล้วยัดไส้ด้วยกุ้งชีแฮ้ รูปลักษณะเหล่านี้สามารถเรียกน้ำย่อยได้ดี ทำให้อาหารดูน่ารับประทานและสร้างคุณค่าให้สมกับราคาที่แพง คนจึงนิยมมาเรียนแกะสลักผักผลไม้กันมาก ซึ่งคุณยุพิน แก่นจันทร์ เขาจัดสอนให้ฟรีที่วัดมงคลรัตนารามให้กับผู้สนใจทั่วไป แม้แต่เจ้าของร้านอาหารก็มาเรียนด้วย

เมื่อพูดถึงพนักงานเสิร์ฟอาหารในร้านอาหารไทยเขาก็ใช้ชาวไทยและหญิงไทย แต่งกายด้วยชุดไทย กิริยามารยาทเรียบร้อยมาเสิร์ฟอาหาร สร้างความประทับใจให้กับผู้มาทานอาหารไทยมาก จนทำให้หญิงไทยทั้งสวยมาก สวยน้อยต่างถูกจับตามองจากหนุ่ม ๆ ต่างชาติอย่างไม่รู้ตัว และไม่สงสัยเลยว่าทำไมที่เมืองไทยถึงมี “หมู่บ้านเชยฝรั่ง” กันมาก และคนไทยในอเมริกาโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนกลุ่มที่อยู่นานหลายปีแล้ว เริ่มต้นตัวด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทยมาก ด้วยตอนที่อยู่เมืองไทยไม่เห็นคุณค่าและเห็นว่าไม่มีพื้นฐานอยู่แล้วเพราะเป็นคนไทย แต่มาบัดนี้เขาต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่เขาไม่รู้ หรือลืมไปแล้วที่เมืองไทยซึ่งเป็นถิ่นบ้านเกิดของเขา กลุ่มคนเหล่านี้จึงเต็มใจที่จะกลับมานิยมไทย เช่น แต่งชุดไทยไปวัดไทย อย่างสวยสุดฤทธิ์สุดเดช จนฝรั่งยกให้เป็นนางแบบผู้อนุรักษ์วัฒนธรรม (Cultural Heritage Model) ซึ่งเขาจะภูมิใจมาก มีการช่วยเหลือกัน เช่น บ้านใครที่จะจัดงานแต่งงาน ก็จะไปช่วยกันทำอาหารไทย ร้อยมาลัยให้บ่าวสาว จัดดอกไม้ จัดทำของชำร่วยเป็นต้น หรือถ้าใครอยากเรียนรู้สิ่งเหล่านี้เพิ่มเติมก็สามารถมาหาเรียนได้ที่วัดมงคลรัตนาราม เพราะจะมีครูอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยามาสอนให้ฟรี ผู้เรียนออกค่าใช้จ่ายคือค่าอุปกรณ์การเรียนเท่านั้น มาเรียนด้วยความสุข ได้พบปะกับเพื่อนๆ เกิดความรักใคร่สมานสามัคคีกันดี จนชาติอื่นๆ เห็นสังคมไทยที่นี้แล้วยังอยากเข้ามาสัมผัสกลิ่นอายแห่งความเป็นไทย บางทีก็เข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจร่วมกับคนไทยด้วย โดยคาดหวังว่าจะได้ร่วมพูดคุยกับคนไทยได้บ้าง มาเรียนทำอาหารไทย หรือเรียนรู้วัฒนธรรมไทยเพราะอยากจะไปเที่ยวเมืองไทยด้วย ประกอบกับได้ชมงานเทศกาลเมืองไทย (Thailand Festival / Thailand Day) ซึ่งจัดโดยสถานทูตไทย ก็ทำให้เขาอยากเห็น อยากไปเที่ยว และบางรายอยากไปลงทุนในประเทศไทย ซึ่งก็ทำให้เงินไหลเข้าประเทศของเรา คนไทยก็จะมั่งคั่งมากขึ้น มีรายได้ มีชีวิตที่ดีขึ้น อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และประเทศไทยจะได้มีเม็ดเงินมาพัฒนาเพื่อทัดเทียมนานาชาติประเทศ

จะเห็นได้ว่าสังคมของคนไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา แม้จะเป็นสังคมเล็ก ๆ แต่มากด้วยคุณภาพและความอบอุ่น อยู่เป็นกลุ่มและช่วยเหลือกัน รักใคร่สมานสามัคคีกันดี มีการแสวงหา

ความรู้ใส่ตัวด้วยการเข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจ หรือช่วยกันสอนวิชาชีพในชุมชนให้คนในชุมชนเป็นผู้ที่มีคุณภาพ ทำให้มีอาชีพ มีรายได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี นับเป็นการเติมเต็มในส่วนที่ขาดไป และร่วมกันสร้างศูนย์รวมใจคือวัดไทยให้เป็นแกนกลางในการดำรงรักษ่วัฒนธรรมไทย ด้วยเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทยที่สั่งสมมาเป็นเวลานานหลายร้อยปี และยังมีส่วนช่วยในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติได้ประจักษ์ด้วย ภายใต้เงื่อนไขของสังคม และกฎเกณฑ์ที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดในประเทศอภิมหาอำนาจอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา

4. กลุ่มสนใจ

ในการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย นั้น จะเห็นได้ว่าการจัดกลุ่มสนใจโดยทั่วไปมีอยู่มากมายทั้งในประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีทั้งภาครัฐโดยสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน และภาคเอกชนที่เปิดสอนกิจกรรมกลุ่มสนใจ และผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเพื่อนำเสนอดังต่อไปนี้

4.1 กลุ่มสนใจที่จัดโดยสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน

4.2 หน่วยจัดที่เปิดสอนกลุ่มสนใจ

4.3 กลุ่มสนใจที่เกิดจากการสนับสนุนของรัฐบาลไทยยุคปัจจุบัน

4.1 กลุ่มสนใจที่จัดโดยสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน

4.1.1 หลักการของการจัดกลุ่มสนใจ

4.1.2 ความเป็นมา และการพัฒนาแนวคิด

4.1.3 ขั้นตอนในการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจ

4.1.4 ปรัชญาของหลักสูตร

4.1.1 หลักการของการจัดกลุ่มสนใจ

นับเป็นกิจกรรมรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาออกโรงเรียน ที่มุ่งตอบสนองความต้องการตามสภาพปัญหาของแต่ละบุคคล ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ทันที สามารถมองเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือนำเอาความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุงอาชีพเดิมให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท ด้านแนวทางของการจัดกลุ่มสนใจนั้น มีสาเหตุมาจากการที่นักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพในโรงเรียนได้ออกจากโรงเรียนกลางคันก่อนที่จะจบหลักสูตรการศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะวิชาที่เปิดสอนไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนเฉพาะรายวิชาย่อย ๆ ตามที่สนใจ นอกจากนั้นในการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนผู้ใหญ่สายอาชีพมีระบบมีระเบียบยุ่งยากมาก เช่น ต้องมีเวลาเรียนที่แน่นอน ผู้เรียนต้องแต่งกายตามที่กำหนด เป็นต้น (สมพงษ์ ภูริตะนะ, 2534 : 15) จากสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้การสอนวิชาชีพในโรงเรียนผู้ใหญ่สายอาชีพไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงได้มีการเสนอรูปแบบและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการสอนวิชาสายอาชีพขึ้น และวิธีการหนึ่ง

ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ “การจัดกลุ่มสนใจ” เพราะสามารถสอนได้กว้างขวางในทุกๆ พื้นที่ทั้งในเมืองและชนบท สามารถจัดสอนได้สอดคล้องตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน

การจัดกลุ่มสนใจเป็นการส่งเสริมความรู้และทักษะอาชีพแก่ประชาชน โดยมีการรวมกลุ่มสมาชิกที่มีความสนใจร่วมกัน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน มีการแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

4.1.2 ความเป็นมา และการพัฒนาแนวคิด

การดำเนินการจัดกลุ่มสนใจเริ่มจัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2508 โดยกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้นำเอาแนวความคิดมาจากโรงเรียนชุมชนในประเทศเดนมาร์ก มาทดลองใช้ ณ ศูนย์กลางการอบรมการศึกษาผู้ใหญ่ (ศ.อ.ศ.อ.) จังหวัดอุบลราชธานี วิชาที่เปิดสอน คือ ดนตรี นาฏศิลป์ การประกอบอาหาร การประดิษฐ์ดอกไม้ ซึ่งปรากฏว่าได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษาพิจารณาเห็นว่าการจัดกลุ่มสนใจเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบทมาก เพราะเป็นการส่งเสริมความรู้และทักษะอาชีพที่จะเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และสามารถตอบสนองตามสภาพปัญหา ความต้องการความสนใจของประชาชนทั้งในเมืองและชนบท จึงได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจขึ้น และให้จังหวัดต่าง ๆ ดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 และในปี พ.ศ. 2520 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกหลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มสนใจ พ.ศ. 2520 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจ จนในปี พ.ศ. 2522 การจัดตั้งกรมการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ และมีการจัดตั้งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดขึ้น เพื่อรับผิดชอบการดำเนินการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนแทนกองการศึกษาผู้ใหญ่กรมสามัญศึกษา และในปี พ.ศ. 2525 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกลุ่มสนใจ พ.ศ. 2525 ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ทั่วไปและทักษะอาชีพ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ เป็น พลเมืองดีของประเทศ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น (สมพงษ์ ภูริตะนะ. 2534 : 16)

4.1.3 ขั้นตอนในการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจมีดังนี้

1. การรวมกลุ่มสมาชิกกลุ่มสนใจ มีขั้นตอนในการดำเนินการ คือ

1) เจ้าหน้าที่ของจังหวัดและอำเภอ จะทำการสำรวจความต้องการและความสนใจของประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ แล้วจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและอำเภอ โดยจัดทำเป็นแผนล่วงหน้าหนึ่งปี ตามกรอบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2) รวบรวมผู้ที่สนใจสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มสนใจ เพื่อเข้าเรียนวิชาต่าง ๆ ตามที่สนใจ ซึ่งดำเนินการได้ 2 กรณี คือ ประการที่หนึ่ง เจ้าหน้าที่ของจังหวัดและอำเภอ สำรวจ

ความต้องการและความสนใจของประชาชน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ ให้ได้อย่างน้อย 15 คน แล้วเสนอขออนุญาตจัดกลุ่มสนใจต่อผู้มีอำนาจอนุญาต ประการที่สองเป็นการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจ เพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของประชาชน โดยประชาชนในหมู่บ้านต่างๆ ได้รวบรวมสมาชิกที่มีความสนใจที่จะเรียนกลุ่มสนใจวิชาเดียวกันอย่างน้อย 15 คน แล้วดำเนินการขออนุญาตจัดกลุ่มสนใจต่ออำเภอและจังหวัด เพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาต

2. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตจัดกลุ่มสนใจ มีแนวทางในการพิจารณาดังนี้ คือ

1) พิจารณาถึงความพร้อมของประชาชน หรือพิจารณาถึงวิชาที่เปิดสอนจะต้องเป็นเรื่องที่ประชาชนสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ทันที หรือเป็นการส่งเสริมโครงการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว แต่ผู้เข้าร่วมโครงการยังขาดการฝึกอบรมให้มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น

2) พิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการจัดกลุ่มสนใจในพื้นที่นอกเขตเทศบาล หรือเขตสุขาภิบาล เพราะเป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท และพิจารณาอนุญาตให้จัดกลุ่มสนใจตลอดปีงบประมาณ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถทำการตรวจติดตามและประเมินผลได้

3) การจัดกลุ่มสนใจจะดำเนินการสอนได้ เมื่อเสนอเรื่องขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจอนุญาตและได้รับการอนุญาตเรียบร้อยแล้ว

3. หลักสูตรกลุ่มสนใจ เป็นหลักสูตรสั้นๆ จบในตัวเอง ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีงาม และความมั่นคงของประเทศชาติ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน มีความยืดหยุ่นในตัวเอง สามารถจัดสอนได้ในทุก ๆ สภาพพื้นที่ เป็นการแก้ปัญหาการว่างงานในชนบทและเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น ซึ่งอาจจำแนกตามวิชาที่สอนได้ คือ หมวดอุตสาหกรรม หมวดเกษตรศาสตร์ หมวดนาฏศิลป์-ดนตรี หมวดการเสริมสวย หมวดตัดผมชาย หมวดงานไม้-งานปูน หมวดธุรกิจการบัญชี หมวดความรู้ทั่วไป หมวดกีฬา การต่อสู้และป้องกันตัว

4. สถานที่ในการจัดกลุ่มสนใจ จะใช้สถานที่ใด ๆ ก็ได้ ตามความสะดวก ความพร้อมในการมาเรียนของสมาชิกกลุ่มสนใจ และจะต้องมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการเรียนวิชานั้น ๆ พร้อม

5. ระยะเวลาในการจัดกลุ่มสนใจ จะต้องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาของแต่ละวิชาที่เปิดสอน วิชาหนึ่ง ๆ จะต้องใช้เวลาในการเรียนไม่เกิน 30 ชั่วโมง และต้องสอนไม่เกินวันละ 3 ชั่วโมง ในกรณีที่จำเป็นจะต้องสอนเกินกว่าวันละ 3 ชั่วโมง ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตให้จัดกลุ่มสนใจได้ใช้ดุลพินิจขยายเวลาออกไปได้ตามความเหมาะสม แต่จะต้องไม่เกินวันละ 6 ชั่วโมง และต้องไม่เกินสัปดาห์ละ 21 ชั่วโมง

6. การเงินและการพัสดุ สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ จะทำการจัดสรรเงินงบประมาณให้จังหวัดสำหรับดำเนินการจัดกลุ่มสนใจในแต่ละปี เป็นค่าตอบแทนถ้าการสอนในแต่ละกลุ่มใช้วิทยากรมากกว่า สอนของวิทยากรกลุ่มสนใจ โดยจ่ายตามอัตราที่

กระทรวงการคลังกำหนด คนละไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อวัน 1 คน ให้จ่ายได้เพียง 1 คน และในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตให้จัดกลุ่มสนใจเกินกว่าวันละ 3 ชั่วโมง ให้เบิกจ่ายได้ตามที่สอนจริง สำหรับวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ให้สมาชิกกลุ่มสนใจเป็นผู้จัดหาวัสดุฝึกตามที่วิทยากรกำหนด หรือวิทยากรเป็นผู้จัดหาตามความเหมาะสม

7. วิทยากรกลุ่มสนใจ จะเป็นผู้ใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นข้าราชการ ครู หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ แต่จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้ คือ 1. เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญในเรื่องที่จัดสอน หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ 2. มีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาความรู้แก่สมาชิกกลุ่มสนใจ

8. สมาชิกกลุ่มสนใจ จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติดังนี้ คือ 1. เป็นผู้มีสัญชาติไทย 2. เป็นผู้พ้นเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา และมีความรู้พื้นฐานตามที่วิทยากรกำหนด 3. เป็นผู้ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาในระบบโรงเรียน อนึ่ง ในกรณีที่ผู้จัดกลุ่มสนใจมีความประสงค์จะรับสมัครสมาชิกกลุ่มสนใจที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด ให้เสนอขออนุญาตผู้มีอำนาจ กรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตใช้ดุลพินิจรับบุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกกลุ่มสนใจได้ตามที่เห็นสมควร

9. การควบคุมและติดตามผล 1. การควบคุม ในการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจนั้น ผู้ขออนุญาตจะต้องแจ้งรายชื่อและที่อยู่ปัจจุบันของสมาชิก เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถติดตามผลและตรวจสอบได้ ในการมาเรียนของสมาชิกในแต่ละวัน จะต้องลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อสมาชิกและให้ผู้จัดกลุ่มสนใจเสนอบัญชีรายชื่อพร้อมหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนของวิทยากรต่อผู้มีอำนาจ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ ภายหลังการเสร็จสิ้นการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจ 2. การติดตามผล ในการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจนั้นผู้มีอำนาจอนุญาตจัดกลุ่มสนใจจะมอบให้ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาพิเศษที่สำนักงานการศึกษาออกโรงเรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาค หรือศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดหรือผู้นำท้องถิ่นตามที่เห็นสมควร เป็นผู้ติดตามผลการจัดกลุ่มสนใจ

10. การประเมินผล ในการดำเนินการจัดกลุ่มสนใจนั้น เมื่อเสร็จสิ้นการอบรมแล้ว วิทยากรกลุ่มสนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มสนใจจะต้องรายงานผลการจัดกลุ่มสนใจตามแบบที่สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนกำหนด สำหรับวิทยากรกลุ่มสนใจให้ประเมินผลการเรียนของสมาชิกโดยการสังเกตเป็นรายบุคคล แล้วบันทึกลงในแบบประเมินผลการเรียนเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตภายใน 1 เดือน ภายหลังการเสร็จสิ้นการจัดกลุ่มสนใจ สมาชิกกลุ่มสนใจที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจะได้รับใบสำคัญกลุ่มสนใจในวิชาที่เรียน (สมพงษ์ ภูรัตนะ. 2534 : 182-188 ; อ้างอิงจากระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ. 2525)

4.1.4. ปรัชญาของหลักสูตร

การจัดกลุ่มสนใจอิงปรัชญาหลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม (Social Process and life Function Curriculum) เนื่องจากหลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคมมุ่งยึดสังคมและชีวิตจริงของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาใน

หลักสูตรกับชีวิตจริงของผู้เรียน หรือสภาวะทางสังคมที่ผู้เรียนกำลังประสบอยู่ โดยพยายามที่จะแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของหลักสูตรเนื้อหาวิชาและหลักสูตรหมวดวิชา หลักสูตรนี้เชื่อว่าการกระทำหรือกิจกรรมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้และความคิด เช่น หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ และหลักสูตรกลุ่มสนใจ ปรัชญาของหลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม ได้แนวคิดมาจากปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม (Progressivism) และปรัชญาปฏิรูปนิยม (Reconstructionism) ซึ่งมีความเชื่อว่า 1. การศึกษาต้องมุ่งให้มวลชนเข้าใจสภาพและปัญหาของตนเอง ในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม 2. การศึกษาต้องมุ่งพัฒนาสมาชิกทั้งหมดในสังคม ให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ ร่วมกันแก้ปัญหาต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างจุดหมายของสังคมร่วมกัน ประสานความแตกต่างให้กลมกลืนกัน

ซึ่งหลักการในการจัดหลักสูตร ยึดเอาชีวิต และสังคมของผู้เรียนเป็นหลัก ผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ที่เรียนไปแล้วประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาในหลักสูตรกับชีวิตจริงของผู้เรียน หรือกับภาวะทางสังคมที่กำลังประสบอยู่ ส่วนลักษณะของหลักสูตร เป็นหลักสูตรที่จัดให้สอดคล้องกับผู้เรียนและสังคม เนื้อหาวิชาที่จัดเชื่อมโยงกับชีวิตจริง เน้นสภาพและปัญหาสังคมส่วนใหญ่ ถือความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งนับเป็นรากฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา พัฒนาผู้เรียนให้ได้ความรู้ ความสามารถ สติปัญญา เจตคติ ที่จะออกไปปฏิรูปสังคมให้ดีขึ้น ผู้เรียนกระทำกิจกรรมด้วยตัวเอง การวัดและประเมินผล วัดรวมทุกด้าน ทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ แต่เน้นเจตคติทางด้านสังคม ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรแบบนี้สามารถใช้ได้ทั้งการจัดการศึกษาในและนอกระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน อาจจัดได้ในลักษณะ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ หลักสูตรกลุ่มสนใจต่าง ๆ เช่น การทำปลาปักเป้า เป็นของขำขวย การทอผ้าไหม การตัดเย็บ เป็นต้น ลักษณะของห้องเรียนเมื่อนำหลักสูตรไปใช้ห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมตามลักษณะของหลักสูตรแล้วแต่สถานการณ์ และความสนใจ ไม่จำกัดตายตัวว่า ต้องเรียนในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ทุกคนมีโอกาสทำกิจกรรม และแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน คือ จัดเป็นกลุ่มตามความสนใจ กำหนดลักษณะของผู้เรียน คือ 1. ผู้เรียนถูกจัดคละกันตามความสามารถ 2. ผู้เรียนถูกแบ่งตามความสนใจ และตามลักษณะของสภาพสังคมนั้น ๆ 3. ผู้เรียนเรียนร่วมกัน และไปพร้อม ๆ กันเป็นกลุ่ม ๆ คนเก่งจะช่วยคนไม่เก่ง ข้อดี 1. ผู้เรียนเรียนอย่างมีความหมาย เพราะสิ่งที่เรียนจะช่วยพัฒนาความคิด และช่วยให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่เรียนได้มากขึ้น ทำให้เกิดแรงดลใจในการเรียนสูงกว่า 2. ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้เรียน คือเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มุ่งส่งเสริมการเรียนแบบกิจกรรม 3. การเรียนมีคุณค่าแก่ผู้เรียนและสังคมมากกว่าให้คุณค่าแก่ตัวผู้เรียนเพียงฝ่ายเดียว ส่วนข้อจำกัด 1. เนื้อหาขาดความสมบูรณ์ และความเป็นระเบียบ เพราะเน้นความสนใจของผู้เรียนทางปฏิบัติมากกว่า 2. การผสมผสานและการจัดหมวดหมู่ประสบการณ์การเรียนรู้ยังเป็นปัญหา เพราะยังขาดหลักการที่แน่นอน ไม่ทราบว่าการใด หรือประสบการณ์ใด มีคุณค่าที่สุดในชีวิตจริงของผู้เรียนทุกคน และยังไม่มีการจัดหมวดหมู่ที่สมบูรณ์ ไม่ทราบว่าการใดควรมาก่อนหรือมาหลัง 3. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ก็จริง แต่เป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น 4. ครูที่

ไม่ได้รับการฝึกฝนให้มาใช้หลักสูตรแบบนี้อาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เก่งว่า จะทำให้หลักสูตรไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่แท้จริงได้ (เลาเวนี เลวัลย์, 2536 : 55)

สรุปได้ว่าการจัดกลุ่มสนใจอิงปรัชญาของหลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคมเพราะตรงกับความเชื่อที่ว่าการศึกษาต้องมุ่งให้มวลชนเข้าใจสภาพและปัญหาของตนเองในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคมและต้องมุ่งพัฒนาสมาชิกทั้งหมดในสังคมให้อยู่ร่วมกันได้ ร่วมกันแก้ปัญหาต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างจุดหมายของสังคมร่วมกัน ร่วมประสานความแตกต่างให้กลมกลืนกัน

4.2 หน่วยจัดที่เปิดสอนกลุ่มสนใจ

หน่วยจัดที่เปิดสอนกลุ่มสนใจทั้งในประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกาและเป็นที่ยอมรับแพร่หลาย มีดังนี้

- 4.2.1 ศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ
- 4.2.2 สำนักส่งเสริมและฝึกอบรมวิชาชีพนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 4.2.3 หน่วยงานเอกชน
- 4.2.4 กลุ่มคนไทยอิสระที่อุทิศตนช่วยเหลือชุมชน
- 4.2.5 องค์กรช่วยเหลือชาวเอเชีย
- 4.2.6 สถาบันที่เปิดสอนอาหารนานาชาติ

4.2.1 สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เป็นผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับคนไทยในต่างประเทศ โดยความร่วมมือของหน่วยจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จัดสอนกลุ่มสนใจด้านวิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย ใช้สถานที่ที่ วัดมงคลรัตนาราม เมืองเบอร์กลีย์ และวัดพุทธจักรมงคลรัตนาราม เมืองเอสคอนติโดซานติเอโก มลรัฐ แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งดำเนินการสอนกลุ่มสนใจโดยครูอาสาสมัคร การศึกษานอกโรงเรียน จัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรของสำนักส่งเสริมและฝึกอบรมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และไม่เก็บค่าเล่าเรียนแต่ต้องเสียค่าวัสดุอุปกรณ์

4.2.2 สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหน่วยงานทางราชการเทียบเท่าคณะของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยประกาศของสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2513 เพื่อทำหน้าที่พัฒนาการถ่ายทอด ความรู้ และเทคโนโลยีที่ถูกต้อง และทันสมัย เพื่อการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไปทุกเพศ ทุกวัย ที่ไม่มีเวลาศึกษาหาความรู้ในระบบปกติ โดยวัตถุประสงค์ของสำนักส่งเสริมและฝึกอบรม คือการให้บริการวิชาการแก่ประชาชนทั่วไปและนิสิต ด้วยการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีโดยตรง รวมทั้งการผลิตและพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนการสอน วิจัยและการส่งเสริมเผยแพร่ ซึ่งสำนักส่งเสริมและฝึกอบรมมีการให้บริการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีสู่ประชาชนโดยตรงในรูปแบบต่างๆ คือ การจัดอบรมวิชาชีพ การจัดอบรมพัฒนาบุคลากร การจัดฝึกอบรมหลักสูตรนานาชาติ การจัดศึกษาดูงานแบบเกษตรสัญจร การจัดฝึกอบรมวิชาการเฉพาะเรื่อง การจัดฝึกอบรมในลักษณะกิจกรรมค่าย

การจัดแสดงนิทรรศการทางการเกษตรและวิชาชีพ ส่วนการผลิตและพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนการสอน และการส่งเสริมเผยแพร่ มีสื่อรูปแบบต่างๆ คือ การผลิตรายการวิทยุทางการเกษตร การผลิต รายการโทรทัศน์ การผลิตสไลด์ประกอบเสียง การผลิตเอกสารเผยแพร่และการผลิตสื่อดิจิทัลต่างๆ เช่น สไลด์ซีดี วีดีโอซีดี ซีดีมัลติมีเดีย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งมีการพัฒนาด้านการศึกษา การวิจัย และหลักสูตรการฝึกอบรม การเรียนการสอนและการฝึกงานนิสิต รวมทั้งการให้บริการด้านการ ออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ การให้บริการยืมสื่อและโสตทัศนูปกรณ์ และการให้บริการสถานที่เพื่อจัด ประชุมฝึกอบรมและสัมมนา ด้านการจัดหน่วยงาน สำนักส่งเสริมและฝึกอบรมได้จัดหน่วยงานเพื่อ การบริหารเป็น 6 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารและธุรการทั่วไป ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่ ฝ่ายพัฒนาสื่อการ ส่งเสริม ฝ่ายวิเคราะห์โครงการและหลักสูตรการฝึกอบรม ฝ่ายฝึกอบรมและฝ่ายโรงพิมพ์ นอกจากนี้ ยังมีศูนย์ส่งเสริม และฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

จากการปฏิบัติงานของสำนักส่งเสริมและฝึกอบรมมีผลงานดังนี้ คือการถ่ายทอด ความรู้และเทคโนโลยีสู่ประชาชนโดยตรงในรูปแบบการจัดอบรมวิชาชีพปีละประมาณ 180-250 หลักสูตรผู้เข้ารับการอบรมปีละประมาณ 5,000-7,000 คน การจัดอบรมนานาชาติปีละ 4-5 หลักสูตร ผู้ผ่านการอบรมประมาณ 100 คน การจัดอบรมในรูปแบบพัฒนาวิชาการ ปีละ 25-30 หลักสูตร มีผู้ เข้ารับการอบรม 850-1,000 คน สำหรับการจัดการศึกษาดูงานในรูปแบบเกษตรสัญจร จัดปีละ 6-8 ครั้ง จำนวน 225-300 คน ส่วนการจัดกิจกรรมค่ายปีละ 2 รุ่น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมประมาณ 350 คน และโครงการบุตรเกษตรกรจัดปีละ 4-5 ครั้ง จำนวน 160-240 คน นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนขอให้จัดหลักสูตรเฉพาะหน่วยงานปีละ 10-15 หลักสูตร มีผู้เข้าอบรม 400-600 คน การผลิตและพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนการสอนและการส่งเสริมเผยแพร่ มีการผลิตรายการวิทยุเพื่อ ออกอากาศที่สถานีวิทยุ ม.ก.บางเขน และได้มีการพัฒนาให้มีการออกอากาศ ทาง Internet ที่ ส่วนวีดิทัศน์ ได้มีการผลิตไว้สำหรับเผยแพร่จำนวน 200 เรื่อง สไลด์ประกอบเสียงจำนวน 137 เรื่อง เอกสารจำนวน 66 เรื่อง และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) ทางทางการเกษตรกว่า 200 เรื่อง

สำหรับการเรียนการสอน คณาจารย์ของสำนักส่งเสริมและฝึกอบรมได้สอนนิสิต คณะเกษตร จำนวน 19 วิชา คณะศึกษาศาสตร์ 2 วิชา คณะ สังคมศาสตร์ 2 วิชา คณะวนศาสตร์ 1 วิชา คณะมนุษยศาสตร์ 1 วิชาและโครงการบูรณาการ 1 วิชา รวม 26 วิชา นอกจากนี้ คณาจารย์ และข้าราชการของสำนักส่งเสริมฯ ได้ทำหน้าที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนอีกด้วย

โครงการอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน ประจำปี 2546 ภาคที่ 2 หมวดวิชาที่เปิด คือ หมวดเกษตร หมวดภาษา หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดเบ็ดเตล็ด หมวดอาหาร และหมวดศิลปะ

ตัวอย่างหมวดอาหารประเภทอาหารหวานได้แก่ การทำฟอยทองสังขยา การทำ วันต่างๆ (4 ชนิด) ขนมชั้นดอกกุหลาบ (พื้นฐาน) ข้าวเหนียวมูน (5 ชนิด)

ตาราง 2 ตัวอย่างปฏิทินการฝึกอบรม

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	ค่า ธรรมเนียม	ค่าวัสดุ	คุณสมบัติ/อายุ	จำนวน รับสมัคร	ระยะเวลา การอบรม
ด.ค. 39 (หน้า 73)	ขนมเบื้อง ไทย	500	350	ป. 6 ขึ้นไป	10-15 คน	11-12 ต.ค. 46 (ส -อ า)09.00- 17.00 น.

ตัวอย่างใบสมัคร

โครงการอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน ประจำปี 2546

- ชื่อ -สกุล.....
- อายุ.....ปี วุฒิการศึกษาสูงสุด..... อาชีพ.....
- สถานที่ติดต่อได้สะดวกในเวลาราชการ ☐ ที่พัก ☐ ที่ทำงาน
โทรศัพท์โทรสารมือถือ.....
- ขอสมัครเข้ารับการอบรมวิชาดังต่อไปนี้ (ใบสมัคร 1 ใบ ต่อ 1 วิชา)
รหัสวิชา.....ชื่อวิชา..... รุ่นที่วันที่อบรม..... ค่าใช้จ่าย..... บาท
- พร้อมนี้ได้ชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมด โดยวิธี
☐ เงินสด..... ☐ ธนาคาติ สั่งจ่ายเลขที่.....วันที่..... ในนามโครงการฯ ตู้ ปณ.....
- ผู้สมัครรับทราบและยินดีปฏิบัติตามระเบียบของโครงการทุกประการ

ลงชื่อ (ตัวบรรจง).....(ผู้สมัคร/ผู้สมัครแทน)

ตัวอย่างของรายละเอียดหลักสูตร

วิชา ขนมเบื้องไทย

อาจารย์ผู้สอน อ.จุฑารัตน์ เสี่ยมเฉย อ.สุจินต์ จันทร์เทศ
 ค่าธรรมเนียม 500 บาท ค่าวัสดุ 350 บาท รวมเงินทั้งสิ้น 850 บาท
 จำนวนรับสมัคร 10-16 คน
 คุณสมบัติและอายุ ป. 6 ขึ้นไป
 ระยะเวลาอบรม วันที่ 11-12 ตุลาคม 2546 (เสาร์-อาทิตย์) รหัสวิชา(ด.ค. 39) เวลา 09.00-17.00 น.
 สถานที่อบรม ภาควิชา ศึกษาศาสตร์ ตึก 3 ห้อง 3-207
 ภาควิชา ศึกษาศาสตร์ ตึก 3 ห้อง 3-208
 และจะได้รับเอกสารแนววิชาโดยสังเขปดังรายละเอียดตามตัวอย่างนี้

การทำขนมเบื้องไทย ส่วนผสมของตัวแป้ง การทำหน้าตาลฉาบหน้า การทำหน้าหวานและหน้าเค็ม คุณค่าอาหารจากตัวขนมเบื้องไทย ฝึกปฏิบัติวิธีการละเลง การนำหน้าเค็มและหน้าหวานไปประยุกต์ใช้กับขนมอื่นๆ

ตาราง 3 แผนการสอน

วันที่	เวลา	เนื้อหาวิชา
ส. 11 ต.ค. 46	09.00-10.00	บรรยาย หลักการทำขนมเบื้องไทย คุณค่าและเนื้อหาที่สำคัญ
	10.00-12.00	ปฏิบัติ การเตรียมตัวแป้ง การทำหน้าตาลฉาบหน้า
	13.00-17.00	การเตรียมหน้าหวาน ปฏิบัติ การฝึกละเลงเบื้องต้น การเตรียมไฟที่จะใช้ การละเลงแบบเต็มขั้น การใส่หน้าหวาน
อา. 12 ต.ค. 46	09.00-12.00	ปฏิบัติ การเตรียมตัวแป้ง การทำหน้าเค็ม การละเลงตัวหน้า
	13.00-16.00	ปฏิบัติ การทำขนาดของแผ่นให้ใหญ่เล็กและการทำแบบทรงเครื่อง
	16.00-17.00	บรรยาย สรุปหลักการทำ คุณค่าทางโภชนาการ เทคนิคการทำ ข้อควรระวัง การนำไปประยุกต์ใช้กับขนมชนิดอื่น ๆ

รวมบรรยาย 2 ชั่วโมง

รวมปฏิบัติการ 12 ชั่วโมง

วัสดุที่จัดเตรียมให้ : เครื่องปรุงส่วนผสมแป้งหน้าหวาน – หน้าเค็ม น้ำตาลคนละ 1 ชุด เอกสารประกอบการอบรม

วัสดุที่ควรนำมา : ผ่ากันเปื้อน ผ้าจับของร้อน ผ้าเช็ดมือ

ตัวอย่างเอกสารประกอบการอบรม

การละเลงขนมเบื้องไทยเป็นวิชาอย่างหนึ่งมาแต่ครั้งพุทธกาล ที่เรียกขนมเบื้องก็เพราะมาจากอุปกรณ์ที่ใช้ทำขนม เครื่องมือทำขนมเบื้องไทยในสมัยโบราณ มีกะจาละเลงขนมเบื้อง เหล็กแฉะ เหล็กขูดมะพร้าว กระทะเหล็ก เต้าอั้งโล่ และกระเบื้องคือแผ่นอิฐเผา ใช้วางข้างเมา จี๋ของตลอดจนทำขนมเบื้อง ขนมเบื้องในยุครัตนโกสินทร์ มีกล่าวในวรรณคดีสมัยรัชกาลที่ 2 ในเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผนไว้ดังนี้

“ขนมเบื้องแผ่นน้อยอร่อยใจ	ว่าแล้วส่งไปในทันที
สร้อยฟ้าศรีมาลาว่าเจ้าคะ	ตั้งกระทะก่อไฟอึ้งมี
ด้อยไขใส่น้ำตาลที่หวานดี	แป้งมีเอามาปรุงกึ่งสับไป
ศรีมาลาละเลงแผ่นบาง ๆ	แฉะใส่จานวางออกไปให้
สร้อยฟ้าไม่สันทัดอึดอัดใจ	ปามแป้งใส่ไล่หน้าลั่นดี”

ในพระราชพิธีสิบสองเดือนของสมเด็จพระปิตุจฉาเจ้าดุสิตวงศ์ พระปิยมหาราช ก็มีกล่าวเรื่องการทำบุญด้วยขนมเบื้องคือ การพระราชกุศลเลี้ยงขนมเบื้อง

“กำหนดเสี่ยงขนมเบื้องนี้ ว่าเมื่อพระอาทิตย์ออกสุดทางใต้ตกนิจเป็นวันหยุดจะกลับขึ้นเหนืออยู่ในองศา 8 องศา 9 ในราศีธนู เป็นถึงกำหนดเสี่ยงขนมเบื้องไม่กำหนดแน่ว่าเป็นกี่คำ วันใดการเสี่ยงขนมเบื้องนี้ไม่ได้มีสวดมนต์ก่อนอย่างเช่นพระราชพิธีอันใด กำหนดพระสงฆ์ตั้งแต่เจ้าพระเจ้าพระราชอาคัน 80 รูป จันในพระที่นั่งอัมรินทร์วินิจฉัย ขนมเบื้องนั้นเกณฑ์พระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายใน ท้าวงเจ้าจอมมารดาเก่า เจ้าแม่ พนักงาน คาดประรำ ตั้งเตาละเลงข้างท้ายพระโรง การซึ่งกำหนดเสี่ยงขนมเบื้องนี้ นับเป็นอย่างตรุษคราวหนึ่งและเฉพาะต้องกึ่งมีมันมาก จึงเป็นเวลาเสี่ยงขนมเบื้อง”

การทำขนมเบื้องนี้ส่วนผสมสมัยก่อนได้บรรยายไว้ว่า

“ขนมเบื้องไทยอร่อยที่การผสมแป้ง เพราะแป้งนั้นใช้ถั่วทองคั่วไฟอ่อนๆ เอน้ำพรม แล้วคั่วไปจนแห้งเอามาใส่กระตัง เอาครกหินบดไปจนแตก ผัดเปลือกออก เอาข้าวสารเก่า (เก่าจริง ๆ) มาแช่ น้ำปูน (ปูนแดงชนิดกินกับหมาก) แต่ต้องไม่ใส่สีเสียดแซ่ไว้ 6 ชั่วโมง แล้วเอาถั่วลงใส่ เกล้าให้เข้ากัน เทน้ำออกให้หมด แล้วเอามาไม่ให้ละเอียดที่สุด เวลาจะละเลงก็เอาไข่เปิด เอาเฉพาะไข่แดงผสมลงไป”

วิธีละเลงขนมเบื้องนี้ จะต้องฝึกปรือกันอยู่ไม่น้อย มีกล่าวไว้เช่นกันในขุนช้างขุนแผนว่า “แป้งมี” มาปรุงและจะต้องละเลงให้เป็นวงกว้าง แผ่นบางที่สุดเท่าที่แซ่ได้ “การละเลงขนมเบื้องนี้มีภาษิตเปรียบคนที่ชอบคุยว่าโน่นก็ทำได้ นี่ก็ทำได้ว่า เป็นคนที่ละเลงขนมเบื้องด้วยปาก”

ลักษณะขนมแผ่นแบบนี้ ฝรั่งเศสมีแพนเค้ก แวกมีมะตะบะ ของไทยเราก็หาความอร่อยจากขนมเบื้องไทยนี้แหละสำหรับการทำขนมเบื้องไทย

ขนมเบื้องไทยมีส่วนผสมทั้งหมด 4 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นตัวแป้ง ส่วนที่เป็นน้ำตาลสำหรับฉาบหน้า ส่วนผสมหน้าหวาน และส่วนผสมหน้าเค็ม

1. ส่วนผสมตัวแป้ง ประกอบด้วย แป้งข้าวเจ้า 1 ถ้วย แป้งสาลีอเนกประสงค์ 1 ถ้วย ถั่วเขียวป่นละเอียด ½ ถ้วย น้ำ ¾ ถ้วย น้ำปูนใส ½ ถ้วย ไข่ไก่ เฉพาะไข่แดง 1 ฟอง (เก็บไข่ขาวไว้ใช้ในข้อ 2) น้ำตาลปีป 1 ช้อนโต๊ะ วิธีทำ นำส่วนผสมที่เป็นแห้ง 3 ชนิดมาผสมให้เข้ากัน ใส่แป้งลงในแป้ง คนด้วยมือพอเข้ากันไม่นานจะเหนียว ใส่ไข่แดง น้ำตาลปีป และน้ำปูนใส ส่วนผสมที่ใช้ได้คือเมื่อตักด้วยกระจ่าจะไม่ไหลหรือเป็นก้อนทำให้ละเลงไม่ได้

2. ส่วนผสมน้ำตาลฉาบหน้า น้ำตาลปีปชนิดเหลว 250 กรัม ไข่ขาว (ไข่ไก่) จากที่เหลือจากการผสมตัวแป้งในข้อ 1 1 ฟอง วิธีทำ นำไข่ขาวผสมกับน้ำตาล ตีด้วยมือ (ใช้ช้อนยาวตีจนขึ้นฟูขาว)

3. ส่วนผสมหน้าหวาน ไข่เปิดเฉพาะไข่แดง 8 ฟอง น้ำตาลทราย 1 ¼ ถ้วย น้ำ ¾ ถ้วย วิธีทำ แยกไข่แดงออกจากไข่ขาว ใช้เฉพาะไข่แดง (ไข่ขาวชั้นนี้อาจนำไปทำสังขยาได้) เก็บไข่ขาวส่วนที่เป็นน้ำค้าง ไข่ไว้ผสมกับไข่แดง เพื่อทำฝอยทอง

4. ส่วนผสมหน้าเค็ม กุ้งสด 1 ชีด รากผักชี 1 ราก กระเทียม 5 กลีบ พริกไทย 10 เม็ด เกลือ ½ ช.ช. โขลกเข้าด้วยกัน มะพร้าวขูดด้วยกระต่าย 2 ถ้วย หรือขูดเป็นเส้นด้วยที่ขูด แล้วนำมาสับละเอียด น้ำตาลปีป 1 ช้อนโต๊ะ สีส้มอาหารสีส้มเล็กน้อย วิธีทำนำกุ้งสดมาสับ และมะพร้าวที่ขูดหรือสับแล้วคลุกกับเครื่องปรุงรากผักชี กระเทียม พริกไทย (อาจโขลกให้เข้ากัน) นำส่วนผสมที่

ได้ไปผัด เติมน้ำตาลและสีผสมอาหาร ชิมให้ได้รสชาติเค็มเผ็ด หวานตามชอบ คุณค่าอาหารของขนมเบื้องไทย ขนมเบื้องไทยนับเป็นขนมไทยที่มีส่วนผสมหลายอย่างซึ่งล้วนมีคุณค่าสมบูรณ์ในตัว คือเป็นขนมที่เป็นได้ทั้งของหวานและของคาว ในส่วนที่เป็นของคาวคือน้ำเค็มจะประกอบด้วยกุ้งสด มะพร้าว พริกไทย กระเทียม เกลือ น้ำตาลปีป ใบผักชี เป็นต้น ในส่วนที่เป็นของหวานคือน้ำหวานจะประกอบด้วยฝอยทอง งา มะพร้าว นอกจากนี้ส่วนที่เป็นตัวแป้งและน้ำตาลฉาบหน้าประกอบด้วย แป้งสาลีแป้งข้าวเจ้าและถั่วเขียวป่นละเอียด ไข่ไก่แดง น้ำตาลปีปและไข่ไก่ขาว จึงขอแสดงตารางคุณค่าอาหารในส่วนที่กินได้ 100 กรัม ของขนมเบื้องไว้ ดังนี้

ตาราง 4 ตารางแสดงคุณค่าอาหารในส่วนที่กินได้ 100 กรัม

สารอาหาร/คุณค่าอาหาร		อาหาร						
หน่วย		แป้งข้าว	แป้งถั่ว	มะพร้าว	น้ำตาล	งา	ฝอยทอง	กุ้งสด
พลังงานทั้งหมด/กิโลแคลอรี		366	356	99	383	594	423	77
ไขมัน	กรัม	6.4	1.7	1.4	0.4	19.7	25.8	17.2
คาร์โบไฮเดรต	กรัม	80.4	85.4	11.9	95	14.2	34.2	1.9
ใยอาหาร	กรัม	0.3	0	0.9	0	2.9	-	0
แคลเซียม	มิลลิกรัม	24	35	10	80	630	91	85
ฟอสฟอรัส	มิลลิกรัม	135	43	54	40	650	205	81
เหล็ก	มิลลิกรัม	1.9	1.3	0.7	11.4	16	0.6	0.2
วิตามินเอ	ไมโครกรัม	0	-	-	280	0	307	-
วิตามินบี 1	มิลลิกรัม	0.10	0	0.01	-	0.5	0.39	0.01
วิตามินบี 2	มิลลิกรัม	0.05	0	0.04	-	0.1	0.38	0.07
วิตามินซี	มิลลิกรัม	0	0	4	0	0	-	4

ดังนั้นขนมเบื้องไทยเป็นอาหารประเภทของว่างที่ให้คุณค่าสารอาหารหลายอย่าง และได้แร่ธาตุ โดยเฉพาะ แคลเซียมจากงา ในขนมไส้หวาน และได้โปรตีนจากกุ้งในไส้เค็ม ซึ่งปกติขนมไทยส่วนใหญ่มักจะทำจากแป้ง น้ำตาลและกะทิซึ่งจะได้พลังงานจากแป้ง น้ำตาลและไขมันจากกะทิ รับประทานมากๆ แล้ว อาจทำให้อ้วนได้ง่าย ถ้าไม่ออกกำลังกายเพื่อใช้พลังงานในส่วนที่เกินไป ดังนั้นจากนี้ไป เราจึงควรรณรงค์ให้ทำขนมเบื้องไทยหรือรับประทานขนมเบื้องไทยแต่ๆ ต่อไป (จุฑารัตน์ เสริมเฉย. 2546)

กฎระเบียบสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการอบรมวิชาชีพ

1. ทางโครงการขอสงวนสิทธิในการพิจารณา เปิด หรือ ปิด หลักสูตร ตามรายละเอียดที่ได้แจ้งใน คู่มือโครงการอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน

2. ทางโครงการฯ จะไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมการอบรมให้ เว้นแต่หลักสูตรนั้นไม่สามารถเปิดการอบรมได้

3. หลักสูตรที่ไม่สามารถเปิดการอบรมได้ทางโครงการฯ จะแจ้งให้ผู้สมัครทราบ เพื่อติดต่อขอรับเงินคืนได้ที่ ฝ่ายฝึกอบรมดีกวิทย์บริการ ชั้น 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

4. โปรดเก็บหลักฐานการชำระเงิน เพื่อไปแสดงต่ออาจารย์ผู้สอนในชั่วโมงแรกของการอบรมหรือติดต่อขอรับเงินคืนในกรณีหลักสูตรที่ไม่สามารถเปิดการอบรมได้ ทั้งนี้จะต้องนำหลักฐานมาติดต่อรับเงินคืน ภายใน วันที่ 8 ตุลาคม 2546 ในวันและเวลาราชการ หากพ้นกำหนดดังกล่าวทางโครงการฯ จะถือว่าท่านสละสิทธิ์ และจะนำเงินส่งเข้ากองคลังของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อไป

5. ทางโครงการฯ ไม่อนุญาตให้ผู้เรียน นำผู้ติดตามหรือผู้ที่ไม่ได้สมัครเข้าอบรมในโครงการเข้ามาในห้องเรียน

6. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะออกประกาศนียบัตรให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมที่มีเวลาอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาการอบรมทั้งหมด โดยต้องเป็นหลักสูตรที่มีระยะเวลาการอบรม ตั้งแต่ 15 ชั่วโมงขึ้นไป และมีผลการอบรมเป็นที่พอใจของอาจารย์ผู้สอน โดยทางโครงการฯ จะมอบให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มอบให้ในวันสุดท้ายของการอบรม

7. ห้ามดำเนินการทำธุรกิจการค้า หาผลประโยชน์ด้านการเมือง หรือ ดำเนินการอื่นใด นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมนี้ หากได้รับแจ้งมาว่ามีผู้ดำเนินการดังกล่าว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะดำเนินการทางกฎหมายทันที

8. ทางโครงการฯ ขอสงวนสิทธิ์การสมัครเข้ารับการอบรมในวันอบรมจริง

9. เพื่อผลประโยชน์ของตัวท่าน กรุณาตรวจสอบ วัสดุที่ได้รับการฝึกอบรม ว่าตรงตามที่ระบุใน คู่มือหรือไม่ หากพบไม่ตรงตามที่ระบุไว้ กรุณาแจ้งเจ้าหน้าที่ของโครงการฯ

10. หากท่าน ไม่สามารถเข้ารับการอบรมในวิชาที่ท่านทำการสมัครไว้ ขอให้ท่านติดต่อรับเอกสารประกอบการอบรมและวัสดุประกอบการอบรม ได้ที่โครงการฯ ภายใน 7 วัน หลังจากการอบรมวิชาดังกล่าวเสร็จสิ้น

11. ทางโครงการฯ ขอสงวนสิทธิ์ในการถ่ายภาพในห้องฝึกอบรม ก่อนได้รับอนุญาตซึ่งสำนักส่งเสริมและฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชนได้รับคำประกาศเกียรติคุณหน่วยงานดีเด่นระดับชาติ โครงการดีเด่นระดับชาติภาครัฐบาล สาขาการพัฒนาสังคม (ด้านการศึกษา) ประจำปี พ.ศ. 2532 ตามรายละเอียดดังนี้

โครงการฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 ให้การฝึกอบรมวิชาชีพหลากหลายให้กับประชาชน เกษตรกร โดยไม่เลือกฐานะหรือพื้นความรู้ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เข้าอบรมเป็นเกณฑ์ การฝึกอบรมมีทั้งระยะสั้น 1 วัน และระยะยาว โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นับมาจนถึงปัจจุบันโครงการได้ฝึกอบรมวิชาชีพให้กับประชาชนไปแล้ว

หลายหมื่นคน ทั้งนี้โดยวิทยากรผู้ให้การฝึกอบรม ได้แก่ อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั่นเอง ผลงานดีเด่นที่ควรยกย่อง ซึ่งโครงการนี้เน้นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ก่อให้เกิดอาชีพใหม่ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมแก่ประชาชน ซึ่งเมื่อผู้เข้าอบรมนำไปปฏิบัติจริงก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจยิ่ง เช่น การเลี้ยงกึ่งกุลาดำการผลิตอาหารสำหรับกึ่งกุลาดำ การบำรุงดินและปุ๋ยเพื่อการเพาะปลูกได้หลายประเภท ผลิตภัณฑ์นมในครัวเรือน การเพาะเลี้ยงการอนุบาลปลาดุกอูย การแปรรูปอาหารประเภทต่างๆ การเพาะเลี้ยงกล้วยไม้ การตัดดา การขยายพันธุ์พืช การทำเบเกอร์รี่ต่างๆ การสอนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่างวิทยุ ช่างเครื่องยนต์ การประดิษฐ์ดอกไม้ การแกะสลักผักผลไม้ ฯลฯ และยังมีอีกเป็นจำนวนมาก รวมทั้งการฝึกลีลาศ หมอดู ลายมือ ก็จัดสอนโครงการนี้นอกจากจะจัดอย่างต่อเนื่องด้วยความอดทนเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จนได้รับความสนใจติดต่อกันยาวนาน ผู้เข้าอบรมได้รับความรู้โดยตรงและได้ช่วยกันนำไปอบรมเผยแพร่ได้อีกจำนวนมาก นับเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและครอบครัว ซึ่งในท้ายที่สุดก็เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ นับเป็นอเนกประการ จึงควรยั้งที่จะยกย่องโครงการฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นโครงการดีเด่นระดับชาติ สาขาการพัฒนาสังคม (ด้านการศึกษา) ซึ่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ตระหนักอยู่เสมอว่าความรู้และผลการค้นคว้าวิจัยนั้น ถ้านำไปเสนอให้นิสิตแต่เพียงอย่างเดียวคงไม่เกิดประโยชน์กว้างขวางอย่างเพียงพอ ควรจะได้เผยแพร่ถ่ายทอดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย โดยมีปรัชญาว่า “ให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ สามารถช่วยตนเองและพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้าขึ้นได้” จึงเริ่มโครงการนี้ขึ้นมา จนได้รับการยกย่องให้เป็นโครงการดีเด่นจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกลักษณ์แห่งชาติ ซึ่งเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยภาคภูมิใจ และขอบคุณคณาจารย์ บุคลากร และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกที่ร่วมในโครงการฯ จนทำให้ประสบความสำเร็จและเจริญก้าวหน้ามาเป็นลำดับจนทุกวันนี้ และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสรับใช้ให้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนผู้สนใจทุกท่าน และสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป (โครงการ อบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน. 2546)

สรุปได้ว่าโครงการอบรมวิชาชีพ สำหรับประชาชน ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบการเรียนกลุ่มสนใจ เพื่อการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไปทุกเพศ ทุกวัย ที่ไม่มีเวลาศึกษาหาความรู้ในระบบปกติ โดยไม่เลือกฐานะหรือพื้นความรู้ ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้เข้าอบรมเป็นเกณฑ์ ซึ่งมีทั้งการฝึกอบรมระยะสั้นและระยะยาวในรูปแบบของการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจด้านวิชาชีพทั้งหมวดเกษตร หมวดภาษา หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดเบ็ดเตล็ด หมวดอาหารและหมวดศิลปะ เป็นต้น โดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นับเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและครอบครัว ซึ่งในท้ายที่สุดก็เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติด้วย

4.2.3. หน่วยงานเอกชน

สำหรับในประเทศไทยจะขอยกตัวอย่าง 2 หน่วยงานเอกชนได้แก่

1) โรงแรมโอเรียนเต็ลเปิดสอนอาหารไทยสำหรับผู้ที่มีพื้นฐานมาแล้วและผู้ที่ไม่มีพื้นฐานด้านอาหารไทยเลย โดยจำกัดอายุผู้เรียนว่าตั้งแต่ 28 ปีขึ้นไป เรียนเป็นเวลา 1 ปีเต็มเสียค่าเล่าเรียนเป็นเงินทั้งสิ้น 50,000 บาท ต่อคน และมีโปรแกรมพิเศษรับเพียง 20 คนเท่านั้น โดยสอนอาหารไทยโบราณ 5 อย่าง เก็บค่าเล่าเรียนเป็นเงิน 3,000 บาท เรียนเฉพาะวันเสาร์ 2 วัน

2) สถาบันศิลปศาสตร์การอาหารของอาจารย์ย้งศักดิ์ เปิดสอนอาหารไทย 15 อย่าง เรียน 5 วันวันละ3ชั่วโมง เก็บค่าเล่าเรียนเป็นเงิน 5,000 บาท

สำหรับในต่างประเทศขอยกตัวอย่างของคุณกัสม่า เลหาจิตร์ ซึ่งเปิดสอนอาหารไทยมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986 โดยจัดเป็นชั้นเรียนในครัวที่บ้าน เรียนห้องละ 12 คน มีตารางเรียนคือ ช่วงวันที่ 9 สิงหาคม ถึง วันที่ 13 สิงหาคม 2547 และวันที่ 23 สิงหาคม ถึงวันที่ 27 สิงหาคม 2547 เก็บค่าเล่าเรียนเป็นเงิน 150 ดอลลาร์ ทั้งนี้รวมอาหารและเครื่องดื่ม เอกสารประกอบการเรียน และเรียนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เริ่มตั้งแต่เวลา 08.30น.-16.00น. ส่วนสามีแต่งตำราอาหารไทยจำหน่ายในประเทศสหรัฐอเมริกา (Kasma Loha-unchit. 2003 : Online)

4.2.4. กลุ่มคนไทยอิสระที่อุทิศตนเพื่อช่วยเหลือชุมชนและสังคม

สำหรับในประเทศไทยขอยกตัวอย่าง สมาคมสตรีชาวพุทธ ซึ่งมีคุณทิพวรรณ สมุทรโคตร เป็นนายกสมาคม และได้เปิดสอนกลุ่มสนใจด้านวิชาชีพ ศิลปะประดิษฐ์ต่างๆ ของไทย โดยไม่คิดค่าเล่าเรียนเนื่องจากได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลไทย โดยใช้สถานที่ของสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร โดยเปิดสอนทุกวันเสาร์ ตั้งแต่ 09.00น.-15.00 น. สอนโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้เรียนเตรียมวัสดุฝึกมาเอง

สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกาก็มีผู้หญิงไทยคือคุณยุพิน แก่นจันทร์ อุปนายกสมาคมไทยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียภาคเหนือ ซึ่งประกาศรี สืพอำไพ กล่าวถึงเรื่องราวของคุณยุพิน แก่นจันทร์ ไว้ว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกา วัดไทยเป็นศูนย์กลาง ชุมชนชาวไทย รวมตัวกันจัดกิจกรรม พุทธศาสนาและงานเทศกาล นำศิลปวัฒนธรรมไทยมาเผยแพร่ประกาศศักดิ์ศรีความเป็นไทย สืบทอดถึงเยาวชนไทยอเมริกันได้อย่างน่าชื่นชม เธอเป็นนักสманลักษณ์วัฒนธรรม มีตำแหน่งเป็นอุปนายกสมาคมไทยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียเหนือ และเป็นผู้แทนวัดมงคลรัตนาราม เบอร์กเลย์ เธอเกิดที่อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา และเคยทำงานที่มูลนิธิเอเชีย (Asia Foundation) เมื่อปี พ.ศ. 2501 ต่อมาจึงย้ายมาอยู่อเมริกา เนื่องจากผู้อำนวยการมูลนิธิเอเชียคือ ฮารี เพียร์สัน ต้องย้ายกลับอเมริกา และเริ่มช่วยงานราตรีไทย (Thai Night) ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด จนสำเร็จลงด้วยดี ซึ่งนับเป็นการรวมตัวครั้งแรกของชุมชนไทยในซานฟรานซิสโก พระมณฑลเทพโมลี (ดร.สุพจน์ โชติปาโล) ได้จุดประกายการสร้างวัดไทย ใน พ.ศ. 2520 และต่อมาเธอทำหน้าที่เป็นผู้จัดการฝ่ายบริหารในคฤหาสน์ของมิสเตอร์โมลดาว (Moldaw) เจ้าของบริษัทโรส (Ross) วันหยุดเสาร์ และอาทิตย์ได้พักก็จะไปวัดมงคลรัตนาราม ช่วยศูนย์วัฒนธรรมในฐานะอาจารย์สอนแกะสลักผักผลไม้ ปัจจุบันวัดมงคลรัตนาราม เบอร์กเลย์ มีอาคารรวม 4 หลัง พระมหามณีส อพุภาจารย์สมุปนโน ทำหน้าที่แทนหัวหน้าคณะสงฆ์ มีห้องเรียนภาษาไทย และศูนย์วัฒนธรรมไทยซึ่งจัดการเรียนการสอนในโครงการสอน

ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับความสำเร็จ
 อย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีพื้นบ้านอีสาน (โปงลาง) และวงปี่พาทย์มอญ ยูพิน แก่นจันทร์ ช่วย
 สังคมไทยต่อเนื่องมา 4 ปีแล้ว งานรับแขกบ้านแขกเมือง งานมงคลสมรสเซอแตงซุดไทยครบเครื่อง
 สวยงามจนโปรเฟสเซอร์มหาวิทยาลัยซานโฮเซ ออกปากว่าเธอเป็นสุดยอดนางแบบอนุรักษ์วัฒนธรรม
 (Cultural Heritage Model) เธอเป็นสาวสวยที่สร้างสรรค์ฝีมือการทำอาหาร งานฝีมือ และรับเอา
 วัฒนธรรมพื้นบ้านเข้ามาใส่ตัวเมื่อมาอยู่อเมริกา ปัจจุบันเธออายุ 72 ปี ทำงานร้านอาหารไทย และมี
 โอกาสรับเสด็จสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ยูพินรับ
 หน้าที่การจัดพานดอกไม้ ทำเครื่องเสวยเช่น ขนมครก ครองแครงกรอบ วุ้นกะทิ วุ้นกาแฟ สาเกใส่
 หมู ตลอดเวลา 7 วัน และได้รับพระราชทานเหรียญและผ้าพันคอ มีความปลื้มปิติเป็นล้นพ้น
 นับเป็นแบบอย่างของคนไทยไกลถิ่นที่สะสมประสบการณ์การเรียนรู้จากบ้าน วัด และสังคมไทย ซึม
 ซับศิลปวัฒนธรรมนำมาประยุกต์ฝึกหัดจนชำนาญ สามารถถ่ายทอดสู่เยาวชนและบุคคลทั่วไปโดย
 ไม่หวงวิชาความรู้ มีอภัยทัย น้ำใจไมตรี อุทิศตน เสียสละเวลาและทุนทรัพย์เพื่อชุมชน เพื่อวัด มี
 คุณธรรม ศีลธรรม และมนุษยสัมพันธ์อันดี มีบุคลิกลักษณะเฉพาะตัว เป็นตัวอย่างของสตรีที่พึ่ง
 ตัวเอง และยังเป็นที่พักพิงของผู้อื่นได้อีกด้วย นับเป็นผู้มีอาวุโสที่ร่วมกิจกรรมสังคมไทยมากที่สุด ยูพิน
 แก่นจันทร์ สตรีไทยได้รับเกียรติอย่างสูงในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อสภาศิลปแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
 (California Art Council) ประกาศเกียรติคุณได้รับรางวัลสาขา ประเพณีศิลปพื้นบ้าน (Traditional
 Folk Art) ในฐานะศิลปินแกะสลักผักผลไม้ ได้รับเงินทุน (Grant) เป็นเงินก้อนหนึ่ง และเงินรายเดือน
 อุปถัมภ์ศิลปิน เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2545 โดยคณะกรรมการคัดเลือกจากหลายเชื้อชาติ พิจารณา
 เกือบ 2 ปี โดยส่งแอมวอมมาติดตามโดยเจ้าตัวไม่รู้ตัว ยูพินชนะเลิศ เพราะมีฝีมือยอดเยี่ยมมาก ทั้ง
 ยังทำงานเพื่อสังคมยาวนาน เงินที่ได้รับจากภาษีของรัฐ มุ่งให้ศิลปินถ่ายทอดความรู้ บริการชุมชนใน
 ประเทศสหรัฐอเมริกา เธอจึงได้เปิดสอนแกะสลักผลไม้ที่วัดมงคลรัตนาราม ผู้สนใจสมัครเรียนโดยไม่เสีย
 ค่าใช้จ่ายได้ที่ วัดมงคลรัตนาราม เบอร์กเลย์ (ประกาศิ สิทอำไพ. 2546 : 20) และอีกรายหนึ่งคือคุณ
 สุนันท์ อัดถณะ ที่ช่วยสอนภาษาไทยให้กับผู้สนใจทั่วไป ที่วัดมงคลรัตนาราม เมืองเบอร์กเลย์ โดย
 ไม่คิดค่าสอนและทำงานด้วยความสุข ซึ่งสวนกระแสที่ว่าในประเทศสหรัฐอเมริกานั้นการเปิดสอน
 ภาษาไทยคิดค่าเล่าเรียนแพงมาก หรือแม้แต่หนังสือภาษาไทยก็แพงด้วย แต่ที่วัดมงคลรัตนารามทั้ง
 สอนและแจกเอกสารโดยไม่คิดมูลค่า

สรุปได้ว่า คนไทยที่ร่วมกิจกรรมบริการชุมชนด้วยความเสียสละ เปิดสอนกลุ่มสนใจด้าน
 วิชาชีพ ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทยให้กับกลุ่มคนผู้สนใจทั่วไปที่เข้ามาเรียน โดยไม่เห็นแก่
 ค่าตอบแทน อดทนต่อความเหน็ดเหนื่อย ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุขที่วัดไทยในประเทศ
 สหรัฐอเมริกา นับเป็นหลักพลังของสังคมไทยในปัจจุบันที่ควรค่าแก่การยกย่อง เพื่อร่วมสืบสาน
 วัฒนธรรมไทยให้สืบเนื่องต่อไป

4.2.5 องค์การช่วยเหลือชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ได้มีการจัดสอนกลุ่มสนใจด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนและผู้ปกครองที่เป็นชาวเอเชีย ซึ่งเป็นผู้ที่อพยพไปอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาหรือไปเกิดและเติบโตที่นั่นโดยให้ โดยมีครูชาวไทยเป็นผู้สอน จุดประสงค์เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้เรียนรู้ในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศไทย จากนั้นก็ต้องเข้าร่วมโครงการวัฒนธรรมไทยสัญจรที่ประเทศไทยเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของบรรพบุรุษในเมืองไทยเป็นเวลา 1 เดือนเต็ม โดยทั้งหมดนี้ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกา (Lao Family Community Development, Inc. 2003 : Online)

จะเห็นได้ว่าการจัดกลุ่มสนใจในองค์กรนี้ช่วยสนองความต้องการของกลุ่มคนที่ต้องการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมของบรรพบุรุษของเขาที่เมืองไทย ในรูปแบบของการเข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ในประเทศไทย กลุ่มคนที่อยู่แดนไกลเหล่านี้ต่างก็มีความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป

4.2.6 สถาบันที่เปิดสอนอาหารนานาชาติ

สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกามีสถาบันที่เปิดสอนอาหารนานาชาติเพื่อผลิตพ่อครัวและแม่ครัว เรียนเกี่ยวกับเทคนิคการประกอบอาหารนานาชาติ โดยเรียนอาหารต่างประเทศมากกว่า 25 อย่าง และมีบริการจัดหางานให้ด้วยหลังเรียนจบ มีทั้งการอบรมหลักสูตรระยะสั้นในรูปแบบของกลุ่มสนใจ และหลักสูตรระยะยาว ถ้าระยะยาวก็ประมาณ 15 เดือน ซึ่งทั้งสองหลักสูตรก็จะมอบใบประกาศนียบัตรให้ เมื่อเรียนจบหลักสูตร (Chef School Culinary Institute. 2003 : Online)

4.3 กลุ่มสนใจที่เกิดจากการสนับสนุนของรัฐบาลชุดปัจจุบัน

รัฐบาลไทยในชุดปัจจุบันได้ดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยเน้นการพัฒนาคนในประเทศให้มีรายได้และนำเงินเข้าประเทศดังนี้

- 4.3.1 โครงการการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
- 4.3.2 โครงการ สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
- 4.3.3 โครงการที่สนับสนุนการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- 4.3.4 โครงการเผยแพร่อาหารไทยให้ทั่วโลกรู้จัก
- 4.3.5 โครงการที่ประชาสัมพันธ์ประเทศไทย

4.3.1 โครงการการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เพื่อป้อนธุรกิจอาหารไทยทั่วโลก

(Human Resource Development to Promote Thai Food to the World)

ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดอบรมในรูปแบบกลุ่มสนใจ โดยจากกระแสความนิยมบริโภคอาหารไทยของประชากรโลก มาจากอาหารไทยมีรสชาติที่ถูกปากและเป็นแหล่งของคุณค่าทางโภชนาการที่ร่างกายต้องการครบถ้วน ทำให้อาหารไทยเป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก และตามมาซึ่งความต้องการบุคลากรในระดับมืออาชีพในการปรุงอาหารไทย และบุคลากรระดับบริหารจัดการภัตตาคารอาหารไทยในต่างประเทศ

เป็นจำนวนมาก อีกประการหนึ่งรัฐบาลไทยได้มีนโยบายเชิงรุกในเรื่อง “ครัวไทยสู่โลก” เพื่อเพิ่มจำนวนธุรกิจร้านอาหารไทยทั่วโลก รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนการผลิตวัตถุดิบและการพัฒนาบุคลากร เพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจอาหารไทยในทุกมุมโลก ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว และเพื่อเผยแพร่ความเป็นเอกลักษณ์ของอาหารไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งเป็นหน่วยงานทางวิชาการที่มีฐานความรู้ และทรัพยากรต่างๆ จึงได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลโดยได้รับความเห็นชอบจากฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ให้ดำเนินการโครงการการพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งด้านการประกอบอาหารไทยและการบริหารจัดการภัตตาคาร และร้านอาหารไทยในต่างประเทศ เพื่อเตรียมพร้อมรองรับการเจริญเติบโตของธุรกิจอาหารไทยทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นการสร้างงาน และสร้างอาชีพให้กับคนไทยในประเทศต่างๆ ด้วย วัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรคนไทยให้มีความสามารถในการทำอาหารไทยระดับมืออาชีพ 2) เพื่อดำเนินการฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากรคนไทย ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการภัตตาคารและร้านอาหารไทยในต่างประเทศ และ 3) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้มีโอกาสปฏิบัติงาน หรือประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยในต่างประเทศ

ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย 2 หลักสูตร คือ 1) หลักสูตรการพัฒนาผู้ประกอบการอาหารไทย มืออาชีพ (Professional Thai Chefs) จำนวนปีละ 10 รุ่นๆ ละ 60 คน รวม 600 คนต่อปี 2) หลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารจัดการธุรกิจร้านอาหารไทยในต่างประเทศ (Professional Thai Restaurant Managers Working Overseas) จำนวนปีละ 6 รุ่นๆ ละ 50 คน รวม 300 คนต่อปี รายละเอียดหลักสูตรที่ 1 การพัฒนาผู้ประกอบการอาหารไทยมืออาชีพ (Professional Thai Chefs) ภาควิชาบรรยาย 30 ชั่วโมง ประกอบด้วยการบรรยายพิเศษจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภาครัฐเกี่ยวกับการสนับสนุน ส่งเสริมนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ผู้ประสบความสำเร็จ ผู้มีประสบการณ์จากการประกอบธุรกิจร้านอาหารไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศและการบรรยายเกี่ยวกับความรู้ด้านอาหารไทย ประเภทของอาหารไทย อาหารไทยกับสุขภาพ สุขลักษณะและความปลอดภัยของอาหาร การควบคุมอาหาร การจัดหาเมนูอาหาร ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการอาหาร รวมทั้งการบริหารจัดการการประกอบอาหารในห้องครัว ภาควิชาปฏิบัติและการดูงานภายในประเทศ รวม 60 ชั่วโมง การฝึกปฏิบัติจริงใน “ครัวปฏิบัติการอาหารไทยสู่โลก” ที่มีอุปกรณ์ครบครัน ตามมาตรฐานสากล ได้แก่ การทำอาหารว่าง อาหารคาว ประเภทแกง ผัด ยำ เครื่องจิ้ม อาหารจานเดียว การแกะสลักผักและผลไม้และขนมไทยรวมทั้งเครื่องดื่มต่าง ๆ กาแฟและสมุนไพรไทย ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้รับการทดสอบความรู้ ความสามารถและทักษะการประกอบอาหารไทยทั้งจากโครงการ / มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน รายละเอียดหลักสูตรที่ 2 การพัฒนาผู้บริหารจัดการธุรกิจร้านอาหารไทยในต่างประเทศ (Professional Thai Restaurant Managers Working Overseas) ภาควิชาบรรยาย 72 ชั่วโมง ประกอบด้วยความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารจัดการธุรกิจ ร้านอาหารไทย โดยเฉพาะผู้ที่มีความประสงค์จะขยายธุรกิจร้านอาหารไทยในต่างประเทศอาทิยุทธศาสตร์การสร้างและการดำเนินธุรกิจร้านอาหารไทย การจัดหาและการวาง

ระบบการเบิกจ่ายวัตถุดิบในการประกอบอาหารไทย การบริหารการเงิน และควบคุมต้นทุน การบริหารบุคคล การตลาดและการขยายธุรกิจ และความรู้ทางภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ จากผู้เชี่ยวชาญและผู้ประสบความสำเร็จในธุรกิจร้านอาหารไทยในต่างประเทศภาคปฏิบัติการและดูงาน 18 ชั่วโมง ประกอบด้วยการจัดการด้านเครื่องตั้ง การสร้างสูตรมาตรฐานอาหารไทย เทคนิคการบริการอาหารไทย เทคนิคการจัดการร้านอาหารไทย การควบคุมคุณภาพร้านอาหารไทยสู่มาตรฐาน และการดูงานภายในประเทศ ด้านวิทยากร ประกอบด้วยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ที่มีประสบการณ์ด้านการประกอบอาหารไทย และธุรกิจอาหารไทย สำหรับประกาศนียบัตร ผู้เข้ารับการอบรม จะต้องใช้เวลาเข้ารับการอบรมไม่น้อยกว่า 80% ของเวลาทั้งหมด และผ่านการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยจะได้รับประกาศนียบัตรเมื่อสำเร็จการอบรม

ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร หลักสูตรที่ 1 คือ 1) การศึกษาขั้นต่ำ มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า 2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการประกอบอาหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือเคยประกอบอาชีพด้านการประกอบอาหารมาก่อน 3) ถือสัญชาติไทย และมีอายุไม่เกิน 45 ปี 4) มีสุขภาพสมบูรณ์ไม่ทุพพลภาพ ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคที่สังคมรังเกียจ และหลักสูตรที่ 2 คือ 1) การศึกษาขั้นต่ำมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า 2) เป็นผู้ที่มีธุรกิจร้านอาหารไทยอยู่แล้วและ / หรือสนใจจะประกอบธุรกิจอาหารไทยในต่างประเทศ 3) ถือสัญชาติไทย 4) มีสุขภาพสมบูรณ์ไม่ทุพพลภาพ ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคที่สังคมรังเกียจ คัดเลือกจากคุณสมบัติในใบสมัคร คัดเลือกโดยการสอบสัมภาษณ์ (จากผู้ที่ผ่านการคัดเลือกในข้อ 1) ผู้สมัคร 1 ท่าน สามารถเรียนได้ 1 หลักสูตร และ 1 รุ่นเท่านั้น ค่าลงทะเบียนท่านละ 14,000 บาท ทั้งหลักสูตรที่ 1 และหลักสูตรที่ 2 และสำหรับผู้ผ่านการคัดเลือกจะได้รับการสนับสนุนค่าลงทะเบียนจากรัฐบาลท่านละ 10,000 บาท (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2547 : ออนไลน์)

สรุปได้ว่า รัฐบาลไทยสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรและการผลิตวัตถุดิบ เพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจอาหารไทยในทุกมุมโลก นับเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับคนไทยทั้งในและต่างประเทศ ในรูปแบบการฝึกอบรมกลุ่มสนใจ อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่อาหารไทยให้สร้างชื่อเสียงขจรไกลไปทั่วทุกมุมโลกด้วยโครงการดังกล่าว

4.3.2 โครงการ สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

เนื่องจากรัฐบาลชุดปัจจุบันเห็นว่าควรสนับสนุนสินค้าที่ผลิตโดยชุมชนเพื่อการมีอาชีพและรายได้ ก่อให้เกิดชุมชนเข้มแข็งมีการสอนความรู้กันเองในรูปแบบการจัดกลุ่มสนใจขึ้นมา โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ ลองผิดลองถูก สังเกตประสบการณ์มานานจากรุ่นสู่รุ่น สืบทอดถึงปัจจุบัน จนกลายเป็นภูมิปัญญาเฉพาะถิ่นที่ไม่มีใครลอกเลียนแบบได้ จากวัตถุดิบที่มีลักษณะพิเศษสานกับความคิดสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสินค้าสู่ระดับสากลผ่านการเลือกสรรจากสินค้าและผลิตภัณฑ์นับหมื่นรายการ จากทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ ภายใต้การจุดประกายจากนโยบายของรัฐบาลอย่างจริงจัง ดังนี้ 1) ลำไยอบแห้ง จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านสันก่อเกิด อ.สันป่าตอง

จ.เชียงใหม่ โทร. 09-6369024 และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมสันพระเจ้าแดง อ.บ้านธิ จ.ลำพูน โทร. 06-1886691. 2) ทุเรียนทอดกรอบ จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรเขาบายศรี อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี โทร. 01-8187044. 3) มันฝรั่งทอดกรอบ จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเจริญแม่ครัว อ.สันทราย จ. เชียงใหม่ โทร. 053-848536 4) ขนุนทอดกรอบ จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมหนองตาแต้ม อ.ปรางบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ โทร. 09-9144653. 5) น้ำพริกสำเร็จรูป จากวังจุกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมสามัคคี อ. วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา โทร. 035-721606. 6) เครื่องต้มยำจากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมเตาปูน อ. แก่งคอย จ.สระบุรี โทร. 01-8415219. 7) ชาสมุนไพร จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมป่าโมกข์สามัคคี อ. ป่าโมกข์ จ.อ่างทอง โทร. 035-661358. 8) ข้าวแต่น จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมทุ่งมานเหนือ อ.เมือง จ.ลำปาง โทร. 054-360272

ซึ่งในการเพิ่มผลผลิตให้มากที่สุดนั้นในชุมชนจะมีการสอนวิชาชีพเหล่านี้กันเอง หรือถ้าใครสนใจจะทำเป็นอาชีพเขาก็จัดสอนให้ตามที่ต้องการแม้ต่างชุมชนก็ตาม ในรูปแบบของการฝึกอบรมกลุ่มสนใจ เช่นผลิตภัณฑ์รองเท้าจากเสื่อกก (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปราจีนบุรี. 2547) และพรรคไทยรักไทยมีนโยบาย กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารประชาชน จะมีมากมีน้อยให้กลายเป็นแหล่งทุนและสร้างบรรยากาศให้การผลิิตตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) สินค้าที่ออกมาหลายรายเข้าสู่เส้นทางของผลิตภัณฑ์แนวหน้า ส่งเสริมและผลักดัน ต่อยอด ขยายการผลิต จนเป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) และสามารถสร้างไทยให้รู้จักในเวทีโลก ผลิตภัณฑ์ ดาวรุ่งหลายราย จึงไม่ได้ทำหน้าที่หาเงินเข้าประเทศเท่านั้น แต่ยังบวกเข้ากับหน้าที่การสร้างตำแหน่งแห่งที่บนแผนที่โลก เพื่อให้โลกเห็นว่าคนไทยถนัดอะไร เชี่ยวชาญด้านไหน สินค้าประเภทนี้ที่ดีที่เป็นแหล่งกำเนิด (Original) ต้องมาจากประเทศอะไร เพราะนี่คือส่วนที่ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มตามอย่างมหาศาลทั้งด้านคุณภาพของสินค้า ทั้งภาพพจน์การท่องเที่ยว และการลงทุนที่จะตามมา และในวาระแห่งการดำเนินการเป็นปีที่ 2 ของสินค้าโอท็อป ทำให้รายได้ภายในประเทศสูงขึ้นถึง 3 หมื่นล้านบาท และจะขยายสู่ตลาดต่างประเทศตามเป้าหมายของรัฐบาล และตั้งใจให้เป็นสินค้าทางวัฒนธรรม ผสานความคิดแปลกแตกต่างเพื่อรับยุคไอเดีย อีส เดอะ คิงส์ (Idea is The King) โดยจัดอันดับความน่าจะเป็นในตลาดในและต่างประเทศด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์หีบห่อ การบริหารแบบชุมชนมากกว่าธุรกิจ ซึ่งเป็นทั้งข้อดีและข้อเสีย แต่ดูเหมือนภาครัฐจะไม่ยอมพลาดโอกาสที่จะอาศัยจังหวะการประชุมเอเปคในหลายเวที ผ่านสายตาชนชั้นผู้นำ และผู้สื่อข่าวของประเทศต่างๆ 21 ประเทศในเวทีนี้ (โอท็อป-อาหาร-แฟชั่น หัวหอกสร้างเอกลักษณ์ไทยในเวทีโลก. 2546 : 13) จากการจัดประชุมเอเปค (Apec Investment Mart Thailand 2003) ซึ่งเอเปค (APEC) ย่อมาจากเอเชีย-แปซิฟิก เอกคณะอมมิค โคโอเปอเรชั่น (Asia-Pacific Economic Cooperation) หรือความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก ก่อตั้งขึ้นจากการประชุมรัฐมนตรีของประเทศในแถบเอเชีย-แปซิฟิก เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2532 ณ กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและทางการค้าของภูมิภาคและของโลก พัฒนาและส่งเสริมระบบการค้าในระดับพหุภาคี (ระบบการค้าหลายฝ่าย) และสนับสนุนผลักดันให้

การเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยประสบผลสำเร็จ การศึกษาลู่ทางในการเปิดเสรีการค้าในภูมิภาคในลักษณะที่มีใช้การรวมกลุ่มทางการค้าที่กีดกันประเทศนอกกลุ่ม (Open Regionalism) ขยายความร่วมมือสาขาเศรษฐกิจที่น่าสนใจร่วมกัน ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการไหลเวียนสินค้า บริการ เทคโนโลยีระหว่างกันโดยเสรี สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของเกดต์ (GATT) ซึ่งปัจจุบันพัฒนามาเป็น องค์การการค้าโลก (World Trade Organization หรือ WTO) โดยหลักการของความร่วมมือในเอเปค อยู่บนพื้นฐานของการเป็นเวทีสำหรับการปรึกษาหารือ (Consultative Forum) ที่เกี่ยวกับประเด็นเศรษฐกิจ โดยยึดหลักฉันทามติ (Consensus) ในการดำเนินการใดๆ โดยยอมรับการเสมอภาคของประเทศสมาชิก ยึดหลักผลประโยชน์ร่วมกัน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ ระบบสังคมและการเมืองของประเทศสมาชิกและในด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ เอเปคได้มีการจัดทำกิจกรรมร่วมในโครงการต่างๆ มากมาย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาวิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยจำเป็นต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศ จึงอาจมองเปิดเสรีว่าเป็นการเพิ่มโอกาสหรือการเปิดตลาดมากกว่าจะถือว่าเป็นสิ่งที่คุกคาม ในส่วนที่สัมพันธ์กับประเทศไทยนั้นประกอบไปด้วย 1) ผู้บริโภคจะมีทางเลือกในการบริโภคสินค้ามากขึ้นและราคาถูก ขณะเดียวกันผู้ผลิตจะได้รับประโยชน์จากการลดต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบ อย่างไรก็ตาม จะมีการแข่งขันกับต่างประเทศมากขึ้น จึงต้องมีการปรับโครงสร้างการผลิตภายในของสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งแสวงประโยชน์จากตลาดที่เปิดกว้างและดึงดูดการลงทุน 2) ส่งเสริมและขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนระหว่างสมาชิก โดยยึดยุทธศาสตร์การค้าทั้งที่เป็นพาณิชย์ศุลกากร และที่มีใช้พาณิชย์ศุลกากร ภายใต้แผนงานด้านการเปิดเสรีและการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน รวมทั้งความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและวิชาการ 3) เสริมสร้างอำนาจในการต่อรอง เพื่อช่วยปกป้องรักษาผลประโยชน์ทางการค้าและป้องกันมิให้ถูกกดดันโดยการใช้มาตรการฝ่ายเดียว 4) ได้รับประโยชน์จากโครงการความร่วมมือต่างๆ เช่น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนาวิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น สำหรับสมาชิกเอเปคนั้น แรกเริ่มในปี 2532 ปีสมาชิก 12 ราย ได้แก่ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ นิวซีแลนด์ และอาเซียนเดิม (คือ สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ และไทย) ต่อมาในปี 2534-2537 มีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก 6 ราย คือสาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง จีนไทเป ปาปัวนิวกินี ซิลี และ เม็กซิโก ล่าสุดในปี 2541 เอเปคมีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก 3 ราย คือเปรู เวียดนาม รัสเซีย สรุปสมาชิกในปัจจุบันจึงมีรวมกันทั้งสิ้น 21 ราย และในเรื่องของการเป็นเจ้าภาพจัดประชุม สมาชิกเอเปคจะหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพการประชุมเอเปคในแต่ละปี เพื่อติดตามความคืบหน้า เสนอแนะนโยบายและแนวทางการดำเนินงานด้านต่างๆ ของเอเปค ปัจจุบันมีการหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน 1 ปี กับประเทศนอกกลุ่มอาเซียน 2 ปี สำหรับปี 2544 สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเจ้าภาพการประชุมเอเปค ตามด้วยเม็กซิโก ในปี 2545 ประเทศไทยในปี 2546 ซิลีในปี 2547 และสาธารณรัฐเกาหลีในปี 2548 สำหรับประเทศ

ไทยได้เป็นเจ้าภาพในปี 2546 ถือว่าเป็นครั้งที่ 2 เนื่องจากไทยเคยเป็นเจ้าภาพมาครั้งหนึ่งเมื่อปี 2535 สำหรับการประชุมว่าด้วย “ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ เอเชีย-แปซิฟิก” 2003 (Asia-Pacific Economic Cooperation : APEC) ในปี 2546 ซึ่งประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพนั้น ได้มีการจัดประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสเอเปค การประชุมระดับรัฐมนตรีการค้าเอเปค หมุนเวียนไปตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งจะเชื่อมโยงไปถึงการประชุมระดับผู้นำเศรษฐกิจเอเปค ที่กรุงเทพมหานครในเดือน ตุลาคม 2546 (พลิกปุม เอเปค (APEC) กลไกผลักดันทางเศรษฐกิจ. 2546 : 56-60)

สรุปได้ว่า รัฐบาลได้ทำทุกวิถีทางเพื่อการพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้เป็นสินค้าระดับสากล ทำให้ประชาชนในชุมชนมีอาชีพ มีรายได้ รักใคร่สามัคคีกันดี ช่วยกันสอนงานกันเองภายในชุมชนในรูปแบบของกลุ่มสนใจ ถือเป็นการพัฒนาชุมชนให้เป็นชุมชนที่มีคุณภาพและเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวและการลงทุนในประเทศด้วย

4.3.3 โครงการที่สนับสนุนการท่องเที่ยวของประเทศไทย

เรารู้จักในรูปแบบของการใช้บริการด้วยบัตรทอง (Thailand Elite Card) ซึ่งก็มี 80 มหาเศรษฐีโลกแย่งกันซื้อบัตรอิลิต ในการนี้บริษัท ไทยแลนด์ พรวิเลจ การ์ด จำกัด เปิดตัวสมาชิกโครงการ “ไทยแลนด์ อิลิต การ์ด (Thailand Elite Card) ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวระดับชั้นแนวหน้าหรือผู้นำองค์กรรัฐและเอกชนชั้นนำทั่วโลก โดยมีพิธีมอบบัตรให้แก่สมาชิก ซึ่งจัดจำหน่ายในราคาใบละ 1 ล้านบาท โดยสมาชิกในกลุ่มแรกประกอบด้วย มหาเศรษฐีและบุคคลที่มีชื่อเสียงของโลกจำนวน 80 คน โดยขณะนี้สมาชิกจากจีน และ ญี่ปุ่น ซื้อบัตรมากที่สุด ในจำนวนนี้รวมไปถึงอดีตนายกฯ ญี่ปุ่นด้วย ซึ่งบริษัท ไทยแลนด์ พรวิเลจ การ์ด ตั้งขึ้นด้วยทุนจดทะเบียน 1,000 ล้านบาท มีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยถือหุ้น 100% เป็นโครงการของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่ต้องการดึงรายได้เข้าประเทศ 1 ล้านล้านบาท จากการขายบัตรสมาชิกใบละ 1 ล้านบาท ให้กลุ่มเป้าหมาย 1 ล้านคน เพื่อรับสิทธิพิเศษด้านบริการการท่องเที่ยวในประเทศไทย และเป็นเป้าหมายผลักดันไทยสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย (ศิริรัตน์ สาโพธิ์สิงห์. 2546 : 6)

สรุปได้ว่า รัฐบาลไทยดำเนินการและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวของไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย นับเป็นการเริ่มหรือกระตุ้นให้ประชาชนในประเทศไทยได้เริ่มฝึกปรือฝีมือในด้านต่างๆ ที่เรามีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นเพื่อการเตรียมพร้อมในการรับมือด้านการท่องเที่ยว เช่น การวางแผนโบราณ สถาปัตยกรรมไทยเพื่อสุขภาพ เป็นต้น ในรูปแบบของการฝึกอบรมกับกลุ่มสนใจเพื่อการมีอาชีพและรายได้ของประชาชนในประเทศไทย

4.3.4 โครงการเผยแพร่อาหารไทยให้ทั่วโลกรู้จัก

โดยรัฐบาลมอบให้กรมส่งเสริมการส่งออกดำเนินการจัดประกวดสุดยอดพ่อครัวแม่ครัวไทย (Thailand Superchefs Contest at Bitec on May 28) ซึ่งจัดให้มีขึ้นในงานแสดงสินค้าและอาหารมุสลิม 2546 ซึ่งกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์จัดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ศูนย์การแสดงสินค้าไบเทค บางนา มีการจัดประกวด “ไทยแลนด์ ซูเปอร์เชฟ คอนเทสต์” เป็นครั้งแรก เพื่อเฟ้นหาผู้มีความสามารถด้านการประกอบอาหารไทย 3 ประเภท คือ ผัดไทย, ต้มยำกุ้ง, แกงเขียวหวาน

เพื่อเป็นตัวแทนช่วยส่งเสริมประชาสัมพันธ์อาหารไทย ให้ชาวต่างประเทศได้รู้จักในโอกาสต่อไป สำหรับการประกวดทั้ง 3 ประเภทมีผู้เข้าแข่งขันแต่ละประเภทจำนวน 10 คน แต่ละคนล้วนแต่มีดีกรี มีประสบการณ์การทำอาหารในร้านอาหารชื่อดังและในโรงแรมชื่อดังมาก่อน แต่ละคนต่างจัดกลยุทธ์ การประกอบอาหารที่แตกต่างกันออกไป ในส่วนแกงเขียวหวาน มีหลายรายพลิกเป็นสูตรใหม่มีทั้ง การนำกุ้งมาทอดใส่ลำไย แผลงรสและรูปแบบ เป็นทั้งอาหารอิตาเลียนโดยนำข้าวสวยร้อนๆ มาผัด กับเครื่องแกงตั้งชื่อว่า ซอสโต้แกงเขียวหวาน ขณะที่หลายคนยังคงรักษาแกงเขียวหวานแบบไทย แท้ดั้งเดิม ขณะที่การประกวดผัดไทย เน้นกันที่รสชาติและสูตรลับของแต่ละคน รวมถึงการจัด วิธีการนำเสนอที่ดูสะอาดตา คณะกรรมการตัดสินใจโดยเกณฑ์การพิจารณาถึงรสชาติอาหาร, วิธีการ ประกอบ, การนำเสนอและความสามารถที่อธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว ในที่สุดผู้ที่ ชนะเลิศการประกวดอาหารประเภทต้มยำกุ้งได้แก่ นางสาวจิตรลดา ทะประดิษฐ์ หัวหน้าเชฟ ใน ร้านอาหารไทย โรงแรมเลอ เมอริเดียน ดุไบ ประเทศสหรัฐอาหรับ เอมิเรตส์, ประเภทแกง เขียวหวาน ได้แก่ นางวรัรัตน์ ลักษณะวิเศษฐ์ ที่ปรึกษาระดับสูงด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของบริษัท ผลิตภัณฑ์น้ำพริกนิตยา จำกัด, ประเภทผัดไทยได้แก่ นายชัยวัฒน์ ศิริญาณ เจ้าของร้านอาหารไทยชื่อ มณีไทย ในซานฟรานซิสโก มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งหมดได้รับถ้วยรางวัลเกียรติยศ จาก พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและเงินรางวัล 50,000 บาท หัวหน้าเชฟในร้านอาหารไทย โรงแรมเลอเมอริเดียน ดุไบ ประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ผู้ชนะเลิศการประกอบอาหาร ต้มยำกุ้งกล่าวว่าตนนำเสนอต้มยำกุ้งรสชาติกลมกล่อมไม่เปรี้ยวจัดไม่หวานจัด สูตรเด็ดส่วนตัวไม่มี แต่เน้นการใช้ของสดทุกอย่างเป็นหลัก และใส่म्मสดคาร์เนชั่นผสมบ้าง ส่วนน้ำสต็อกใช้เห็ดใส่ลงไป ในน้ำเดือดใส่กุ้งใส่เครื่องปรุงที่ผสมไว้ต่างหากใส่ตามลงไปส่วนการนำเสนอ ปกติเป็นคนชอบเครื่องจักร सानอยู่แล้วก็นำเครื่องจักรเล็กๆ ประเภทชะลอมสาแหรกใส่เครื่องปรุงที่เน้นสมุนไพรลงไปให้เห็น คิด ว่าตรงนี้คงชนะใจกรรมการด้วย ด้านนางวรัรัตน์ ผู้ชนะเลิศประเภทแกงเขียวหวาน กล่าวว่า เลือกแกง เขียวหวานไก่บ้านมานำเสนอโดยคงความเป็นรสชาติไทยโบราณที่ดีมากอยู่แล้ว ไม่ดัดแปลงสูตร ยกเว้นเวลาที่อยู่ต่างประเทศหากหาเครื่องปรุงบางอย่างไม่ได้ก็ต้องดัดแปลงบ้าง วิธีการปรุงแกง เขียวหวานไก่ ตนนำไก่บ้านทั้งตัวมาทำไม่เน้นมันมากนักเน้นรสชาติที่กลมกล่อมส่วนการนำเสนอตน เห็นว่าแกงเขียวหวานไม่ได้กินได้เฉพาะข้าวสวยเท่านั้น แต่กินได้กับขนมจีน, เส้นสปาเกตตี โรตี่ จึง นำเสนอไปในรูปแบบนั้นโดยใส่อาหารลงไปในภาชนะที่ทำมาจากกะลามะพร้าวดูน่ากินยิ่งขึ้น และ นายชัยวัฒน์ ผู้ชนะเลิศการประกอบอาหารประเภทผัดไทย กล่าวว่า ประกอบอาชีพทำอาหารและเปิด ร้านอาหารในซานฟรานซิสโกมานาน 17 ปี การทำผัดไทยของตนได้เคล็ดลึบมาจากการดาที่เคยทำไว้ คือ การนำกุ้งมาผัดกับมันกุ้งเพื่อให้มีรสชาติที่อร่อย สามารถควบคุมไม่ให้กุ้งมีความแข็งเกินไปเมื่อผัด เสร็จก็แยกออกมาใช้ตักแต่งภายหลัง ส่วนการผัดเส้นไม่ต่างจากการผัดไทยที่คนทั่วไปทำยกเว้น เทคนิคส่วนตัวที่ใช้หัวไชโป๊ผัดกับกระเทียมให้หอมก่อน แล้วค่อยใส่เส้นลงไปพร้อมเติมน้ำเปล่าไปผัด รวมกันเพื่อให้เส้นนิ่ม แล้วจึงใส่ซอส (สุดยอดพ่อครัว-แม่ครัวไทย. 2546 : 5)

สรุปได้ว่า กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ เล็งเห็นความสำคัญของอาหารไทยจึงมีการประชาสัมพันธ์อาหารไทย ให้ทั่วโลกได้รู้จักเพื่อจะได้ประชาสัมพันธ์อาหารไทยของเราให้ชนชาติต่างๆ ทั่วโลกอยากมาลิ้มรสชาติอาหารไทย คนไทยจะได้เตรียมรับเหตุการณ์นี้ด้วยการฝึกปรีดีฝีมือหรือเข้าอบรมในรูปแบบของกิจกรรมกลุ่มสนใจ เพื่อการมีรายได้ สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในและต่างประเทศ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

4.3.5 โครงการที่ประชาสัมพันธ์ประเทศไทย

เพื่อให้ประชาชนในประเทศสหรัฐอเมริกาได้รู้จักประเทศไทยด้วยการจัดงานไทยแลนด์ เดย์ (Thailand Day) ขึ้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2546 เป็นโครงการที่สถานกงสุลไทยได้ร่วมมือกับสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมการลงทุนและบริษัทการบินไทยฯ โดยมีจุดประสงค์เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทย รวมทั้งเพื่อให้ชาวอเมริกันและชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในมหานครชิคาโก และเมืองใกล้เคียงได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยในด้านเศรษฐกิจและข้อมูลต่างๆ เกิดความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศของเราและสนใจที่จะไปดำเนินธุรกิจลงทุนและท่องเที่ยว ในวันหนึ่งข้างหน้าทางเทศบาลมหานครชิคาโก สนับสนุนเต็มที่ โดยเปิดถนนรัชและถนนฮูร์น (Rush & Huron) ในตัวเมือง (Downtown) เมืองชิคาโก ซึ่งพลุกพล่านไปด้วยผู้คนทุกสารทิศ เพื่อมาชมงานเทศกาลของไทย (Thai Festival) โดยเริ่มงานตั้งแต่ 11 โมง ถึง 2 ทุ่ม สีส้มวลชนในท้องถิ่นก็เข้ามาทำข่าว มีการจัดบอร์ดนิทรรศการเกี่ยวกับประเทศไทย เจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวทำงานกันอย่างแข็งขัน ตอบปัญหาข้อซักถาม และประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้เข้าชมงาน มีการแสดงจากศูนย์นาฏศิลป์ และสมาคมไทย บริเวณรอบๆ มีการออกร้านอาหารไทย สินค้าพื้นเมือง อัญมณีไทย ชุมชื้อวีการเล่นดนตรีไทย ศิลปการแกะสลักเสลาผักผลไม้ อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทยมาแต่โบราณกาล มีการสาธิตประกอบอาหารไทย (ผัดไทย แกง ยำ ส้มตำ ฯลฯ) สามารถเรียกน้ำย่อยจากประชาชนให้มามุงดูกันอย่างคับคั่งทางบัตรยังนำไปจับฉลากตัวเครื่องบินเที่ยวเชียงใหม่-กรุงเทพฯ-ภูเก็ต Thai Festival แห่งมหานครชิคาโก ในโครงการ Thailand Day ของรัฐบาลไทย นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก มีผู้เข้าชมนับพันคน แม้จัดเพียงวันเดียว ทั้งฝรั่งและนานาชาติ ต่างได้รับชมงาน มีทั้งอาหารร้านค้าสร้างความสุขให้กับผู้ไปเที่ยวในงานนี้ (Food Fun & Fare) เมื่อออกไปจากงานและคงจะติดตรึงอยู่ในความประทับใจของพวกเขาไปอีกนาน สมกับจุดมุ่งหมายของโครงการ Thailand day ที่จะช่วยประชาสัมพันธ์เศรษฐกิจของประเทศเรา เพราะคนไทยในต่างแดนไม่เคยลืมเมืองไทยบ้านเกิด (ช่อชงโค. 2546 : 65)

สรุปได้ว่า รัฐบาลจัดการประชาสัมพันธ์ประเทศไทย ให้ชาวต่างชาติและคนไทยในต่างประเทศได้รู้และเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย และสนใจที่จะมาดำเนินธุรกิจลงทุนและท่องเที่ยว ในประเทศไทย นับเป็นการส่งเสริมการสร้างงานและอาชีพให้กับคนในประเทศไทย ให้กลุ่มคนที่ต้องการมีอาชีพในรูปแบบของการเรียนเพื่อเติมเต็มในส่วนที่ขาดหายไปหรือตรงกับความต้องการ

ต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ ด้วยการมาฝึกอบรมหรือเรียนกับกลุ่มสนใจที่จัดขึ้น นับเป็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกวิธีหนึ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ทัฟ (สมพงษ์ ภูริตนะ. 2534 : 24; อ้างอิงมาจาก Tough. 1971 : 135) ได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ประชาชนเข้าร่วมโครงการการศึกษาผู้ใหญ่ ที่สถาบันเพื่อการค้นคว้าทางการศึกษาออนตาริโอ (Ontario Institute for Studies in Education) ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนมากต้องการศึกษาหาความรู้และทักษะต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

เทรปปา และไฟร์ค (สมพงษ์ ภูริตนะ. 2534 : 24; อ้างอิงมาจาก Treppa and Frike. 1972: 466-468) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่าสมาชิกมีความเข้าใจในตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม รู้จักคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง และเห็นคุณค่าในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ดาร์เคนวาลด์ และเมอร์เรียม (Darkenwald and Merriam. 1982 : 128-130) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียน และที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ (1) ด้านความรู้ (2) ด้านส่วนตัว (3) ด้านชุมชน (4) ด้านศาสนา (5) ด้านสังคม (6) ด้านหนี้ความจำเจ (7) ด้านการทำตามกฎหมายระเบียบ (8) ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น และ (9) ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม สรุปผลการศึกษาของครอส และเวลเลย์พบว่าสำหรับผู้ที่กำลังจะเข้าเรียนมีเหตุผลในการเข้าเรียนด้านชุมชน ด้านส่วนตัว และด้านเพื่อความรู้อยู่ในระดับสูงสุด และมีเหตุผลในการเข้าเรียนด้านสังคม และด้านการหนีจากความจำเจ อยู่ในระดับต่ำสุด ส่วนผู้ที่กำลังเรียนอยู่ พบว่า อายุ เพศ และสถานภาพทางสังคม มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าเรียน โดยเฉพาะด้านเพศนั้นพบว่า เพศหญิงให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านส่วนตัว ส่วนเพศชายให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านเพื่อทำหน้าที่ดีขึ้น ด้านศาสนา และด้านหนีจากความจำเจ ด้านอายุพบว่าผู้ที่มีอายุสูงให้ความสำคัญกับด้านความรู้ ส่วนผู้ที่มีอายุน้อยให้ความสำคัญกับด้านส่วนตัว และคนผิวดำให้ความสำคัญกับด้านส่วนตัว ด้านชุมชน และด้านความรู้เชิงวัฒนธรรม

โย-เวิน (Yi-Wen. 1991: 1680- A) ได้ทำการศึกษาความต้องการเรียนสายอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่และศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในไต้หวันและทั่วโลก พบว่ามีความต้องการเรียนสายอาชีพในระดับสูงมาก หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนเป็นที่นิยมของผู้เรียนมาก ประสิทธิภาพที่แตกต่างกันของผู้ใหญ่และบุคลิกภาพเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความต้องการ ทศนคติต่อการเรียนการสอน วิธีการเรียนรู้ แต่ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเด่นชัดที่สุดมีความสัมพันธ์กับอาชีพและพื้นฐานการศึกษา ผู้เรียนชอบครูผู้สอนที่อยู่ในพื้นที่ โดยที่การศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่เป็นตัวแปรสำคัญ ผู้เรียนชอบห้องเรียนเล็ก ๆ ซึ่งมีตั้งแต่ 2-10 คน โดยสอนในวันเสาร์และอาทิตย์ หรือวันหยุด ช่วงเวลาเรียน 6 เดือน และมีการพบกลุ่ม 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ความต้องการยกระดับฐานะ

ของตนเอง เพื่อแก้ไขปัญหาในการทำงาน เป็นแรงกระตุ้นสูงสุดทำให้มีความต้องการเรียนต่อ โทรทัศน์ และข่าวสารจากที่ทำงาน เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่จะประชาสัมพันธ์งานการเรียนการสอนให้นักศึกษา การสอนที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ การได้มีโอกาสฝึกทักษะในขณะเรียน สถานที่ผู้เรียนปรารถนา คือ ในบริเวณที่ทำงานของตนเอง หรือศูนย์ฝึกอาชีพ ปัจจัยที่ทำให้ไม่เข้าเรียนคือ การไม่มีเวลา มีความยุ่งยากในการจัดเวลาเรียน และความสามารถที่จะเรียน

ปาร์เคอร์ และคณะ (Parker et al. 1993 : Abstract) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปริญญาบัตรและความคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพในโครงการวิทยาลัยชุมชน วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ก็คือเพื่อสืบหาผลกระทบของปริญญาบัตรในโครงการวิทยาลัยชุมชนเกี่ยวกับความคาดหวัง และการมีงานทำของนักศึกษา (เงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่ง) และความเข้าใจของสถานภาพของงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ คำแนะนำและการใช้ใบปริญญาเพิ่มขึ้น ภายในวิทยาลัยชุมชนได้นำมาอภิปรายอย่างสัมพันธ์กันกับวิสัยทัศน์ ปี 2000 ซึ่งเป็นรายงานการแนะนำทิศทางใหม่ ๆ ของวิทยาลัย นอกจากนี้ยังได้มีการทดสอบสมมติฐาน 5 ข้อ ในกรณีศึกษา ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 93 คน (หญิง 59 ชาย 34) ในโปรแกรมอนุปริญญาด้านโฆษณาของวิทยาลัยชุมชนใกล้เมืองโตรอนโต ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว สามารถมีอาชีพเพิ่มขึ้น รวมถึงมีความคาดหวังเพิ่มขึ้นในเรื่องการรับเงินเดือนที่สูงขึ้นและการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นจากการได้รับอนุปริญญาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นักศึกษามักถูกบอกจากอาจารย์ที่ดูแลว่าอย่าคาดหวังเงินเดือนไว้สูงกว่าเงินเดือนที่รับเข้าทำงาน เงินเดือนแรกเริ่มที่เกิดจากความคาดหวังไม่ใช่เรื่องจริงถึงกระนั้นหลังจากได้รับเงินเดือนไปช่วงหนึ่ง นักศึกษาก็คาดหวังว่า จะได้รับเงินเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และปรากฏชัดว่ามีความเกี่ยวข้องกับสถานภาพของปริญญาที่ได้รับและแนวโน้มที่จะได้รับเงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่งโดยไม่คำนึงถึงระดับการศึกษาของพ่อแม่

งานวิจัยในประเทศ

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง (2522 : 15) ได้ทำการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานกลุ่มสนใจ ผลการวิจัยพบว่าวิชาตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีมีผู้สนใจสมัครเรียนมาก รองลงมาคือ วิชาศิลปประดิษฐ์ นาฏศิลป์-ดนตรี คหกรรม ไฟฟ้า และวิทยุ ตามลำดับ วิทยากรกลุ่มสนใจมีความรู้ ความชำนาญด้านการสอน จะต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกลุ่มสนใจ

บำรุง สุขพรรค์ (2524 : 89) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับประชากรนอกโรงเรียนและชนบท ผลการวิจัยพบว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายต้องการมีรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพที่มั่นคงต้องการศึกษาหาความรู้วิชาชีพในระยะสั้น และระยะยาว

ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์ (2530 : 96) ได้ทำการประเมินผลกระทบของโครงการการศึกษาผู้ใหญ่นอกโรงเรียนที่มีต่อประชาชนในชนบท ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้ประชาชน ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ เพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะอาชีพ เพื่อนำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สมพงษ์ ภูรัตน (2534 : 123) ได้ทำการประเมินผลการจัดกลุ่มสนใจ ในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่าสาขาวิชาที่สมาชิกกลุ่มสนใจเรียนมากที่สุด คือ วิชาศิลปประดิษฐ์ และวิชาที่สมาชิกกลุ่มสนใจเรียนน้อยคือ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า และวิเคราะห์ด้านผลผลิต สรุปได้ว่า สมาชิกกลุ่มสนใจได้นำเอาความรู้และทักษะอาชีพที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสนใจไปใช้ในการพัฒนาตนเอง คือช่วยให้เกิดการยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัวได้ อย่างมาก สมาชิกกลุ่มสนใจได้รับประโยชน์หลังจากได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสนใจคือ รู้จักปรับตนเอง ให้เข้ากับเพื่อนฝูงและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ช่วยให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน และเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของกลุ่มต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชน

สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540 : 88) ได้ศึกษาถึงความคาดหวังในการเรียน การศึกษา สามัญวิธีเรียนทางไกลของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยองใน 3 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านบทบาทครูประจำกลุ่ม และด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าความคาดหวังในการเรียนการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกล โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตพบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องความรู้ด้านวิชาชีพเพื่อพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน มีข้อเสนอแนะให้มีการสอนเสริมในด้านวิชาชีพที่ทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน

อัญชลี พวงสมบัติ (2540 : 88) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตร วิชาชีพพระยาศน์ คณะวิชาคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ พบว่า ด้านการประกอบอาชีพ มีแรงจูงใจสูงเป็นอันดับที่ 1 ด้านการเรียนเพื่อรู้และด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น มีแรงจูงใจสูงเป็น อันดับที่ 2, 3 ตามลำดับ ด้านที่มีแรงจูงใจต่ำสุด คือด้านการหลีกเลี่ยงหนี้สภาพความเป็นอยู่

พวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง (2541 : 92-93) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ ความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ หน่วยฝึกอาชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยทำการศึกษาก่อนการนำความรู้ไปใช้ 3 ด้าน คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ ด้านการนำ ความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัว และด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชน พบว่า ผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ นำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์นำความรู้ไปใช้เพื่อ ประกอบอาชีพ และนำไปใช้เพื่อชุมชนน้อยที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนำ ความรู้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน สามารถนำไปใช้ตามความ ถนัด และความชอบของตนเองได้ นำไปทำงานในสถานประกอบการได้ นำไปใช้ประกอบอาชีพ ส่วนตัวได้ นำไปใช้เพื่อประกอบอาชีพเสริมจากอาชีพที่ทำอยู่ประจำแล้วได้ นำไปใช้เพื่อเปลี่ยน อาชีพเดิมที่ไม่มีความก้าวหน้าได้ นำไปใช้เพื่อให้ตรงกับอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการได้ และสามารถ นำไปใช้ทำกิจการต่อเนื่องจากครอบครัวที่ทำอยู่แล้วได้ ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัว ส่วน ใหญ่นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ประโยชน์แก่คนอื่น ๆ ในครอบครัว เช่น ตัดเสื้อผ้า ตัดผม ให้แก่พ่อแม่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่ตนเอง เช่น แต่งหน้า ตัดเสื้อผ้าใส่เอง และทำให้ผู้เรียนมี

ความมั่นใจในการประกอบอาชีพ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อพัฒนาตนเองดีขึ้นกว่าเดิม และเป็นพื้นฐานให้ตนเองศึกษาต่อด้านอาชีพให้สูงขึ้นทำให้รู้จักคิด ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชนเพื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลในครอบครัวได้ สามารถนำไปใช้โดยทำให้ประชาชนในท้องถิ่นประกอบอาชีพเสริมได้

สมโภชน์ ภู่ระหงษ์ (2543 : 132-133) ได้ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาภาคสมทบ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรไปใช้ในการศึกษาต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

วัชรินทร์ โกสินเจริญชัย (2545 : 88) ได้ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้พบว่าด้านการประกอบอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคาดหวังในระดับมาก จำนวน 19 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยรวมมีความคาดหวังในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความคาดหวังในระดับมาก จำนวน 16 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีความรู้พื้นฐานในเรื่องปัญหาเศรษฐกิจสังคม และการเมืองของประเทศ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปเป็นประเด็นหลัก ๆ ได้ว่า ความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนผู้ใหญ่ นั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุหรือองค์ประกอบหลายประการแตกต่างกันออกไป เช่น ความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถสรุปตามประเภทของตัวแปรอิสระได้ว่า ผู้เรียนที่มีเพศ อายุ อาชีพ หน่วยงาน สาขาวิชาที่เลือกเรียน ค่าเล่าเรียน ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เลือกเรียน แตกต่างกัน มีความต้องการและความคาดหวังแตกต่างกัน

ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้เรียน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ดังตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนกลุ่มสนใจ

ด้าน	ลักษณะ	รายละเอียดความคาดหวัง
ด้านการประกอบอาชีพ	ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง ผู้เรียนคาดหวังที่จะนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ จากการเรียน กลุ่มสนใจ ไปใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น การหางาน การเปลี่ยนงาน การเลื่อนตำแหน่ง การประกอบอาชีพอิสระ	-เพื่อให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่เรียน -ความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนส่งผลให้มีรายได้และค่าตอบแทนเพิ่มขึ้น -สามารถนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้ -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระ หรือเป็นเจ้าของกิจการ -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการเปลี่ยนงานใหม่ เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเป็นการหารายได้พิเศษ เสริมให้กับครอบครัว -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อพัฒนาอาชีพที่กำลังทำอยู่ -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ -เพื่อต้องการได้รับความรู้ด้านวิชาชีพใหม่ๆ ซึ่งแตกต่างจากที่เป็นอยู่ -นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาชีพสูงขึ้น -นำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่ๆ ซึ่งแตกต่างจากที่เป็นอยู่ -เพื่อต้องการพบปะกับบุคคลหลากหลายอาชีพ เป็นการเพิ่มมุมมองด้านอาชีพให้กับตนเอง

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้าน	ลักษณะ	รายละเอียดความคาดหวัง
ด้านการบริการ ชุมชน	ด้านการบริการชุมชน หมายถึงผู้เรียนคาดหวังที่จะนำความรู้ ความสามารถทางด้านทักษะ และประสบการณ์สามารถถ่ายทอดความรู้จากการเรียนเพื่อช่วยเหลือชุมชน มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียนเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์เหมาะสมกับหน้าที่การบริการชุมชน เป็นการนำความรู้ไปพัฒนาคนในชุมชนให้มีคุณภาพ มีความรู้ เพื่อให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง เช่น การจัดกิจกรรมในชุมชน การให้บริการด้านอาชีพ การจัดอบรมต่างๆ	- เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการให้บริการแก่สังคม - เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาสถานที่ต่างๆ ในชุมชน - เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนที่จัดขึ้น - เพื่อนำความรู้ไปใช้จัดกิจกรรมเพื่อให้คนในชุมชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และก่อให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง - นำความรู้ไปใช้เพื่อการสร้างอาชีพให้กับคนในชุมชน - เพื่อนำความรู้ไปช่วยเผยแพร่ให้กับคนในชุมชน - เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้สนใจที่จะเรียนในวิชานั้นๆ - เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ต้องการหารายได้พิเศษ - เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่ต้องการจะประกอบอาชีพอิสระในชุมชน - เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่ว่างงานและประสบปัญหาการเลิกจ้าง - เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษา - เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างจากปัจจุบันให้กับชุมชน - เพื่อนำความรู้ไปปรับใช้ชุมชน โดยเป็นอาสาสมัครให้กับชุมชน

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้าน	ลักษณะ	รายละเอียดความคาดหวัง
ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง ผู้เรียนคาดหวังที่จะนำความรู้ความสามารถทางด้านทักษะและประสบการณ์ไปทำให้เกิดการมีชีวิตที่สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม มีความพึงพอใจกับความเป็นอยู่ของตนเอง มีปัจจัยทางด้านวัตถุที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น มีงานทำ มีเศรษฐกิจดี รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นที่ยอมรับของสังคม	- เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์กับตัวเอง - เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์กับเพื่อนใหม่ - เพื่อเป็นการยกสถานภาพทางสังคมของตนเองให้ดีขึ้น มีคนรู้จักและยอมรับในสังคม - เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศจากงานบ้าน หรือภารกิจประจำวัน - เพื่อนำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการทำงานในอนาคต - เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของบุตรหลาน และญาติพี่น้อง - เพื่อให้เกิดการมีงานทำ มีรายได้ มีค่าตอบแทนที่เพียงพอหรือมากกว่าค่าใช้จ่ายในครอบครัว - เพื่อนำความรู้ไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีไทย - เพื่อนำความรู้ไปใช้เพิ่มทักษะในการพัฒนาอาชีพให้ดียิ่งขึ้น ทำให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น - เพื่อนำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ - เพื่อต้องการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับสภาพชีวิตประจำวัน - เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเสริมสร้างพลานามัยให้แข็งแรง และมีสุขภาพดียิ่งขึ้น - เพื่อนำประสบการณ์จากการเรียนมาเพิ่มคุณภาพในการทำงานทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น - เพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรม และเข้าใจคุณค่าของวัฒนธรรมไทยมากขึ้น - มีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่ และการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ - สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนที่เรียนกลุ่มสนใจ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ใน ปีการศึกษา 2547 มี 6 แห่ง ได้แก่ 1. หน่วยจัดการศึกษาของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน 2. องค์กรช่วยเหลือชาวเอเชีย 3. สถาบัน / วิทยาลัย 4. ภาคเอกชน 5. กลุ่มคนไทย และ 6. อื่นๆ ได้แก่ ร้านอาหารไทย บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,301 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้จากการสุ่มจากกลุ่มประชากร ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของยามาเน (Yamane, 1967 : 886-887) ด้วยระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1. หน่วยจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วัดมงคลรัตนาราม เบอร์กเลย์ และวัดไทยนครลอสแอนเจลิส 2. PIEDMONT ADULT EDUCATION 3. THE ART OF THAI COOKING 4. THAI COOKING SCHOOL 5. กลุ่มคนไทย และ 6. อื่นๆ ได้แก่ร้านอาหารไทย,บ้าน ทั้งนี้ผู้วิจัยมิได้เลือกหน่วยจัดการช่วยเหลือชาวเอเชียเนื่องจากไม่มีการจัดการเรียนในช่วงเวลาดังกล่าวและหน่วยจัดการศึกษาทั้ง 6 ศูนย์การเรียนมีการจัดกลุ่มสนใจที่เข้มแข็ง มีการเรียนการสอนสอดคล้องกับการจัดกลุ่มสนใจมาก และมีจำนวนผู้เรียน 315 คน ซึ่งเป็นจำนวนผู้เรียนที่ใกล้เคียงกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางของ ยามาเน จึงใช้จำนวนผู้เรียนที่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของผู้เรียนที่เรียนกลุ่มสนใจ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย
ประเทศสหรัฐอเมริกา แยกตามหน่วยจัดการศึกษา

ลำดับ	หน่วยจัดการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1.	สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน (กศน.)	411	89
	1. หน่วยจัดการเรียนรู้ในรูปแบบกลุ่มสนใจ		
	1.1 คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		
	- วัดไทยนครลอสแอนเจลิส	49	49
	- วัดพุทธานุสรณ์	32	-
	1.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา		
	- เบอร์กเลย์	70	40
	- ซานดิเอโก	90	-
	1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี		
	- วัดพุทธประทีป	40	-
	- ชมรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย	40	-
	2. ศูนย์การเรียนรู้		
	- วัดป่าธรรมชาติ	90	-
2.	องค์กรช่วยเหลือชาวเอเชีย	80	-
	1. Oakland, CA 94606	25	-
	2. Oakland, CA 94601	15	-
	3. San Pablo, CA 94806	20	-
	4. Fremont, CA 94536	20	-
3.	สถาบันผลิตหัวหน้าครัว	85	20
	1. TheCulinary Institute of America Greystone.	30	-
	2. California Culinary Academy	30	-
	3. Piedmont Adult Education	25	20
4.	หน่วยงานภาคเอกชน	330	50
	1. The Art of Thai Cooking	105	25
	2. Thai Cooking School	110	25
	3. Thai Cooking Class	115	-

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ	หน่วยจัดการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
5.	คนไทยที่อุทิศตนช่วยเหลือชุมชนและสังคม	365	134
	1. คุณยุพิน แก่นจันทร์	85	30
	2. คุณสุนันท์ อัดถนะ	100	40
	3. คุณเสาวภา รัตโนภาส ออลไบรท์	80	22
	4. คุณดารา สุทธิสุวรรณ	100	42
6.	อื่นๆ	30	22
	1. ร้านอาหาร	20	12
	2. บ้าน	10	10
	รวม	1,301	315

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนที่เรียนกลุ่มสนใจ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียน และประสบการณ์ ลักษณะของคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียน ในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา แบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) คือความคาดหวังมากที่สุดถึงความคาดหวังน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารการจัดกลุ่มสนใจทั้งกลุ่มสนใจในประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา เอกสารทางวิชาการ บทความ งานวิจัย และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามความคาดหวังของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกลุ่มสนใจ ทั้งในประเทศไทยและในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดเนื้อหา และประเด็นหลักที่จะถามให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจนของสำนวนภาษา โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

+1 หมายถึง ข้อความที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง ข้อความที่ไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัด

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ไว้ (รายละเอียดในภาคผนวก ค)

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทั้งในเรื่องภาษา และเนื้อหาตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์

6. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขถูกต้อง สมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดเอกชน สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน และกลุ่มคนไทย ในรูปแบบกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่เมืองโอ๊คแลนด์ และเมืองเบอร์กลีย์ รวมทั้งสิ้น 30 คน เมื่อวันที่ 2-4 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547 แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) มีค่าเท่ากับ 0.89

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว มาใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงประธานสงฆ์ วัดมงคลรัตนาราม เมืองเบอร์กลีย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย และถึงผู้ดำเนินการหน่วยจัด

กลุ่มสนใจ ได้แก่ โรงเรียนสอนการแกะสลักผักผลไม้ ของ คุณยุพิน แก่นจันทร์ The Art of Thai Cooking ของ คุณกษมา โลหะอุ่มจิต เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยออกเดินทางโดยสายการบิน EVA (กรุงเทพฯ - ซาน ฟรานซิสโก) เมื่อเวลา 12.30น. ของวันที่ 28 เดือนกันยายน พ.ศ. 2547 ถึงสนามบินไทเป ประมาณ 5 โมงเย็น และออกเดินทางจากสนามบินไทเปเวลา 23.30น ถึงสนามบินซาน ฟรานซิสโก เวลา 20.30น. ของวันที่ 29 เดือนกันยายน พ.ศ. 2547

3. เข้าพักที่วัดมงคลรัตนาราม เมืองเบอร์กลีย์ จากนั้นจึงติดต่อประสานงานเพื่อการวิจัยกับผู้ดำเนินการจัดกลุ่มสนใจทั้ง 6 ศูนย์การเรียน พร้อมนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย และเก็บข้อมูล ให้กับผู้ดำเนินการนั้น

4. ผู้วิจัยลงพื้นที่ทั้ง 6 ศูนย์การเรียน พร้อมแจกเอกสารและชี้แจงรายละเอียด ให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วรอรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองทุกครั้ง และใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1-30 เดือนตุลาคม 2547 รวม 30 วัน โดยทำการเก็บข้อมูลจากผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน 315 ฉบับ

5. ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามและนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 315 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้ง 315 ฉบับ มาจัดกระทำข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์ เช่น กำหนดรหัสของตัวแปร และค่าของตัวแปร

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences / Personal Computer) โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2.2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ เป็นรายข้อและรายด้าน นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาตัดสินตามเกณฑ์การประเมินค่า ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.50	เท่ากับ มีความคาดหวังน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50	เท่ากับ มีความคาดหวังน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 3.50	เท่ากับ มีความคาดหวังปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 เท่ากับ มีความคาดหวังมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 เท่ากับ มีความคาดหวังมากที่สุด

2.3 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียน ที่มี เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชาที่เลือกเรียน ค่าเล่าเรียน และประสบการณ์ โดยใช้ t - test และ F - test และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

2.4 แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติสำหรับตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 หาค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ t - test

3.2 ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) โดยใช้ F - test

3.3 กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ใช้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่า t ใน t - distribution
F	แทน	ค่า F ใน F - distribution
df	แทน	ค่าชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกของความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ความเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ที่เป็นปัจจุบัน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย โดยรวมและจำแนกตามรายด้าน ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียน ประสบการณ์ โดยรวมและรายด้าน ใน 3 ด้าน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยของผู้เรียน จากแบบสอบถามปลายเปิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยที่เป็นปัจจุบัน

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียนและประสบการณ์ คิดเป็นความถี่และร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 ข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย

ข้อ	ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
1.1	ชาย	110	34.90
1.2	หญิง	205	65.10
	รวม	315	100.00
2.	อายุ		
2.1	อายุต่ำกว่า 30 ปี	104	33.01
2.2	อายุ 30 – 45 ปี	96	30.48
2.3	อายุ 46 ปี ขึ้นไป	115	36.51
	รวม	315	100.00
3.	อาชีพ		
3.1	นักธุรกิจ / ค้าขาย	43	13.70
3.2	รับจ้าง	123	39.00
3.3	แม่บ้าน	34	10.80
3.4	อื่น ๆ เช่น นักเรียน / นักศึกษา	115	36.50
	รวม	315	100.00
4.	ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง		
4.1	กรรมการวัด	21	6.70
4.2	อาสาสมัคร	45	14.30
4.3	ผู้ปกครอง	22	7.00
4.4	นักเรียน / นักศึกษา	76	24.10
4.5	อื่น ๆ เช่น บุคคลทั่วไป	151	47.90
	รวม	315	100.00
5.	หน่วยที่จัด		
5.1	สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน	89	28.30

จากตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ	ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
5.2	สถาบันสอนอาหารนานาชาติ	15	4.80
5.3	หน่วยงานเอกชน	55	17.50
5.4	กลุ่มคนไทย	134	42.50
5.5	อื่น ๆ เช่น ร้านอาหาร บ้าน	22	7.00
รวม		315	100.00
6.	สาขาวิชาที่เรียน		
6.1	ภาษาไทย	52	16.50
6.2	นาฏศิลป์ ดนตรีไทย	55	17.50
6.3	อาหารไทย ขนมไทย	113	35.90
6.4	การแกะสลักผักผลไม้	43	13.70
6.5	ศิลปประดิษฐ์ต่าง ๆ	28	8.90
6.6	อื่น ๆ เช่น นวดแผนโบราณ	24	7.60
รวม		315	100.00
7.	ค่าเล่าเรียน		
7.1	ไม่เสียค่าเล่าเรียน	181	57.50
7.2	เสียค่าเล่าเรียน	134	42.50
รวม		315	100.00
8.	ประสบการณ์		
8.1	ไม่มีประสบการณ์	171	54.30
8.2	มีประสบการณ์	144	45.70
รวม		315	100.00

จากตาราง 7 พบว่าผู้เรียน จำนวน 315 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.10 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34.90 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.51 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.01 และอายุ 30 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.48 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 39.00 รองลงมาคือ อื่น ๆ เช่น นักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 36.50 ประกอบอาชีพนักธุรกิจ / ค้าขาย ร้อยละ 13.70 เป็นแม่บ้าน ร้อยละ 10.80 ส่วนใหญ่ผู้เรียนมีตำแหน่งอื่น ๆ เช่น บุคคลทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมาคือนักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.10 เป็นอาสาสมัครคิดเป็นร้อยละ 14.30 เป็นผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 7.00 เป็นกรรมการวัดคิดเป็นร้อยละ 6.70 ส่วนใหญ่ผู้เรียนเรียนกับกลุ่มคนไทย คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาคือสำนักบริหารงาน

การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) คิดเป็นร้อยละ 28.30 หน่วยงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 17.50 อื่นๆ เช่น ร้านอาหาร บ้าน ร้อยละ 7.00 สถาบันสอนอาหารนานาชาติ คิดเป็นร้อยละ 4.80 ส่วนใหญ่ ผู้เรียนเลือกเรียนวิชาอาหารไทย ขนมไทย คิดเป็นร้อยละ 35.90 รองลงมา เรียนนาฏศิลป์ ดนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 17.50 เรียนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 16.50 เรียนแกะสลักผักผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 13.70 เรียนศิลปะประดิษฐ์ คิดเป็นร้อยละ 8.90 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.60 ส่วนใหญ่ ผู้เรียนไม่เสียค่าเล่าเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.50 เสียค่าเล่าเรียน คิดเป็นร้อยละ 42.50 ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 54.30 และมีประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 45.70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

การวิเคราะห์ระดับความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 8-11

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียน กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการประกอบอาชีพ	3.24	.93	ปานกลาง
2. ด้านการบริการชุมชน	3.29	1.16	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.04	.57	มาก
รวม	3.63	.62	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) ส่วนด้านการบริการชุมชน ($\bar{X} = 3.29$) และด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.24$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียน
กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการประกอบอาชีพ

ข้อ	ความคาดหวังของผู้เรียน ด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคาดหวัง
1	มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี	3.83	1.16	มาก
2	ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ	3.77	1.14	มาก
3	ความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	3.18	1.11	ปานกลาง
4	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่นได้	3.23	1.09	ปานกลาง
5	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น	3.15	1.14	ปานกลาง
6	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือ เป็นเจ้าของกิจการ	3.28	2.46	ปานกลาง
7	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน	2.66	1.55	ปานกลาง
8	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาอาชีพที่ ทำอยู่	2.80	2.05	ปานกลาง
9	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการเปลี่ยนงานใหม่เมื่อเรียน สำเร็จแล้ว	2.65	1.24	ปานกลาง
10	เพื่อต้องการได้รับความรู้ด้านอาชีพใหม่ ๆ	3.23	1.14	ปานกลาง
11	เพื่อต้องการพบปะกับบุคคลหลากหลายอาชีพเป็นการเพิ่ม มุมมองด้านอาชีพให้กับตนเอง	3.54	1.04	มาก
12	เพิ่มความภาคภูมิใจในอาชีพของตนเอง	3.59	1.13	มาก
รวม		3.24	.93	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคาดหวัง มี 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 1 มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือ ข้อ 2 ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.77$) และ ข้อ 12 เพื่อความภูมิใจในอาชีพของตนเอง ($\bar{X} = 3.54$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียน
กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการบริการชุมชน

ข้อ	ความคาดหวังของผู้เรียน ด้านการบริการชุมชน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คาดหวัง
1	เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชน	3.27	1.22	ปานกลาง
2	เพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน เช่น ใน วัดไทย	3.25	1.18	ปานกลาง
3	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในวัด ไทย เช่น กิจกรรมแห่เทียนพรรษา	3.26	1.23	ปานกลาง
4	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในพิธีการต่าง ๆ ร่วมกับคนในชุมชน เช่น การจัดงานแต่งงาน	3.27	1.24	ปานกลาง
5	เพื่อนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้ เกิดประโยชน์	3.53	2.82	มาก
6	เพื่อนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับชุมชน เช่น การเข้าร่วมจัด นิทรรศการที่วัดไทย	3.24	1.19	ปานกลาง
7	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ว่างงานในชุมชน	3.19	1.25	ปานกลาง
8	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ต้องการมีรายได้เสริมใน ชุมชน	3.22	1.64	ปานกลาง
9	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้สนใจที่นำไปใช้ปฏิบัติจริง ในชีวิตประจำวัน	3.26	1.17	ปานกลาง
10	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆให้กับชุมชน	3.42	3.05	ปานกลาง
11	เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบการเป็นอาสาสมัครในวัดไทย	3.30	1.21	ปานกลาง
12	เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง	3.33	1.44	ปานกลาง
รวม		3.29	1.16	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย
มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ด้านการบริการชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคาดหวังอยู่ในระดับมากมี 1 ข้อ คือข้อ 5 เพื่อนำ
ความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ($\bar{X}=3.53$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียน
กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข้อ	ความคาดหวังของผู้เรียน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคาดหวัง
1	เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น	4.25	.84	มาก
2	เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.27	.81	มาก
3	เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์กับเพื่อนใหม่	4.13	.88	มาก
4	เพื่อเป็นการยกสถานภาพทางสังคมของตนเองให้ดีขึ้น มีคน รู้จักและยอมรับในสังคม	3.77	1.07	มาก
5	เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศจากงานที่บ้านหรือภารกิจประจำวัน	4.11	.80	มาก
6	เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.19	.81	มาก
7	เพื่อนำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานแห่งการทำงานในอนาคต	3.50	1.14	ปานกลาง
8	เพื่อให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้นจะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	3.34	1.14	ปานกลาง
9	เพื่อนำความรู้ไปใช้เสริมสร้างสุขภาพกายและใจให้แข็งแรง สมบูรณ์และดียิ่งขึ้น	4.04	.90	มาก
10	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นและ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์	3.96	2.51	มาก
11	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง	4.13	2.48	มาก
12	เพื่อนำความรู้ไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีไทย ทำให้ชีวิตมีความหมายขึ้น	4.12	.82	มาก
13	เพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรมเข้าใจคุณค่า ของวัฒนธรรมไทยมากขึ้น	4.22	.78	มาก
14	เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ให้ดีขึ้นเท่าเทียมกับบุคคลอื่น	3.92	.96	มาก
15	เพื่อปฏิบัติตนตามบทบาท หน้าที่ ในฐานะสมาชิกกลุ่มได้อย่าง มีคุณภาพ	4.13	.77	มาก
16	เพื่อใช้กระบวนการกลุ่ม อันนำไปสู่กระบวนการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.10	.78	มาก
17	เพื่อฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์	4.17	.75	มาก
18	เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของบุตร หลาน และญาติ	4.33	2.96	มาก
19	เพื่อให้เกิดความสุข ที่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ	4.21	.77	มาก
20	เพื่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต	3.51	1.19	มาก
21	มีความภูมิใจในตนเอง	4.38	.65	มาก
รวม		4.04	.57	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย อยู่ในระดับมากมี 19 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 21 มีความภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือข้อ 18 เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของบุตร หลาน และญาติพี่น้อง ($\bar{X} = 4.33$) และข้อ 2 เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียน และประสบการณ์ ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบตามเพศ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้เรียนผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันโดยใช้ t-test ดังปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	เพศชาย (N = 110)		เพศหญิง (N = 205)		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1 ด้านการประกอบอาชีพ	3.21	.79	3.26	1.00	-.44
2 ด้านการบริการชุมชน	2.96	1.20	3.47	1.10	-3.76**
3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.87	.50	4.13	.59	-3.87**
รวม	3.45	.55	3.72	.63	-3.72**

จากตาราง 12 พบว่า ผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ โดยผู้เรียนที่เป็นเพศหญิงมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้มากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริการชุมชนและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ส่วนด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเข้ามาเรียน กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ รายข้อแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบ t-test เป็นรายข้อดังปรากฏในตาราง 13-14

ตาราง 13 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามเพศ ด้านการบริการชุมชน เป็นรายข้อ

ข้อ	ความคาดหวัง	เพศชาย		เพศหญิง		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.	เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชน	2.98	1.16	3.42	1.22	-3.11**
2.	นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน เช่น วัดไทย	2.89	1.19	3.44	1.13	-4.07**
3.	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในวัดไทย เช่น กิจกรรมแห่เทียนพรรษา	2.89	1.20	3.46	1.20	-4.00**
4.	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในพิธีการต่าง ๆ ร่วมกับคนในชุมชน เช่น การจัดงานแต่งงาน	2.86	1.18	3.49	1.22	-4.39**
5.	เพื่อนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.37	4.09	3.61	1.81	-.726
6.	เพื่อนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับชุมชน เช่น การเข้าร่วมจัดนิทรรศการที่วัดไทย	2.91	1.14	3.41	1.19	-3.65**
7.	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ร่วมงานในชุมชน	2.83	1.17	3.38	1.26	-3.81**
8.	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่ต้องการมีรายได้เสริมในชุมชน	2.72	1.08	3.48	1.82	-4.04**
9.	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้สนใจที่จะนำไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน	2.98	1.13	3.41	1.17	-3.17**
10.	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้กับชุมชน	3.34	4.91	3.47	1.19	-.37
11.	นำความรู้ไปประกอบการเป็นอาสาสมัครในวัดไทย	2.92	1.14	3.50	1.19	-4.17**
12.	เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง	2.88	1.18	3.57	1.51	-4.13**
รวม		2.96	1.20	3.47	1.11	-3.76**

จากตาราง 13 พบว่าผู้เรียน ที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียน กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการบริการชุมชนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นข้อ 5 และ ข้อ 10 ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามเพศ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นรายข้อ

ข้อ	ความคาดหวัง	เพศชาย		เพศหญิง		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.	เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น	4.06	.90	4.35	.79	-2.87**
2.	เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.08	.86	4.38	.77	-3.11**
3.	เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์กับเพื่อนใหม่	4.03	.84	4.19	.89	-1.53
4.	เพื่อเป็นการยกสถานะภาพทางสังคมของตนเองให้ดีขึ้นมีคนรู้จักและยอมรับในสังคม	3.54	.96	3.89	1.10	-2.82**
5.	เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศจากงานที่บ้านหรือภารกิจจากงานประจำวัน	3.96	.79	4.19	.80	-2.40**
6.	เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.99	.87	4.29	.75	-3.22**
7.	เพื่อนำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานแห่งการทำงานในอนาคต	3.33	1.09	3.59	1.16	-1.95
8.	เพื่อให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น จะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	3.07	1.06	3.49	1.16	-3.12**
9.	เพื่อนำความรู้ไปใช้เสริมสร้างสุขภาพกายและใจให้แข็งแรงสมบูรณ์และดียิ่งขึ้น	3.93	.83	4.11	.93	-1.70
10.	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์	4.20	4.02	3.83	1.00	1.24
11.	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง	3.85	.79	4.28	3.01	-1.47
12.	เพื่อนำความรู้ไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีไทย ทำให้ชีวิตมีความหมายขึ้น	3.94	.80	4.22	.82	-2.94**
13.	เพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจ คุณค่าของวัฒนธรรมไทยมากขึ้น	4.02	.83	4.32	.72	-3.36**
14.	เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบครัวให้ดีขึ้นเท่าเทียมกับบุคคลอื่น	3.66	.91	4.06	.95	-3.56**

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	ความคาดหวัง	เพศชาย		เพศหญิง		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
15.	เพื่อปฏิบัติตนตามบทบาท หน้าที่ ในฐานะสมาชิกกลุ่มได้อย่างมีคุณภาพ	4.05	.77	4.17	.76	-1.38
16.	เพื่อใช้กระบวนการกลุ่มอันนำไปสู่กระบวนการคิดเป็น ทำ เป็น และแก้ปัญหาเป็น	3.95	.83	4.17	.75	-2.37**
17.	เพื่อฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์	4.01	.76	4.26	.73	-2.90**
18.	เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของบุตร หลาน และญาติพี่น้อง	3.98	.74	4.52	3.62	-1.55
19.	เพื่อให้เกิดความสุขที่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ	4.10	.79	4.27	.75	-1.86
20.	เพื่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต	3.18	1.14	3.68	1.18	-3.62**
21.	มีความภูมิใจในตนเอง	4.35	.58	4.39	.68	-.465
รวม		3.87	.50	4.13	.59	-3.87**

จากตาราง 14 พบว่า ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวัง ในการนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติถึง 12 ข้อ ส่วนอีก 9 ข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 เปรียบเทียบตามอายุ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ทั้ง 3 ด้าน แตก-ต่างกัน โดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	น้อยกว่า 30 ปี N = 104		30 – 45 ปี N = 96		46 ปีขึ้นไป N = 115	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการประกอบอาชีพ	3.11	.97	3.26	.87	3.34	.94
2. ด้านการบริการชุมชน	3.28	1.16	3.16	1.14	3.41	1.18
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.06	.53	3.93	.51	4.11	.63
รวม	3.60	.61	3.55	.54	3.72	.68

จากตาราง 15 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้โดยรวม ($\bar{X}=3.72$) สูงกว่าผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี ($\bar{X}=3.60$) และอายุ 30-45 ปี ($\bar{X}=3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้เรียนที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่มีอายุ 30-45 ปี และน้อยกว่า 30 ปี ในทุกด้าน

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอายุ โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.88	1.44	1.66
	ภายในกลุ่ม	312	270.31	.87	
	รวม	314	273.19		
2. ด้านการบริการชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.31	1.66	1.22
	ภายในกลุ่ม	312	421.38	1.35	
	รวม	314	424.70		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	1.76	.88	2.74
	ภายในกลุ่ม	312	100.26	.32	
	รวม	314	102.02		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.68	.84	2.21
	ภายในกลุ่ม	312	118.83	.38	
	รวม	314	120.51		

จากตาราง 16 พบว่า ผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

3.3 เปรียบเทียบตามอาชีพ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่าผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน โดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 17-21

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียน
กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทย	นักธุรกิจ/ค้าขาย N = 43		รับจ้าง N = 123		แม่บ้าน N = 34		อื่นๆ N = 115	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการประกอบอาชีพ	3.19	.87	3.31	.90	3.48	.98	3.12	.97
2. ด้านการบริการชุมชน	3.14	1.19	3.14	1.19	3.86	1.08	3.35	1.11
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.99	.52	3.99	.54	4.33	.57	4.02	.59
รวม	3.55	.58	3.58	.59	3.98	.64	3.60	.63

จากตาราง 17 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ที่มีอาชีพแม่บ้านมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้โดยรวม ($\bar{X}=3.98$) สูงกว่าผู้เรียนที่มีอาชีพอื่น ๆ ($\bar{X}=3.60$) อาชีพรับจ้าง ($\bar{X}=3.58$) และ อาชีพนักธุรกิจ / ค้าขาย ($\bar{X}=3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้เรียนที่มีอาชีพแม่บ้านมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าทุกกลุ่มอาชีพในทุกๆ ด้าน

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.40	1.47	1.70
	ภายในกลุ่ม	311	268.79	.86	
	รวม	314	273.19		
2. ด้านการบริการชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	15.03	5.01	3.81**
	ภายในกลุ่ม	311	409.67	1.32	
	รวม	314	424.70		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	3	3.40	1.13	3.56**
	ภายในกลุ่ม	311	98.63	.32	
	รวม	314	102.03		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.78	1.59	4.28**
	ภายในกลุ่ม	311	115.73	.37	
	รวม	314	120.51		

จากตาราง 18 พบว่า ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประกอบอาชีพ แตก-ต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Method) ดังตาราง 19-21

ตาราง 19 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกอาชีพ โดยรวม

อาชีพ	$\bar{X}$	นักธุรกิจ / ค้าขาย	รับจ้าง	อื่น ๆ	แม่บ้าน
		3.55	3.58	3.60	3.98
นักธุรกิจ/ค้าขาย	3.55	-	0.03	0.05	0.43*
รับจ้าง	3.58		-	0.02	0.40*
อื่น ๆ	3.60			-	0.38*
แม่บ้าน	3.98				-

จากตาราง 19 พบว่า ผู้เรียนที่มีอาชีพแม่บ้าน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างจากผู้เรียนที่มีอาชีพอื่น ๆ รับจ้าง และนักธุรกิจ / ค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เป็นแม่บ้านมีความคาดหวังโดยรวมสูงกว่าผู้เรียนที่มีอาชีพนักธุรกิจ / ค้าขาย รับจ้าง และอื่น ๆ

ตาราง 20 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอาชีพ ด้านการบริการชุมชน

อาชีพ	$\bar{X}$	นักธุรกิจ/ค้าขาย	รับจ้าง	อื่นๆ	แม่บ้าน
		3.14	3.14	3.35	3.86
นักธุรกิจ/ค้าขาย	3.14	-	-	0.21	0.72
รับจ้าง	3.14		-	0.21	0.72*
อื่นๆ	3.35			-	0.51
แม่บ้าน	3.86				-

จากตาราง 20 พบว่าผู้เรียนที่มีอาชีพแม่บ้าน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการบริการชุมชน แตกต่างจากผู้เรียนที่มีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่มีอาชีพแม่บ้านมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการบริการชุมชนสูงกว่ากลุ่มที่มีอาชีพรับจ้าง

ตาราง 21 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามอาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

อาชีพ	$\bar{X}$	นักธุรกิจ/ค้าขาย	รับจ้าง	อื่นๆ	แม่บ้าน
		3.99	3.99	4.02	4.33
นักธุรกิจ/ค้าขาย	3.99	-	-	0.03	0.34
รับจ้าง	3.99		-	0.03	0.34*
อื่นๆ	4.02			-	0.31*
แม่บ้าน	4.33				-

จากตาราง 21 พบว่าผู้เรียนที่มีอาชีพแม่บ้าน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างจากผู้เรียนที่มีอาชีพรับจ้างและอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่มีอาชีพแม่บ้านมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต สูงกว่ากลุ่มที่มีอาชีพอื่นๆ และรับจ้าง

3.4 เปรียบเทียบตามตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่าผู้เรียนที่มีตำแหน่งที่เกี่ยวข้องต่างกัน มีความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันโดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 22

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียน กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทย	กรรมการ วัด N = 21		อาสาสมัคร N = 45		ผู้ปกครอง N = 22		นักเรียน/ นักศึกษา N = 76		อื่น ๆ N = 151	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการประกอบอาชีพ	3.28	.82	3.67	.83	3.35	.96	3.39	.91	3.02	.93
2. ด้านการบริการชุมชน	3.53	.96	4.01	.84	3.60	1.20	3.45	1.22	2.92	1.10
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.95	.80	4.21	.61	4.26	.46	4.20	.53	3.88	.51
รวม	3.66	.72	4.02	.60	3.84	.55	3.78	.67	3.39	.49

จากตาราง 22 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยที่เป็นอาสาสมัครมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ไปใช้โดยรวม ($\bar{X}=4.02$) สูงกว่าผู้เรียนที่มีตำแหน่งผู้ปกครอง นักเรียน / นักศึกษา กรรมการวัดและอื่น ๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการบริการชุมชน ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เป็น นักเรียน / นักศึกษา ผู้ปกครอง กรรมการวัด และอื่น ๆ ส่วนด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เรียนที่เป็นผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร นักเรียน / นักศึกษา กรรมการวัด และอื่น ๆ

ตาราง 23 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4	18.06	4.51	5.48**
	ภายในกลุ่ม	310	255.13	.82	
	รวม	314	273.19		
2. ด้านการบริการชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	4	49.31	12.33	10.18**
	ภายในกลุ่ม	310	375.39	1.21	
	รวม	314	424.70		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	8.41	2.10	6.96**
	ภายในกลุ่ม	310	93.62	.30	
	รวม	314	102.02		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	17.95	4.49	13.56**
	ภายในกลุ่ม	310	102.56	.33	
	รวม	314	120.51		

จากตาราง 23 พบว่า ผู้เรียนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 24-26

ตาราง 24 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตำแหน่ง โดยรวม

ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	อื่น ๆ	กรรมการวัด	นักเรียน/นักศึกษา	ผู้ปกครอง	อาสาสมัคร
อื่น ๆ	3.39	-	0.27	0.39	0.45*	0.63**
กรรมการวัด	3.66		-	0.12	0.18	0.36
นักเรียน/นักศึกษา	3.78			-	0.06	0.24
ผู้ปกครอง	3.84				-	0.18
อาสาสมัคร	4.02					-

จากตาราง 24 พบว่าผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครและผู้ปกครอง มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างจากผู้เรียนที่มีตำแหน่งอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครและผู้ปกครอง มีความคาดหวังโดยรวมสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีตำแหน่งอื่นๆ

ตาราง 25 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการประกอบอาชีพ

ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	อื่นๆ	กรรมการวัด	ผู้ปกครอง	นักเรียน/นักศึกษา	อาสาสมัคร
อื่นๆ	3.02	-	0.27	0.33	0.37	0.66**
กรรมการวัด	3.29		-	0.06	0.10	0.39
ผู้ปกครอง	3.35			-	0.04	0.33
นักเรียน/นักศึกษา	3.39				-	0.29
อาสาสมัคร	3.68					-

จากตาราง 25 พบว่า ผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างจากผู้เรียนที่มีตำแหน่งอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครมีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เป็นบุคคลอื่นๆ

ตาราง 26 ทดสอบรายคู่ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการบริการชุมชน

ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	อื่นๆ	นักเรียน/นักศึกษา	กรรมการวัด	ผู้ปกครอง	อาสาสมัคร
		2.92	3.45	3.53	3.60	4.01
อื่นๆ	2.92	-	0.53*	0.61	0.68	1.09**
นักเรียน/นักศึกษา	3.45		-	0.08	0.15	0.56
กรรมการวัด	3.53			-	0.07	0.48
ผู้ปกครอง	3.60				-	0.41
อาสาสมัคร	4.01					-

จากตาราง 26 พบว่าผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครและที่เป็นนักเรียน / นักศึกษา มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการบริการชุมชน แตกต่างจากผู้เรียนที่มีตำแหน่งอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05 ตามลำดับ นอกนั้นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัคร และนักเรียน / นักศึกษา มีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เป็นบุคคลอื่นๆ

ตาราง 27 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	อื่นๆ	กรรมการวัด	นักเรียน/นักศึกษา	อาสาสมัคร	ผู้ปกครอง
		3.89	3.95	4.20	4.21	4.26
อื่นๆ	3.89	-	0.06	0.31**	0.32*	0.37
กรรมการวัด	3.95		-	0.25	0.26	0.31
นักเรียน/นักศึกษา	4.20			-	0.01	0.06
อาสาสมัคร	4.21				-	0.05
ผู้ปกครอง	4.26					-

จากตาราง 27 พบว่า ผู้เรียนที่เป็นนักเรียน / นักศึกษา และอาสาสมัคร มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างจากผู้เรียนที่เป็นบุคคลอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 เปรียบเทียบตามหน่วยที่จัด เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่าผู้เรียนที่เรียนกับกลุ่มผู้จัดที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันโดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 28

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามหน่วยจัด โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทย	สำนัก บริหารงาน การศึกษา นอก โรงเรียน N = 89		สถาบันสอน อาหาร N = 15		หน่วยงาน เอกชน N = 55		กลุ่มคนไทย N = 134		อื่น ๆ N = 22	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการประกอบอาชีพ	3.19	1.06	3.05	.39	3.16	1.10	3.30	.85	3.44	.61
2. ด้านการบริการชุมชน	3.52	1.09	2.72	.97	2.50	1.06	3.50	1.18	3.47	.71
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.16	.59	3.78	.19	4.00	.38	4.05	.63	3.73	.54
รวม	3.73	.69	3.30	.40	3.37	.46	3.70	.63	3.59	.54

จากตาราง 28 พบว่าผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ที่เรียนกับสำนักบริหารงาน การศึกษานอกโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทยไปใช้โดยรวม ($\bar{X}=3.73$) สูงกว่าผู้เรียนที่เรียนกับกลุ่มคนไทย อื่น ๆ หน่วยงาน เอกชน และสถาบันสอนอาหาร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ ผู้เรียนที่ เรียนกับที่อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดกลุ่มอื่นๆ ส่วนด้านการ บริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้เรียนที่เรียนกับสำนักงานบริหารงานการศึกษา นอกโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนหน่วยจัดกลุ่มอื่นๆ

ตาราง 29 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามหน่วยจัด โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.43	.61	.69
	ภายในกลุ่ม	310	270.76	.87	
	รวม	314	273.19		
2. ด้านการบริการชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	4	50.92	12.73	10.56**
	ภายในกลุ่ม	310	373.78	1.21	
	รวม	314	424.70		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	4.46	1.12	3.54**
	ภายในกลุ่ม	310	97.56	.32	
	รวม	314	102.02		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	6.80	1.70	4.64**
	ภายในกลุ่ม	310	113.71	.37	
	รวม	314	120.51		

จากตาราง 29 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดที่ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังปรากฏในตาราง 30-32

ตาราง 30 ทดสอบรายคู่คาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทย จำแนกตาม
หน่วยที่จัด โดยรวม

หน่วยที่จัด	$\bar{X}$	สถาบัน สอนอาหาร	หน่วยงาน เอกชน	อื่น ๆ	กลุ่มคน ไทย	สำนักบริหารฯ
		3.30	3.37	3.59	3.70	3.73
สถาบันสอนอาหาร	3.30	-	0.07	0.29	0.40	0.43
หน่วยงานเอกชน	3.37		-	0.22	0.33*	0.36*
อื่น ๆ	3.59			-	0.11	0.14
กลุ่มคนไทย	3.70				-	0.03
สำนักบริหาร ฯ	3.73					-

จากตาราง 30 พบว่าผู้เรียนที่เรียนกับสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนและกลุ่มคนไทย มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างจากผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยงานเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เรียนกับสำนักงานบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนและกลุ่มคนไทย มีความคาดหวังโดยรวมสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยงานเอกชน

ตาราง 31 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
จำแนก ตามหน่วยจัด ด้านการบริการชุมชน

กลุ่มผู้จัด	$\bar{X}$	หน่วยงาน เอกชน	สถาบัน สอน อาหาร	อื่นๆ	กลุ่มคนไทย	สำนัก บริหารงานฯ
		2.50	2.72	3.47	3.50	3.52
หน่วยงานเอกชน	2.50	-	0.22	0.97*	1.00**	1.02**
สถาบันสอนอาหาร	2.72		-	0.75	0.78	0.80
อื่นๆ	3.47			-	0.03	0.05
กลุ่มคนไทย	3.50				-	0.02
สำนักบริหารงานฯ	3.52					-

จากตาราง 31 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนกับสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน กลุ่มคนไทย และอื่นๆ เช่นร้านอาหาร บ้าน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนในด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการบริการชุมชน แตกต่างจากผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยงานเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เรียนกับสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน กลุ่มคนไทย และเรียนที่อื่นๆ มีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยงานเอกชน

ตารางที่ 32 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามกลุ่มผู้จัด ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลุ่มผู้จัด	$\bar{X}$	อื่นๆ	สถาบัน สอน อาหาร	หน่วยงาน เอกชน	กลุ่มคนไทย	สำนัก บริหารงานฯ
		3.73	3.78	4.00	4.05	4.16
อื่นๆ	3.73	-	0.05	0.27	0.32	0.43*
สถาบันสอนอาหาร	3.78		-	0.22	0.27	0.38
หน่วยงานเอกชน	4.00			-	0.05	0.16
กลุ่มคนไทย	4.05				-	0.11
สำนักบริหารงานฯ	4.16					-

จากตาราง 32 พบว่าผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างจากผู้เรียนที่เข้าเรียนกับหน่วยจัดอื่นๆ เช่น ร้านอาหาร บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน มีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เรียนกับที่อื่นๆ

3.6 เปรียบเทียบตามสาขาวิชาที่เรียน เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่าผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน โดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 33

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชา โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทย	ภาษาไทย N = 52		นาฏศิลป์ ดนตรีไทย N = 55		อาหารไทย ขนมไทย N 113		การแกะสลัก ผลไม้ N = 43		ศิลป ประดิษฐ์ ต่าง ๆ N = 28		อื่น ๆ N = 24	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการประกอบอาชีพ	2.72	.83	3.17	.87	3.32	.88	3.54	1.18	3.63	.70	3.16	.77
2. ด้านการบริการชุมชน	2.72	1.17	3.83	1.00	2.97	1.22	3.54	.99	3.84	.83	3.76	.72
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.86	.47	4.25	.61	3.94	.50	4.16	.69	4.18	.55	4.00	.57
รวม	3.26	.53	3.85	.65	3.51	.59	3.83	.63	3.94	.48	3.71	.46

จากตาราง 33 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ที่เรียนสาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้โดยรวม ($\bar{X} = 3.94$) สูงกว่าผู้เรียนที่เรียนสาขานาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแกะสลักผลไม้ วิชาอื่นๆ อาหารไทยขนมไทย และภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการบริการชุมชน กลุ่มผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชาต่างๆ ส่วนด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชา นาฏศิลป์ดนตรีไทย มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชาต่างๆ

ตาราง 34 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน โดยรวมและรายด้าน

ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทย	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5	23.05	4.61	5.70**
	ภายในกลุ่ม	309	250.14	.81	
	รวม	314	273.19		
2. ด้านการบริการชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	5	61.24	12.25	10.41**
	ภายในกลุ่ม	309	363.46	1.18	
	รวม	314	424.70		
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	5	6.36	1.27	4.11**
	ภายในกลุ่ม	309	95.67	.31	
	รวม	314	102.02		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	15.99		9.46**
	ภายในกลุ่ม	309	104.52		
	รวม	314	120.51		

จากตาราง 34 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe 's Method) ดังปรากฏในตาราง 35-38

ตาราง 35 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน โดยรวม

วิชาที่เรียน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	อาหารไทย ขนมไทย	อื่น ๆ	การแกะ ผักผลไม้	นาฏศิลป์ ดนตรีไทย	ศิลป ประดิษฐ์
		3.26	3.51	3.71	3.83	3.85	3.94
ภาษาไทย	3.26	-	0.25	0.45	0.57**	0.59**	0.68**
อาหารไทยขนม ไทย	3.51		-	0.20	0.32	0.34*	0.43*
อื่น ๆ	3.71			-	0.12	0.14	0.23
การแกะผักผลไม้	3.83				-	0.02	0.11
นาฏศิลป์ดนตรีไทย	3.85					-	0.09
ศิลปประดิษฐ์	3.94						-

จากตาราง 35 พบว่าผู้เรียนที่เรียนวิชาศิลปประดิษฐ์ นาฏศิลป์ดนตรีไทย การแกะผักผลไม้ มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไปใช้แตกต่างจากผู้เรียน วิชาภาษาไทย อาหารไทย ขนมไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาศิลปประดิษฐ์ นาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแกะผักผลไม้ มีความคาดหวังโดยรวมสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย อาหารไทย ขนมไทย

ตาราง 36 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน ด้านการประกอบอาชีพ

สาขาวิชาที่เรียน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	อื่น ๆ	นาฏศิลป์ ดนตรีไทย	อาหารไทย ขนมไทย	แกะสลักฯ	ศิลป ประดิษฐ์
		2.73	3.16	3.17	3.32	3.54	3.63
ภาษาไทย	2.73	-	0.43	0.44	0.59**	0.81**	0.90**
อื่น ๆ	3.16		-	0.01	0.16	0.38	0.47
นาฏศิลป์ ดนตรีไทย	3.17			-	0.15	0.37	0.46
อาหารไทย ขนมไทย	3.32				-	0.22	0.31
แกะสลักผักผลไม้	3.54					-	0.09
ศิลปประดิษฐ์	3.63						-

จากตาราง 36 พบว่า ผู้เรียนที่ลงเรียนสาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ การแกะสลักผักผลไม้ และอาหารไทย ขนมไทย มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างจากผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาศิลปประดิษฐ์ การแกะสลักผักผลไม้ และอาหารไทย ขนมไทย มีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ สูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย

ตาราง 37 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน ด้านการบริการชุมชน

สาขาวิชาที่เรียน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	อาหารไทย / ขนมไทย	การ แกะสลัก ผักผลไม้	อื่นๆ	นาฏศิลป์ ดนตรี ไทย	ศิลป ประดิษฐ์
		2.72	2.97	3.54	3.76	3.83	3.84
ภาษาไทย	2.72	-	0.25	0.82*	1.04*	1.11**	1.12**
อาหารไทยขนมไทย	2.97		-	0.57	0.79	0.86**	0.87*
การแกะสลักผักผลไม้	3.54			-	0.22	0.29	0.3
อื่นๆ	3.76				-	0.07	0.08
นาฏศิลป์ดนตรีไทย	3.83					-	0.01
ศิลปประดิษฐ์	3.84						-

จากตาราง 37 พบว่าผู้เรียนที่เรียนวิชาศิลปประดิษฐ์ นาฏศิลป์ ดนตรีไทย อื่นๆ และการแกะสลักผักผลไม้ มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ด้านบริการชุมชน แตกต่างจากผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย และอาหารไทย ขนมไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาศิลปประดิษฐ์ นาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแกะสลักผักผลไม้ และอื่นๆ มีความคาดหวังด้านบริการชุมชนสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ลงเรียนวิชาภาษาไทย และวิชาอาหารไทย ขนมไทย

ตาราง 38 ทดสอบรายคู่ ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

สาขาวิชาที่เรียน	$\bar{X}$	ภาษา ไทย	อาหาร ไทยชนม ไทย	อื่นๆ	การ แกะสลัก ผักผลไม้	ศิลป ประดิษฐ์	นาฏศิลป์ ดนตรี ไทย
		3.87	3.94	4.00	4.16	4.18	4.25
ภาษาไทย	3.87	-	0.07	0.13	0.29	0.31	0.38*
อาหารไทยชนมไทย	3.94		-	0.06	0.22	0.24	0.31*
อื่นๆ	4.00			-	0.16	0.18	0.25
การแกะผักผลไม้	4.16				-	0.02	0.09
ศิลปประดิษฐ์	4.18					-	0.07
นาฏศิลป์ดนตรีไทย	4.25						-

จากตาราง 38 พบว่า ผู้เรียนที่เรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีไทยมีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างจากผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย และอาหารไทยชนมไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยกลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชานาฏศิลป์ ดนตรีไทย มีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย และอาหารไทย ชนมไทย

3.7 เปรียบเทียบตามค่าเล่าเรียน เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่าผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนต่างกัน มีความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันโดยใช้ t-test ดังปรากฏในตาราง 39

ตาราง 39 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามค่าเล่าเรียน โดยรวมและรายด้าน

ข้อ	ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้	ไม่เสียค่าเล่าเรียน (N = 181)		เสียค่าเล่าเรียน (N = 134)		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านการประกอบอาชีพ	3.04	.97	3.51	.82	-4.51**
2	ด้านการบริการชุมชน	2.99	1.18	3.70	1.01	-5.63**
3	ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.03	.54	4.05	.61	-.42
รวม		3.49	.61	3.81	.58	-4.79**

จากตาราง 39 พบว่าผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนมีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่เสียค่าเล่าเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการประกอบอาชีพและด้านการบริการชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ รายข้อแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงทดสอบ t-test เป็นรายข้อ ดังปรากฏในตาราง 40-41

ตาราง 40 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามค่าเล่าเรียน ด้านการประกอบอาชีพ

ข้อ	ความคาดหวังของผู้เรียน	ไม่เสียค่าเล่าเรียน (N = 181)		เสียค่าเล่าเรียน (N = 134)		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี	3.51	1.12	4.25	1.06	-5.96**
2	ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ	3.45	1.12	4.19	1.04	-5.93**
3	ความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	3.04	1.07	3.38	1.14	-2.74**
4	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขันกับผู้อื่น	3.08	1.07	3.43	1.09	-2.84**
5	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยหางานทำได้ง่ายขึ้น	3.02	1.10	3.32	1.18	-2.36**
6	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของกิจการ	3.21	3.11	3.37	1.07	-.56
7	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน	2.52	1.82	2.84	1.08	-1.76
8	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่	2.49	1.28	3.22	2.71	-3.19**
9	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการเปลี่ยนงานใหม่เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว	2.46	1.28	2.90	1.14	-3.19**
10	เพื่อต้องการได้รับความรู้ด้านอาชีพใหม่ๆ	3.05	1.15	3.48	1.08	-3.35**
11	เพื่อต้องการพบปะกับบุคคลหลากหลายอาชีพเป็นการเพิ่มมุมมองด้านอาชีพให้กับตนเอง	3.39	1.13	3.74	.88	-3.01**
12	เพื่อความภูมิใจในอาชีพของตนเอง	3.30	1.11	3.99	1.03	-5.56**
รวม		3.04	.97	3.51	.82	-4.51**

จากตาราง 40 พบว่า ผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนต่างกัน มีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามี 10 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 มีความสามารถในการ

การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี รองลงมาคือ ข้อ 2 ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ และอีก 2 ข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 41 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามค่าเล่าเรียน ด้านการบริการชุมชน

ข้อ	ความคาดหวังของผู้เรียน	ไม่เสียค่าเล่าเรียน (N=181)		เสียค่าเล่าเรียน (N=134)		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	เป็นการเตรียมพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชน	2.91	1.24	3.75	1.01	-6.45**
2	เพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาสถานที่ต่างๆ ในชุมชน เช่น วัดไทย	2.88	1.11	3.75	1.08	-7.01**
3	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ในวัดไทย เช่นกิจกรรมแห่เทียนพรรษา	2.96	1.24	3.67	1.08	-5.34**
4	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในพิธีการต่างๆ ร่วมกับคนในชุมชน เช่น การจัดงานแต่งงาน	2.94	1.27	3.71	1.05	-5.69**
5	เพื่อนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.36	3.60	3.76	1.07	-1.25
6	เพื่อนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับชุมชน เช่น การเข้าร่วมจัดนิทรรศการที่วัดไทย	2.92	1.18	3.66	1.08	-5.72**
7	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ว่างงานในชุมชน	2.92	1.28	3.55	1.13	-4.58**
8	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่ต้องการมีรายได้เสริมในชุมชน	2.94	1.92	3.58	1.06	-3.47**
9	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้สนใจที่จะนำไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน	2.99	1.21	3.63	1.02	-5.02**
10	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้กับชุมชน	2.99	1.21	4.01	4.39	-2.97**
11	เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบการเป็นอาสาสมัครในวัดไทย	3.01	1.23	3.68	1.06	-5.04**
12	เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง	3.07	1.55	3.67	1.19	-3.74**
รวม		2.99	1.18	3.70	1.01	-5.63**

จากตาราง 41 พบว่า ผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนต่างกันมีความคาดหวังด้านการบริการชุมชนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามี 11 ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 เพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน เช่น วัดไทย รองลงมาคือ ข้อ 1 เป็นการเตรียมพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชน และมีเพียง 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ข้อ 5 เพื่อนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3.8 เปรียบเทียบตามประสบการณ์ เป็นการทดสอบสมมติฐานข้อ 8 ที่ว่าผู้เรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน โดยใช้ t-test ดังปรากฏในตาราง 42

ตาราง 42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำแนกตามประสบการณ์โดยรวมและรายด้าน

ข้อ	ความคาดหวังของผู้เรียน ในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย	ไม่มีประสบการณ์ (N = 171)		มีประสบการณ์ (N = 144)		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านการประกอบอาชีพ	3.15	.97	3.35	.88	-1.84
2	ด้านการบริการชุมชน	3.29	1.17	3.30	1.16	-.08
3	ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.05	.53	4.02	.62	.54
รวม		3.61	.63	3.65	.61	-.54

จากตาราง 42 พบว่า ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวัง ในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังปรากฏในตาราง 43-47

ตาราง 43 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
ด้านการประกอบอาชีพ

ข้อ	ข้อเสนอแนะด้านการประกอบอาชีพ	จำนวน ผู้ตอบ	ความถี่	ร้อยละ
	ข้อเสนอแนะ	74		
1.	ต้องการให้เปิดอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น		15	20.27
2.	ต้องการให้เปิดสอนวิชาชีพการแกะสลักผักผลไม้ อาหารไทย ขนมไทย ให้มากขึ้น		14	18.92
3.	ต้องการให้มีองค์กรสำหรับให้คำปรึกษาด้านวิชาชีพ ให้กับบุคคลที่อยากทำงาน ผู้ที่ตกงาน และผู้ที่มีวิชาหมดอายุ		8	10.81
4.	ต้องการให้ประชาสัมพันธ์ด้านการสอนวิชาชีพในวัดไทยให้มากกว่านี้ เช่น ลง หนังสือพิมพ์ชาวสด U.S.A. หรือปิดประกาศตามร้านอาหารไทย		8	10.81
5.	ต้องการให้มีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เฉพาะทางด้าน อาชีพ มาแนะนำเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้เป็นอาชีพ หรือ แข่งขันกับคนอื่น ๆ ได้ เช่น เมนูอาหาร การจัดตกแต่งอาหาร การให้บริการ ฯลฯ		7	9.46
6.	ต้องการให้สอนวิชาชีพอาหารไทยให้ผู้เรียนที่เรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รับความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับคนไทยในประเทศไทยที่เรียนกับ โครงการอาหารไทยสู่โลก		6	8.11
7.	ต้องการให้มีการจัดสอนวิชาชีพให้ตรงกับความพร้อมด้านทรัพยากรในห้องถื่น		6	8.11
8.	เมื่อเรียนสาขาวิชาอาหารไทยจบแล้ว ต้องการให้จัดสอนเพิ่มเติมด้านการ บริหารจัดการร้านอาหารไทย เช่น การเลือกทำเล การเลือกซื้อวัตถุดิบ การ ให้บริการ ฯลฯ		5	6.76
9.	ผู้เรียนที่เรียนวิชาอาหารไทยและกำลังจะเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยต้องการให้ รัฐบาลไทยส่งออกเครื่องเทศไทยให้มาก ๆ และเพียงพอ ในราคาถูก เพื่อช่วย ด้านการดำเนินธุรกิจร้านอาหารไทย		3	4.05
10.	ต้องการให้สอนเปิดวิชาชีพที่ดำเนินการอยู่ ให้ต่อเนื่องตลอดไปและควรปรับ รายวิชาให้ตามยุคสมัยหรือที่ตลาดต้องการ		2	2.70

จากตาราง 43 พบว่าผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จาก
การเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ จำนวน 10 ข้อ ข้อที่มีความถี่
มากที่สุดคือข้อ 1. ต้องการให้เปิดอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ให้หลากหลาย โดยอย่ามุ่งเน้นแต่วิชาภาษาไทย

เช่น สอนทำอาหารไทย การจัดดอกไม้ การร้อยมาลัย การเย็บกระทงลอย นวดแผนโบราณ รองลงมาคือ ข้อ 2. ต้องการให้เปิดสอนวิชาชีพการแกะสลักผักผลไม้ อาหารไทย ขนมไทยให้มากขึ้น

ตาราง 44 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ด้านการบริการชุมชน

ข้อ	ข้อเสนอแนะด้านการบริการชุมชน	จำนวนผู้ตอบ	ความถี่	ร้อยละ
	ข้อเสนอแนะ	60		
1.	ต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพที่วัดไทยมีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และจัดสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น		12	20.00
2.	ต้องการให้วัดไทยจัดกิจกรรมทุกอย่างที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องและตลอดไป		10	16.67
3.	ต้องการให้คนไทยช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยเฉพาะครูอาสาสมัครสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน		9	15.00
4.	ต้องการให้มีศูนย์ข้อมูลทางวิชาการต่างๆ ที่พร้อมทั้งด้านข้อมูลบุคลากร สถานที่ ให้เพียงพอกับความต้องการ		9	15.00
5.	ต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้เปิดสอนวิชาการต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษบ้าง		8	13.33
6.	ต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้อำนวยความสะดวกและสนับสนุนในการเดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมไทยที่ประเทศไทย		6	10.00
7.	ต้องการให้วัดไทยจัดบริการด้านข่าวสารข้อมูลในการจัดอบรมวิชาชีพต่างๆ มีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า เช่น ลงหนังสือพิมพ์ ทำแผ่นพับโปสเตอร์ หรือติดประกาศตามร้านอาหารไทย หรือร้านค้าทั่วไปก็ได้		6	10.00

จากตาราง 44 พบว่าผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไปใช้ ด้านการบริการชุมชน จำนวน 7 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อ 1. ต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพที่วัดไทยเตรียมความพร้อมด้านสถานที่และจัดสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในศูนย์ให้ดูน่าเรียนยิ่งขึ้น รองลงมาคือข้อ 2. ต้องการให้วัดไทยจัดกิจกรรมทุกอย่างที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องและตลอดไป

ตาราง 45 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข้อ	ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	จำนวน ผู้ตอบ	ความถี่	ร้อยละ
	ข้อเสนอแนะ	49		
1.	ต้องการให้จัดสอนในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้		12	24.49
2.	ต้องการให้จัดกิจกรรมธรรมศึกษาในวันอาทิตย์ที่วัดไทย		11	22.45
3.	ต้องการให้มีการสอนวิชาชีพการแกะสลักผักผลไม้ต่อไป และเปิดห้องเรียนให้มากขึ้น เพียงพอกับความต้องการ เพราะเรียนแล้วสนุก จิตใจสบาย คลายเครียด มีรายได้ ทำให้มีความสุข		10	20.41
4.	ต้องการให้จัดบุคลากรที่มีความสามารถให้ความรู้ด้านสุขภาพ เช่น นานิกรรมออกกำลังกาย หรือแนะนำการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เพื่อความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ต้องการให้มีศูนย์ให้ความช่วยเหลือในวัดไทยให้ข้อเสนอแนะที่ดี เพื่อให้คนไทยที่หมดหวังมีกำลังใจ มีพลังต่อสู้ต่อไป		10	20.41
5.	ต้องการให้บุคลากรถ่ายทอดความรู้ด้านภาษาไทย ให้ชาวต่างชาติเข้าใจได้มากขึ้น เพื่อการติดต่อสื่อสารที่ดี เนื่องจากในสังคมกลุ่มนี้มีทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ที่ใช้ชีวิตร่วมกัน ผลคือทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข		6	12.24

จากตาราง 45 พบว่าผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต จำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อ 1. ต้องการให้จัดสอนในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เรียนทำอาหารเพื่อไปทำกินเองที่บ้าน หรือเลี้ยงเพื่อนฝูงได้ ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย เกิดความภูมิใจ คนรอบข้างก็ยอมรับด้วย รองลงมาคือข้อ 2. ต้องการให้จัดกิจกรรมในวันอาทิตย์ที่วัด เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ถือเป็นการพักผ่อน และได้พบปะเพื่อนฝูง ชีวิตมีคุณค่า

ตาราง 46 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
ด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อ	ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน	จำนวน ผู้ตอบ	ความถี่	ร้อยละ
	ข้อเสนอแนะ	29		
1.	ต้องการให้ผู้สอนตรงต่อเวลา และจัดระบบการสอน ตารางสอนให้ดี มีมาตรฐานการสอน		12	41.38
2.	ต้องการให้เพิ่มห้องเรียน เพื่อให้ผู้สนใจได้มีโอกาสเรียนอย่างทั่วถึง โดยไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียน และผู้เรียนควรต้องจ่ายค่าอุปกรณ์ พร้อมกับเก็บค่าเล่าเรียนด้วย		9	31.03
3.	ต้องการให้ครูผู้สอนกล้าพูด กล้าสอนมากขึ้น		4	13.79
4.	ต้องการให้มีศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัย หรือตามธรรมชาติ ให้มากขึ้นโดยเฉพาะในวัดไทย		4	13.79

จากตาราง 46 พบว่าผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ข้อ 1. ต้องการให้ผู้สอนตรงต่อเวลา และจัดระบบการสอน ตารางสอนให้ดี รองลงมาคือ ข้อ 2. ต้องการให้เพิ่มห้องเรียน เพื่อให้ผู้สนใจได้มีโอกาสเรียนอย่างทั่วถึง โดยไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียน และผู้เรียนควรต้องจ่ายค่าอุปกรณ์ พร้อมเก็บค่าเล่าเรียนด้วย

ตาราง 47 ข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจ
ด้านวัฒนธรรมไทย ด้านอื่น ๆ

ข้อ	ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ	จำนวน ผู้ตอบ	ความถี่	ร้อยละ
	ข้อเสนอแนะ	27		
1.	ต้องการให้รัฐบาลไทยจัดหาบุคลากรมาให้การอบรมด้านวิชาชีพให้กับคนไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ให้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมที่เมืองไทย		10	37.04
2.	ต้องการให้ทำวิจัยว่าทำไมคนไทยจึงไม่เข้าวัดไทย		6	22.22
3.	ต้องการให้รัฐบาลไทยส่งออกเครื่องเทศไทยให้มาก ๆ ราคาถูกเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา		4	14.81
4.	ต้องการให้ทุก ๆ หน่วยงานจัดให้มีการสอนวิชาชีพแกะสลักให้มาก ๆ และเตรียมอุปกรณ์ไว้ขายให้กับผู้เรียนด้วย และให้เห็นความสำคัญของผู้ประกอบการทำมิดแกะสลักในเมืองไทย		4	14.81
5.	ฝากให้องค์กรต่าง ๆ ในประเทศไทยช่วยสอดส่องดูแลวัยรุ่นไทยที่นำวัฒนธรรมตะวันตกไปใช้		3	11.11

จากตาราง 47 พบว่าผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ด้านอื่น ๆ จำนวน 5 ข้อ โดยข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือข้อ 1 ต้องการให้รัฐบาลไทยจัดหาบุคลากรมาให้การอบรมด้านวิชาชีพให้กับคนไทยในประเทศสหรัฐอเมริกาให้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมที่เมืองไทย รองลงมาคือข้อ 2 ต้องการให้ทำวิจัยว่าทำไมคนไทยจึงไม่เข้าวัดไทย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้ 1) ความมุ่งหมายของการวิจัย 2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 3) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การเก็บรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล 6) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล 7) อภิปรายผล 8) ข้อเสนอแนะ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา มีจุดมุ่งหมายคือ 1) เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาไปใช้ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต 2) เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาไปใช้ รวม 3 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียนและประสบการณ์ และ 3) เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาไปใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้เรียนที่เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2547 จำนวน 6 หน่วยจัด ได้แก่ 1) หน่วยจัดการศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน 2) องค์การช่วยเหลือชาวเอเชีย 3) สถาบัน / วิทยาลัย 4) ภาคเอกชน 5) กลุ่มคนไทย และ 6) อื่นๆ ได้แก่ ร้านอาหาร บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,301 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้จากการสุ่มกลุ่มประชากร ด้วยวิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของยามานะ (Yamane) ด้วยระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 315 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อนำไปทดลองใช้แล้ว พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 เครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียน และประสบการณ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ไปใช้ ใน 3 ด้านคือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปถึงหน่วยจัดต่าง ๆ ที่เปิดสอนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย รวม 3 ศูนย์การเรียน ดังนี้ 1) สำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน 2) The Art of Thai Cooking 3) โรงเรียนสอนศิลปะการแกะสลักผักผลไม้ ที่ผู้เรียนได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยติดต่อกับผู้ดำเนินการจัดกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยทั้ง 6 ศูนย์การเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล แล้วจึงลงพื้นที่พร้อมแจกแบบสอบถาม แล้วรอรับกลับคืนมาด้วยตนเอง ระยะเวลาที่ดำเนินการเก็บข้อมูลเริ่มตั้งแต่วันที่ 1-30 ตุลาคม 2547 ได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบตามจำนวนคือ 315 ฉบับ จากนั้นนำมาตรวจสอบความถูกต้องในการตอบคำถามของผู้เรียน สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวน 315 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ซึ่งสามารถนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ได้จำนวน 315 ฉบับ

2. ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window วิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2.2 ข้อมูลระดับความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายชื่อ รายด้านและโดยรวม

2.3 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติในการทดสอบสมมติฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้ t-test และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ F-test และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

2.4 ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) แล้วแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย เรื่องความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จำนวนทั้งหมด 315 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 205 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 เป็นเพศชาย 110 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 มีอายุ 46 ปีขึ้นไป 115 คน คิดเป็นร้อยละ 36.57 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 30 ปี 104 คน คิดเป็นร้อยละ 33.01 และมีอายุ 30 – 45 ปี 96 คน คิดเป็นร้อยละ 30.48 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง 123 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 รองลงมาคือนักเรียน / นักศึกษา 115 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 อาชีพนักธุรกิจ/ค้าขาย 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 และเป็นแม่บ้าน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 เป็นบุคคลทั่วไป 151 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมาคือนักเรียน/นักศึกษา 76 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 เป็นอาสาสมัคร 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 เป็นผู้ปกครอง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และเป็นกรรมการวัด 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ส่วนใหญ่เรียนกับกลุ่มคนไทย 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาคือสำนัก-บริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 เรียนกับหน่วยงานเอกชน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 เรียนกับแหล่งอื่น ๆ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และเรียนกับสถาบันสอนอาหารนานาชาติ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 วิชาที่เรียนส่วนใหญ่คืออาหารไทยขนมไทย 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 รองลงมาคือนาฏศิลป์ ดนตรีไทย 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ภาษาไทย 52 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 การแกะสลักผักผลไม้ 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70

ศิลปประดิษฐ์ต่าง ๆ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 อื่น ๆ เช่นวาดแผนโบราณ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 ส่วนใหญ่ไม่เสียค่าเล่าเรียน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 เสียค่าเล่าเรียน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 มีประสบการณ์ 144 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70

2. ระดับความคาดหวังของผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในการนำความรู้ไปใช้ ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริการชุมชนและด้านการประกอบอาชีพ ตามลำดับ

2.1 ด้านการประกอบอาชีพ ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มีความคาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เพื่อให้มีความสามารถในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์อย่างถูกวิธี ($\bar{X}=3.83$) รองลงมาคือ เพื่อปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ ($\bar{X}=3.77$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการเปลี่ยนงานใหม่เมื่อเรียน สำเร็จแล้ว ($\bar{X}=2.65$)

2.2 ด้านการบริการชุมชน ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มีความคาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เพื่อนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนใน ชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ($\bar{X}=3.53$) รองลงมาคือเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ๆ ให้กับชุมชน ($\bar{X}=3.42$) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ ว่างงานในชุมชน ($\bar{X}=3.19$)

2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มีความ คาดหวังโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความภูมิใจในตนเอง ($\bar{X}=4.38$) รองลงมาคือ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของบุตรหลานและญาติพี่น้อง ($\bar{X}=4.33$) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เพื่อให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น ($\bar{X}=3.34$)

3. เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้าน วัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียน และประสบการณ์ สรุปได้ดังนี้

3.1 ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ส่วนด้านการบริการชุมชนและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการบริการชุมชนและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า ผู้เรียนที่มีอาชีพแม่บ้านมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมสูงกว่าผู้เรียนที่มีอาชีพนักธุรกิจ / ค้าขาย รับจ้าง และอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผู้เรียนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า ผู้เรียนที่มีตำแหน่งอาสาสมัครและผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมสูงกว่าผู้เรียนที่มีตำแหน่งอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

3.5 ผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการบริการชุมชนและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนกับสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนและกลุ่มคนไทย มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยงานเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 ผู้เรียนที่เรียนวิชาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนวิชาศิลปประดิษฐ์ วิชานาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแกะสลักผลไม้ มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้โดยรวมสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยและอาหารไทย ขนมไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

3.7 ผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนต่างกันมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพและด้านการบริการชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.8 ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา สรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านการประกอบอาชีพ ข้อเสนอแนะที่พบเรียงตามความถี่สูงสุดจากผู้ตอบ คือ ต้องการให้วัดไทยเป็นศูนย์กลางเปิดอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น เช่น สอนทำอาหารไทย การจัดดอกไม้ ร้อยมาลัย เย็บกระถางลอย นวดแผนโบราณ ฯลฯ (15 คน) รองลงมา คือ ต้องการให้วัดไทยเปิดสอนวิชาชีพการแกะสลักผักผลไม้และอาหารไทย ขนมไทย ให้มากขึ้น (14 คน)

4.2 ด้านการบริการชุมชน ข้อเสนอแนะที่พบเรียงตามความถี่สูงสุดจากผู้ตอบ คือ ต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพ มีความพร้อมด้านอาคาร สถานที่ และจัดสิ่งแวดล้อมให้ดูดียิ่งขึ้น (12 คน) รองลงมาคือต้องการให้วัดไทยจัดกิจกรรมทุกอย่างที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องและตลอดไป (10 คน)

4.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ข้อเสนอแนะที่พบเรียงตามความถี่สูงสุดจากผู้ตอบ คือ ต้องการให้เปิดสอนในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (12 คน) รองลงมาคือ ต้องการให้จัดกิจกรรมธรรมศึกษาในวันอาทิตย์ที่วัดไทยให้มากขึ้น (11 คน)

4.4 ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะที่พบเรียงตามความถี่สูงสุดจากผู้ตอบ คือ ต้องการให้ผู้สอนตรงต่อเวลา จัดระบบการสอน ตารางสอนให้ได้มาตรฐานตามสากลแต่คงความเป็นไทย มีขั้นตอน ภาพประกอบ อุปกรณ์ครบ (12 คน) รองลงมาคือ ต้องการให้เพิ่มห้องเรียน มีอุปกรณ์ไว้ขาย และควรเก็บค่าเรียน (9 คน)

4.5 ด้านอื่นๆ ข้อเสนอแนะที่พบเรียงตามความถี่สูงสุดจากผู้ตอบคือต้องการให้รัฐบาลไทยจัดหาบุคลากรมาให้การอบรมด้านวิชาชีพให้กับคนไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ให้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมที่เมืองไทย (10 คน) รองลงมาคือต้องการให้ทำวิจัยพบว่าทำไมคนไทยจึงไม่เข้าวัดไทย (6 คน)

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มสนใจทำได้เหมาะสมตรงกับความต้องการ และชาวรับสภาวะการณ์ของกลุ่มผู้เรียนในขณะนั้น บุคลากรที่สอนวิชาชีพ มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านวิชาชีพ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา มีคุณวุฒิ คุณธรรม และคุณภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ จริงใจที่จะถ่ายทอดความรู้อย่างเต็มที่ นำเสนอในสิ่งที่ทันสมัยและเหมาะสม อธิบายเนื้อหาเข้าใจง่าย มีเทคนิคการสอนดี พูดเร้าใจ มีความพร้อมทั้งด้านจัดเอกสารการบรรยาย การเตรียมอุปกรณ์ ด้านการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติจริง ทำให้เกิดทักษะระยะยาว มีการพาผู้เรียนไปดูงานนอกสถานที่ในรูปแบบการจัดทัวร์ไปเมืองไทย ถือเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเรียน และที่สำคัญไม่หาประโยชน์ส่วนตนมากเกินไป เปิดสอนในช่วงกลางวัน หลังจากสมาชิกกลุ่มสนใจเสร็จภารกิจการประกอบอาชีพประจำวันแล้ว หรือในวันหยุดเสาร์และอาทิตย์ โดยใช้เวลาไม่เกิน 3 ชั่วโมง การเดินทางสะดวก และยังให้ผู้เรียนเลือกเรียนวิชาที่ตนเองสนใจ เรียนเจาะจงในเรื่องที่ต้องการ ประกอบกับสภาวะการณ์ในศตวรรษที่ 21 นี้ อาหารไทย ขนมไทย และสินค้าที่เกิดจากฝีมือ และความคิดสร้างสรรค์ของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินค้า 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์ (OTOP) และด้านการท่องเที่ยวของไทย กำลังได้รับความนิยมมากในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะในรัฐแคลิฟอร์เนียมีร้านอาหารไทย 200 แห่ง ซึ่งต่อไป ภายหน้าธุรกิจประเภทเฟรนไชส์ร้านอาหารไทย ภายใต้แบรนด์เนมของคนไทย เช่น ไทยโก จะมีมากขึ้น และทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ในประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่เห็นคุณค่าของ วัฒนธรรมไทย ไม่ว่าจะเป็นอาหารไทย งานแกะสลักผักผลไม้ ดนตรีไทย รำไทย ศิลปประดิษฐ์ ต่างๆ ตลอดจนภาษาไทย จึงช่วยธำรงรักษาและสืบสานวัฒนธรรมไทยที่สั่งสมมาเป็นเวลานานหลายร้อยปีให้ลูกหลานได้ชื่นชมต่อไป ต้องการที่จะนำความรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง ตลอดจนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทยที่วัดไทย เพื่อพัฒนาตนเอง ครอบครัวให้ดีขึ้นและอยู่อย่างมีความสุข เกิดความมั่นคงในชีวิต ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้บุคคลมีความกระตือรือร้นในการเข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจ ด้วยความสมัครใจ พอใจและรักที่จะเรียน เพราะ

เขาสนใจและคาดหวังว่าจะสามารถนำผลที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริงได้อย่างคุ้มค่า ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีแอนดรากอจี ที่โนลส์ (สิริรัตน์ สัมพันธ์ยุทธ. 2540 : 98 ; อ้างอิงจาก Knowles. 1976 : 48) ได้สรุปไว้บนข้อสมมติฐานการเรียนรู้ 4 ประการ ในด้านมีความรักที่จะเรียน เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษาเกิดความอยากรู้อยากเห็น มีความพอใจที่จะรู้ ทำความเข้าใจและแสดงความสามารถของตนในบางสิ่งบางอย่าง เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนให้มีทักษะความรู้ความฉลาดเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลทิตย์ เอี่ยมสำอางค์ (สมพงษ์ พุฒินะ. 2534 : 131; อ้างอิงจาก ชลทิตย์ เอี่ยมสำอางค์. 2530 : 174) ได้ประเมินผลกระทบของโครงการการศึกษาออกโรงเรียน ที่มีต่อประชาชนในชนบท พบว่าสาเหตุที่ประชาชนตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ เพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะอาชีพ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และจากการติดตามและประเมินผลการจัดกลุ่มสนใจของศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผู้เรียนกลุ่มสนใจ เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจของตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมกลุ่มสนใจเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ในชนบท ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญสุดา เข้มทอง (2546 : 97) ได้ศึกษาการนำความรู้จากหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันไปใช้ กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ การนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัวและครอบครัว และการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ โกสินเจริญชัย (2545 : 93) ได้ศึกษาความคาดหวัง ของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการยกระดับความรู้ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีความคาดหวังโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นับว่าเป็นการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ที่บรรลุนิเทศประสงค์ ของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน กลุ่มคนไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนียประเทศสหรัฐอเมริกา

2. ผู้เรียนมีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านการประกอบอาชีพ ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวัง ของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคาดหวังในแต่ละข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี ปฏิบัติตนอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ และเพิ่มความภาคภูมิใจในอาชีพของตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพที่มั่นคงอยู่แล้ว แต่เมื่อเข้ามาเรียนสาขาวิชาชีพกับกลุ่มสนใจที่ตรงกับประสบการณ์ของตน จึงมีความคาดหวังใน

เรื่องเครื่องมือและอุปกรณ์ ขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้เกิดคุณภาพ และภาคภูมิใจในอาชีพ และเนื่องจากระยะเวลาที่เรียนเป็นช่วงสั้นๆ ยังไม่เกิดความชำนาญในสาขานั้นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ พุรัตนะ (2534 : 136) ได้ประเมินผลการจัดกิจกรรม กลุ่มสนใจ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าการที่สมาชิกกลุ่มสนใจได้นำเอาความรู้และทักษะอาชีพไปใช้เพื่อประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ขึ้น สมาชิกกลุ่มสนใจวิทยากรกลุ่มสนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มสนใจ มีความเห็นพ้องกันว่า สมาชิกกลุ่มสนใจได้นำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ในระดับปานกลาง ต่ำกว่าเกณฑ์ เพราะการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจ เป็นหลักสูตร สั้นๆ ใช้เวลาเรียนไม่เกิน 30 ชั่วโมงจึงทำให้ขาดทักษะความชำนาญในสาขาวิชาที่เรียนจึงไม่สามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพได้ จนกว่าจะได้ศึกษาหาความรู้และความชำนาญในสาขาวิชานั้นๆ เพิ่มเติมเสียก่อน ทั้งนี้ ปรุ้ม นิคมานนท์ (ขวัญสุตา เข้มทอง. 2546 : 99; อ้างอิงจาก ปรุ้ม นิคมานนท์. 2528 : 321) กล่าวว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียนเพราะเหตุผลด้านหนึ่งคือ ด้านอาชีพ เป็นเหตุผลสำคัญและชัดเจน โดยเฉพาะผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาว เข้าเรียนเพราะคิดว่าพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะทำงานได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น

2.2 ด้านการบริการชุมชน ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคาดหวังในแต่ละข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 1 ข้อ คือ การนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง และใช้เวลามาเรียนช่วงหลักเลิกงานหรือวันหยุดเสาร์และอาทิตย์ ทำให้เกิดการเหนื่อยล้า ซึ่งสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกาจะให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัวมาก ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว ทำอาหารทานที่บ้าน หรือจัดงานสังสรรค์กันในครอบครัว ประกอบกับวัดไทยขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ขาดการชักชวนจูงใจบุคคลทั่วไปให้เข้ามาเป็นอาสาสมัคร จึงมีผู้สมัครใจไปร่วมดำเนินการด้านบริการชุมชนไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี เกษชาชาติ (อุษา อนุกุล. 2547 : 85; อ้างอิงจาก สุมาลี เกษชาชาติ. 2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ประสบปัญหาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับงานประชาสัมพันธ์ ขาดเครื่องมือที่ทันสมัย ขาดการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว และผู้เรียนคาดหวังในการนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับที่เบอร์ล ลีวีนเกอร์ (Beryl levinger) (ขวัญสุตา เข้มทอง. 2546 : 99 อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 10) ได้สังเคราะห์งานการศึกษาและงานวิจัยจากหลายๆ ด้าน และหลาย ๆ ประเทศ เช่น Denison, Jamison, Lau, Selowsky ซึ่งดำเนินงานในช่วงเวลาแตกต่างกันและทอดระยะยาวนาน

พอสมควร พบว่า แรงงานที่มีการศึกษามากขึ้นเรื่อย ๆ จะยังมีความสามารถในการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้ดียิ่งขึ้น และชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การลงทุนทางการศึกษาหรือลงทุนกับทรัพยากรมนุษย์ ช่วยให้มีความสามารถถ่ายทอดความรู้และค่านิยมได้ดี แสดงว่าการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย จัดได้อย่างมีประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะประสิทธิภาพภายในที่ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาอบรมวิชาอาชีพพระยาสันนันทน์มีนโยบายในการจัด เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้และทักษะที่จำเป็นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และเพื่อส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ซึ่งผู้ผ่านการเรียนรู้ส่วนหนึ่งได้ตอบสนองวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจตามนโยบายหลักดังกล่าว โดยการนำความรู้ไปถ่ายทอดให้ผู้ขาดโอกาสทางการศึกษาในชุมชน และถ่ายทอดให้ผู้สนใจ จึงนับว่าการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งในระยะยาวแล้วจะส่งผลให้เกิดผู้มีความรู้ในชุมชนมากขึ้นและร่วมกันนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ (ขวัญสุตา เข้มทอง. 2546 : 99-100)

2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของผู้เรียนในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคาดหวังในแต่ละข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกได้แก่ มีความภูมิใจในตนเอง เป็นแบบอย่างที่ดีของบุตร หลาน และญาติพี่น้อง และเพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งเป็นอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ดีอยู่แล้ว ประกอบกับเป็นเพศหญิงมีอายุ 46 ปีขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่และไม่มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพที่เรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงคาดหวังในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันทั้งด้านการพัฒนาตนเองและครอบครัว เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540 : 66-67) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ พุรัตนะ (2534 : 135-136) ที่ได้ประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมาชิกกลุ่มสนใจ วิทยากรกลุ่มสนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มสนใจมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการที่สมาชิกกลุ่มสนใจสามารถนำเอาความรู้และทักษะอาชีพที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ทำให้ยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัวช่วยให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนในระดับมากสูงกว่าเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดศรีสะเกษ ของเทียบ ภูมิรัตน์ (สมพงษ์ พุรัตนะ. 2534 : 135; อ้างอิงจาก เทียบ ภูมิรัตน์. 2526 : 149) พบว่าสมาชิกกลุ่มสนใจ กลุ่มอาหารและผักไหมพรม ได้นำเอาความรู้ไปใช้ประโยชน์ในครอบครัว ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มสนใจมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ของประชาชนในชนบทให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถนำความรู้และทักษะอาชีพไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว เพราะเป็นหลักสูตรสั้น ๆ ที่เนื้อหาในแต่ละวิชาจะจบในตนเอง

3. เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้เรียน ในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ ตำแหน่ง หน่วยจัด สาขาวิชา ค่าเล่าเรียน และประสบการณ์ ดังนี้

3.1 เพศ พบว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนเพศหญิงมีความคาดหวังมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และด้านการบริการชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรายข้อพบว่าระดับความคาดหวังมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในพิธีการต่าง ๆ ร่วมกับคนในชุมชน เช่น การจัดงานแต่งงาน นำความรู้ไปประกอบการเป็นอาสาสมัครในวัดไทย เพื่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต และเพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบครัวให้ดีขึ้นเท่าเทียมบุคคลอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนเพศหญิงมีบทบาททั้งด้านการทำงานนอกบ้านและเป็นแม่บ้านด้วย เป็นผู้ดำเนินการจัดการภายในบ้าน นำพาครอบครัวให้เป็นที่ยอมรับและอยู่ในสังคมร่วมกับเพื่อนบ้านอย่างมีความสุข ประกอบกับแรงงานที่จะจ้างคนรับใช้ค่อนข้างสูงและหายากมากและเพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัว ผู้หญิงจึงต้องทำทุกอย่างด้วยตัวเอง และในขณะที่เดียวกันก็จัดสรรเวลาว่างไปร่วมงานพิธีการต่าง ๆ ช่วยเหลือสังคมด้วยการนำความรู้ความสามารถไปใช้ถือเป็นการประกาศศักยภาพของตัวเอง ให้สังคมที่ตนอาศัยอยู่ยอมรับ ชีวิตมีความสุขจึงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนเพศหญิงมีความคาดหวังและตั้งใจสูงมากกว่าผู้เรียนเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ โกสินเจริญชัย (2545 : 96) ได้ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของมงคล ค่อยประเสริฐ (2539 : 103) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ จังหวัดอุทัยธานี พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมพงษ์ พุรัตน์ (2534 : 136) ได้ศึกษาการประเมินผล การจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมาชิกกลุ่มสนใจ ที่เป็นเพศหญิง มีความแตกต่างกับสมาชิกกลุ่มสนใจเพศชาย ในด้านกระบวนการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจ เพราะเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนส่วนใหญ่เป็นวิชาศิลปะประดิษฐ์ และวิชาการประกอบอาหาร ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงและการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอนสมาชิกกลุ่มสนใจที่เป็นเพศหญิง แสดงออกมากกว่าเพศชาย

3.2 อายุ พบว่าผู้เรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนต่างก็มีความต้องการที่จะได้รับความรู้ ทักษะ เพื่อจะได้นำไปพัฒนาตนเอง ครอบครัวย และสังคมเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต หรือเป็นที่ยอมรับในสังคม จึงมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ประกอบการกับการจัดกลุ่มสนใจ เป็นการให้ความรู้พื้นฐานด้านอาชีพในช่วงสั้น ๆ ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความต้องการ จากพื้นฐานความต้องการและความรู้สึกที่คล้ายคลึงกัน จึงมาเรียนด้านเดียวกัน และอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความคาดหวังในแนวเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนะจิต โมพิยสุวรรณ (2543 : 93) ได้ศึกษาความต้องการการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ พบว่ามีความต้องการการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยรัตน์ องค์กริณะ (2542 : 85) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะ ในการปฏิบัติงานของ นักวิชาการ สำนักงานศึกษาธิการอำเภอในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่านักวิชาการที่มีอายุต่างกันมีความต้องการการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐ จุลสุวรรณ (สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์. 2540 : 87; อ้างอิงจาก ณัฐ จุลสุวรรณ. 2537 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่หลายอาชีพที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมพงษ์ พุริตนะ (2534 : 136) ได้ศึกษาการประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าสมาชิกกลุ่มสนใจที่มีอายุต่างกัน จะไม่มีความแตกต่างกันในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสนใจทั้งนี้ เนื่องจากเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนเป็นหลักสูตรสั้น ๆ เป็นความรู้พื้นฐานของวิชาชีพนั้นๆ สมาชิกกลุ่มสนใจสามารถเรียนรู้จากวิทยากรกลุ่มสนใจตลอดระยะเวลาที่เปิดสอนกลุ่มสนใจ

3.3 อาชีพ พบว่า ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าผู้เรียนที่เป็นแม่บ้าน มีความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เป็นนักเรียน / นักศึกษา รับจ้าง และนักธุรกิจ / ค้าขาย และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนที่เป็นแม่บ้าน ย่อมค้นคว้าหรือสนใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงานทุกอย่างในบ้าน ให้มีความรู้และทักษะ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานจริงในครอบครัว เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวอยู่อย่างมีความสุข เกิดความมั่นคงในชีวิต และเนื่องจากแม่บ้านไม่มีงานประจำนอกบ้าน จึงสามารถหาเวลา

ว่างไปร่วมงานช่วยเหลือชุมชนได้มากกว่าอาชีพอื่น ซึ่งผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกันย่อมค้นคว้าหรือสนใจที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนแตกต่างกันออกไป ดังนั้น เมื่อเข้ามาเรียนกับกลุ่มสนใจเดียวกัน เนื้อหาเดียวกัน ก็ย่อมจะมีความสนใจในเนื้อหาปลีกย่อยต่างกัน จึงนำไปใช้แตกต่างกันตามอาชีพของตน ส่งผลให้ผู้เรียนที่เป็นแม่บ้านมีความคาดหวังมากกว่าอาชีพอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรินทร์ โกสสินเจริญชัย (2545 : 97) ได้ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศันท์ กฤษณะวนิช (2539 : 92) ได้ศึกษาการนำความรู้จากการเรียนรายวิชาโลกของงานอาชีพไปใช้ของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิจัยเรียนทางไกลในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกันมีการนำเนื้อหาในหลักสูตรวิชาโลกของงานอาชีพไปใช้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ พุรัตนะ (2534 : 136) ได้ศึกษาการประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า สมาชิกกลุ่มสนใจที่มีอาชีพต่างกัน จะมีความแตกต่างกันในทุกๆ ด้านของการดำเนินการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจ เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้ในวิชาชีพที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีความสนใจในวิชาที่สอนต่างกัน

3.4 ตำแหน่ง พบว่า ผู้เรียนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลจากการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่มีตำแหน่งเป็นอาสาสมัครและผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงกว่าตำแหน่งอื่นๆ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้เรียนที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชนและด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครและผู้ปกครองในวัดไทยมีความต้องการค้นคว้าหาความรู้ และทักษะ เพื่อนำไปใช้ประกอบการเป็นอาสาสมัครหรือจัดกิจกรรมต่างๆ ในวัดไทย เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยให้กับคนทั่วไป ในขณะที่เดียวกันก็นำไปพัฒนาด้านอาชีพ พัฒนาดตนเอง หรือไปประยุกต์ใช้ในครอบครัวด้วย ส่งผลให้มีความคาดหวังมากกว่าตำแหน่งอื่นๆ

3.5 หน่วยที่จัด พบว่าผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เรียนกับสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนและกลุ่มคนไทย มีความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดเอกชน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดต่างกัน มีความคาดหวังด้านการบริการชุมชน

และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในหน่วยงานของรัฐว่ามีศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการจัดการศึกษาออกโรงเรียนให้กับคนในต่างประเทศ และคัดเลือกครูอาสาสมัครที่มีความรู้ ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน เสียสละ อดทน เข้าใจวัฒนธรรมไทยได้ดี และกลุ่มคนไทยซึ่งเป็นคนในพื้นที่ ได้สละเวลาและแสวงหาความรู้ ทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอ ย่อมนำสิ่งที่เป็นประโยชน์และทันสมัยด้านเนื้อหาและการปฏิบัติมาสู่ผู้เรียน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชุมชน พัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคมได้อย่างมีความสุข ส่งผลให้ผู้เรียนที่เรียนกับหน่วยจัดของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน และกลุ่มคนไทย มีความคาดหวังมากกว่าหน่วยจัดเอกชน

3.6 สาขาวิชา พบว่าผู้เรียนที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาศิลปประดิษฐ์ นาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแกะสลักผักผลไม้ มีความคาดหวังสูงกว่าเรียนวิชาอาหารไทย ขนมไทย และภาษาไทย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้เรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาต่างกันมีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนได้เลือกเรียนวิชาตามความสนใจและความถนัด ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐาน และมีอุปกรณ์ต่างๆ เพียงพอสำหรับการฝึกปฏิบัติ และมีจำหน่ายจึงไม่เป็นปัญหาในการเรียนการสอน ประกอบกับผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และทำเป็นอาชีพได้ หรือเปิดสอนให้กับผู้สนใจ และเนื่องจากในประเทศสหรัฐอเมริกา มีสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นงานฝีมืออันละเอียดอ่อนค่อนข้างน้อย และศูนย์วัฒนธรรมไทยจัดการแสดงและเผยแพร่วัฒนธรรมไทยอยู่เสมอ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความคาดหวังมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรินทร์ โกสินเจริญชัย (2545 : 99) ได้ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ พุรัตน์ (2534 : 130) ได้ศึกษาการประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า วิชาที่ผู้สนใจเรียนและเปิดสอนมากที่สุดคือวิชาศิลปประดิษฐ์ และการจัดสอนกลุ่มสนใจส่วนใหญ่จะเปิดสอนในชนบทที่ห่างไกลจึงเป็นสาเหตุให้มีการสอนวิชาศิลปประดิษฐ์มากกว่าวิชาอื่น เพราะสามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ได้ในท้องถิ่น ราคาไม่แพง สมาชิกกลุ่มสนใจสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันที

3.7 ค่าเล่าเรียน พบว่า ผู้เรียนที่มีค่าเล่าเรียนต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนมีความคาดหวังมากกว่าผู้เรียนที่ไม่เสียค่าเล่าเรียน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้เรียนที่มีค่าเล่าเรียนต่างกัน มีความคาดหวังด้านการประกอบอาชีพและด้านการบริการชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 โดยรายข้อพบว่า ระดับความคาดหวังมาก คือ มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธีปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ เพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน เช่น วัดไทย และเป็นการเตรียมความพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีความต้องการ สนใจในด้านวัฒนธรรมไทยมาก โดยหวังว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ด้านการทำมาหากิน หรือเมื่อมีเวลาก็จะอุทิศตนช่วยเหลือสังคมด้วย ประกอบกับผู้เรียนเห็นคุณค่าของเงินที่ต้องจ่ายไป จึงอาจเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนที่เสียค่าเล่าเรียนที่มีความคาดหวังมากกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยไม่เสียค่าเล่าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ พุรัตนะ (2534 : 135) ได้ศึกษาการประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ด้านผลผลิตของการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจ โดยพบว่าสมาชิกกลุ่มสนใจ วิทยากรกลุ่มสนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มสนใจ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การที่สมาชิกกลุ่มสนใจเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสนใจ ทำให้สามารถนำเอาความรู้และทักษะอาชีพที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันทำให้ยอมรับสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว ช่วยให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนในระดับที่สูงกว่าเกณฑ์

3.8 ประสพการณ์ พบว่า ผู้เรียนที่มีประสพการณ์ต่างกัน มีความคาดหวังในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้เรียนที่มีประสพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนมิได้มีส่วนในการกำหนดความคาดหวังมากหรือน้อย เนื่องจากการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจเป็นหลักสูตรสั้นๆ สมาชิกในกลุ่มสนใจจึงมีความรู้ความชำนาญในวงจำกัด ผู้เรียนเข้ามาเรียนเพื่อความรู้เฉพาะเจาะจงเท่านั้น และหากตรงกับความต้องการและความสนใจในประสพการณ์ที่ผ่านมา เขาก็จะเกิดความพอใจ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเข้ากับลักษณะของนักศึกษาผู้ใหญ่ ดังที่ เขียรศรี วิวิธศิริ (สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์. 2540 : 86; อ้างอิงจาก เขียรศรี วิวิธศิริ. 2535 : 91-92) ได้กล่าวไว้ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ มาเรียนด้วยความสมัครใจ และมีความสนใจนาน และจะมีความสนใจมากในสิ่งที่เขาพอใจ และมีความต้องการ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของฮูล (สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์. 2540 : 86 ;อ้างอิงจาก Houle. 1961 : 16-25) ที่ศึกษาสาเหตุที่นักศึกษาผู้ใหญ่เข้าศึกษาต่อในโครงการการศึกษาผู้ใหญ่ที่มหาวิทยาลัยชิคาโก พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้ามาเรียนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) ประเภทมุ่งเป้าหมาย คือนักศึกษาที่เข้าโครงการเป็นครั้งคราว โดยคิดว่าการเรียนรู้จากโครงการจะตอบสนองความต้องการ ปัญหา และความสนใจของเขาได้ 2) ประเภทมุ่งกิจกรรมคือนักศึกษาที่เข้ามาร่วมกิจกรรม เพราะความพอใจ สนใจในกิจกรรมบางอย่างมากกว่าเนื้อหา

หรือหลักสูตร โดยเน้นเรื่องมนุษยสัมพันธ์เป็นสำคัญ และ 3) ประเภทมุ่งการเรียนรู้ คือนักศึกษาที่เข้าสู่โครงการ เพราะต้องการได้รับความรู้และเรียนรู้อย่างแท้จริง

4. จากผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 ด้านการประกอบอาชีพ พบว่าข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ต้องการให้วัดไทยเป็นศูนย์กลางเปิดอบรมวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น เช่น สอนทำอาหารไทย การจัดดอกไม้ การร้อยมาลัย การทำกระทงลอย นวดแผนโบราณ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูอาสาสมัครของสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียน หรือวิทยากร ยังขาดทักษะ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเฉพาะสาขาวิชาชีพที่ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียน และไม่ทราบสาขาวิชาที่ผู้เรียนต้องการ เพราะยังไม่มีการศึกษาวิจัยถึงความต้องการของผู้เรียนที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ ไม่มีโอกาสเตรียมความพร้อมในสาขาวิชาดังกล่าวได้ และทำการสอนปีละ 1 ภาคฤดูร้อนเท่านั้นซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ย่ำแย่ ประกอบกับครูท้องถิ่นที่ช่วยสอนตลอดปีการศึกษาก็ยังขาดความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญในองค์ความรู้ใหม่ๆ เนื่องจากพำนักอยู่ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงไม่สะดวกที่จะมาเรียนรู้ในเมืองไทยได้ ดังนั้นศูนย์การเรียนรู้ควรจัดรายวิชาเพิ่มมากขึ้นตามสภาพและความเหมาะสมในท้องถิ่นนั้น มีการทำแบบสอบถามความต้องการเรียนรายวิชาก่อน ควรคัดสรรครูอาสาสมัครที่มีความสามารถมาสอนในรายวิชาดังกล่าว และขอความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชนที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนั้นๆ มาเป็นวิทยากร เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสนใจได้มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้น

4.2 ด้านการบริการชุมชน พบว่าข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ ต้องการให้ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพที่วัดไทย มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และจัดสิ่งแวดล้อมให้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าศูนย์การเรียนรู้ที่วัดไทยยังไม่มีอาคารสำหรับเรียนด้านอาชีพโดยตรง มีแต่โรงเรียนสอนภาษาไทย เมื่อจะเรียนวิชาชีพครูผู้สอนก็ต้องไปหาสถานที่เอง เช่น ใต้ร่มไม้ ทำให้ไม่สะดวก ประกอบกับที่วัดไทยมีตลาดขายอาหารไทย มีผู้เข้ามาซื้ออาหารทานกันมากและเมื่อตรงกับเทศกาลวันสำคัญต่างๆ ก็จะมีการจัดพิธีการ ทำให้ไม่สะดวกในการสอนวิชาชีพ การมีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์และจัดสิ่งแวดล้อมที่ดี จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ดีได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ พุรัตนะ (2534 : 137-138) ได้ศึกษาการประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การสำรวจสภาพปัญหาพื้นที่ กลุ่มเป้าหมายและวิชาที่เปิดสอนกลุ่มสนใจ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการและศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ควรกำหนดรูปแบบและเทคนิคในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง เมื่อได้สำรวจสภาพปัญหาพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย และวิชาที่เปิดสอนแล้ว ควรจะได้รับจัดสรรงบประมาณ ในการดำเนินการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจทันที เพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของกลุ่มเป้าหมายและ

ด้านอุปกรณ์การเรียนกลุ่มสนใจ ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกลุ่มสนใจ พ.ศ. 2525 กำหนดให้สมาชิกกลุ่มสนใจและวิทยากรกลุ่มสนใจเป็นผู้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนแต่ในทางปฏิบัติ ไม่สามารถจัดหาได้เพราะมีราคาแพง ในบางพื้นที่ประชาชนมีความสนใจและต้องการที่จะเรียน แต่ขาดทุนทรัพย์ในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการเรียน และไม่มีอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ จึงไม่สามารถเรียนวิชาดังกล่าวได้ ดังนั้น สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนควรมีอุปกรณ์การเรียนวิชาต่าง ๆ ไว้สนับสนุนในการเรียนการสอนกลุ่มสนใจ

4.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่าข้อนี้มีความถี่มากที่สุดคือ ต้องการให้เปิดสอนในสิ่งที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เรียนทำอาหารเพื่อไปทำกินเองที่บ้าน หรือทำเลี้ยงเพื่อนฝูงได้ สอนเมนูอาหารสำหรับคนอ้วน เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิทยากรกลุ่มสนใจสอนตามที่ตนเองเตรียมมา หรือมีความพร้อม โดยมีได้คำนึงถึงผู้เรียน หรือผู้สอนอาจสอนตามความต้องการของตลาดแรงงานมากกว่าที่จะคำนึงถึงการนำไปใช้ส่วนตัวของผู้เรียน ดังนั้นวิทยากรควรจะต้องศึกษาความต้องการและความสนใจของผู้เรียนด้วยว่าผู้เรียนต้องการและคาดหวังจะนำไปใช้อย่างไร เพื่อจะได้จัดทำหลักสูตรที่เหมาะสม สอดคล้องกับความคิดเห็นของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (ศศันท์ กฤษะวนิช. 2539 : 90 ; อ้างอิงจาก เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. 2522 : 42-43) ได้กล่าวว่า การนำไปใช้คือความสามารถที่จะนำเอาวิชาการ ทฤษฎี กฎเกณฑ์ และแนวคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองได้อย่างถูกต้องโดยตนเอง และสอดคล้องกับยัง พิทยานิคม (ศศันท์ กฤษะวนิช. 2539 : 90 ; อ้างอิงจาก ยัง พิทยานิคม. 2523 : 162) พบว่า การที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้เรียนไปแล้ว ไปใช้ในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง ที่คล้ายคลึงกัน หรือเมื่อเรียนรู้เรื่องใดไปแล้ว จะสามารถนำทฤษฎี กฎเกณฑ์ และวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ของเรื่องนั้นไปใช้แก้ปัญหาในทำนองเดียวกันได้

4.4 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าข้อนี้มีความถี่มากที่สุดคือ ต้องการให้ผู้สอนตรงต่อเวลา จัดระบบการสอน ตารางสอน ให้ดีมีมาตรฐานการสอนตามสากลแต่คงความเป็นไทย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้สอนยังปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ไม่ได้ ทั้งด้านเวลา ภูมิอากาศ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง ทั้งนี้ผู้เรียนต้องการให้ครูสอนตามแบบของตะวันตกซึ่งเขาอาศัยอยู่ แต่เนื้อหา ยังคงเป็นแบบไทย ด้วยเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย ดังนั้นครูต้องทำหลักสูตรให้สอดคล้องและเหมาะสมในสถานการณ์ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ พุรัตนะ (2534 : 134 – 138) ได้ศึกษาการประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดควรจัดทำหลักสูตรกลุ่มสนใจเป็นรายวิชาไว้เป็นแนวทางสำหรับวิทยากรกลุ่มสนใจใช้เขียนหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและระยะเวลาที่จัดกิจกรรมกลุ่มสนใจ

4.5 ด้านอื่น ๆ พบว่าข้อนี้มีความถี่มากที่สุด คือ ต้องการให้รัฐบาลไทยจัดหาบุคลากรมาให้การอบรมด้านวิชาชีพให้กับคนไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ให้มีความรู้ความสามารถเท่ากับที่เมืองไทย

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนต้องการได้รับความรู้อย่างลึกซึ้งทางด้านวัฒนธรรมไทยที่เป็นของแท้ดั้งเดิมและในขณะเดียวกันก็ไม่แน่ใจว่าจะได้รับความรู้เหมือนกับเรียนที่เมืองไทยหรือไม่ และเขาไม่สามารถกลับมาเรียนที่เมืองไทยได้ เนื่องจากสาเหตุต่างๆ ยากที่จะเดาได้ ประกอบกับครูผู้สอนเป็นอาสาสมัครที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากมาตรฐานของโครงการเท่านั้น ซึ่งเขาคิดว่าควรจะต้องเติมเต็มโดยให้รัฐบาลไทยชุดปัจจุบันช่วยเหลือคนไทยในต่างแดนที่มีความประสงค์จะเรียนวิชาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ความคาดหวังของผู้เรียน ในการนำความรู้จากการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้เรียนมีความสนใจและต้องการที่จะนำความรู้ไปใช้อย่างจริงจัง ดังนั้นเพื่อให้การจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ดำเนินไปด้วยดี และตอบสนองตามความต้องการและสนใจของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 ผลจากการวิจัย พบว่าความคาดหวังด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตสูงกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้น หน่วยจัดควรจัดหลักสูตรให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ทั้งที่บ้าน ที่วัด และที่ทำงาน จัดหลักสูตรและกิจกรรมให้สอดคล้องกับเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนหญิงและเป็นแม่บ้านด้วยหรือแม้แต่ผู้เรียนชาย เช่น หลักสูตรช่างเสริมสวยเบื้องต้น การบริหารทารก การซ่อมแซมเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน การแกะสลักผักผลไม้ การจัดดอกไม้ ศิลปประดิษฐ์ต่างๆ การวางแผนโบราณ สถาปัตยกรรม การตัดเย็บเสื้อผ้าเบื้องต้น เนื่องจากค่าแรงสูงมาก และจัดหาครู วิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถและชำนาญในการสอนวิชาชีพให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในปัจจุบัน สอนแบบครบวงจร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เตรียมพร้อมด้านอาคารสถานที่ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ

1.2 ผลจากการวิจัย พบว่าผู้เรียนที่เป็นอาสาสมัครมีความคาดหวังสูงกว่าตำแหน่งอื่นๆ ดังนั้นหน่วยจัดต่างๆ ควรให้ความสนใจกลุ่มนี้ ซึ่งงานหลักของอาสาสมัครคือการนำความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมไทยไปใช้เพื่อช่วยงานชุมชนเช่น วัดไทย จึงควรจัดหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการของชุมชน วัด ให้มากที่สุด เช่น การตกแต่งเทียนพรรษา การจัดพานพุ่ม การเย็บกระทงลอย อาหารและขนมไทยโบราณ การจัดดอกไม้และการแกะสลักผักผลไม้ชั้นสูง การพับผ้าเป็นรูปสัตว์สำหรับงานกฐิน-ผ้าป่า เป็นต้น และควรเลือกจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในวัดไทย เพื่อความสะดวกของเหล่าอาสาสมัคร โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนทั้งนี้เพราะอาสาสมัครไม่มีเงินเดือนและผลจากการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เรียนกับสำนักบริหารงานการศึกษาออกโรงเรียนมีความคาดหวังสูงกว่าผู้เรียน

ที่เรียนกับหน่วยจัดอื่นๆ แสดงว่าผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นสำนักบริหารงาน การศึกษานอกโรงเรียนจึงควรจัดกลุ่มสนใจให้ได้คุณภาพทั้ง ด้านหลักสูตร และกิจกรรมให้มีความ เหมาะสม ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สูง มีอาคารสถานที่ที่ดี ตลอดจนอำนวยความสะดวก ด้านวัสดุอุปกรณ์โดยจัดหาและเตรียมไปให้พร้อมจากเมืองไทย และจัดเตรียมสื่อที่มีมาตรฐานเพื่อ นำไปปรับใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนด้านวิชาที่เรียนนั้นพบว่าผู้เรียนที่เรียนศิลปประดิษฐ์มี ความคาดหวังมากกว่าผู้เรียนที่เรียนวิชาอื่นๆ ดังนั้น หน่วยจัดต่างๆ ควรจัดหลักสูตรสิ่งประดิษฐ์ให้ หลากหลาย คิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เพื่อป้อนตลาดและทำให้ตรงกับความต้องการของผู้ซื้อ โดยใช้ วัสดุในท้องถิ่นได้ยิ่งดีและเหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ สังคมในชุมชนนั้นๆ จัดหาครูอาสาสมัครที่มี ความรู้ความสามารถและผ่านการอบรมจากสถาบันที่ได้มาตรฐานเช่น สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม วิชาชีพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนได้รับเท่ากับที่เมืองไทย เพราะ วิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำเป็นอาชีพก็ได้ หรือนำไปช่วยงานด้านส่งเสริม ศิลปะและวัฒนธรรมไทยในวัดไทยด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่เสียค่า เล่าเรียนมีความคาดหวังสูงกว่าไม่เสียค่าเล่าเรียน ดังนั้นจึงควรเป็นหลักสูตรที่ดี และหลากหลาย คัดสรรบุคลากรที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และผ่านการอบรมด้านวิชาชีพจากสถาบันที่น่าเชื่อถือ และรัฐบาลยอมรับ เช่น หลักสูตรการพัฒนาผู้ประกอบการอาหารไทยมืออาชีพ (Professional Thai Chef) และหลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารจัดการธุรกิจร้านอาหารไทย ในต่างประเทศ (Professional Thai Restaurant Managers Working Overseas) โดยศูนย์พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีรัฐร่วม เอกชน (ศรอ.) แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับความรู้ และทักษะเท่าเทียมกับผู้เรียนที่ประเทศไทย สมกับราคาค่าเล่าเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลผู้จบหลักสูตรกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อจะได้ทราบถึงการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตร
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะที่จำเป็นของครูอาสาสมัคร สำนักบริหารงาน การศึกษานอกโรงเรียน สำหรับคนไทยในต่างประเทศ ที่จะไปสอนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย เพื่อจะได้ทราบถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ผู้เรียนในประเทศสหรัฐอเมริกาต้องการ
3. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนของผู้เรียน กลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา
4. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย ในต่างประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การศึกษานอกโรงเรียนภาคกลาง, ศูนย์. (2522). การติดตามและการประเมินผลการดำเนินงานกลุ่มสนใจ. ราชบุรี: วิศวการพิมพ์.
- การศึกษานอกโรงเรียน, สำนักงาน. (2529). แนวทางดำเนินการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสามัญ, กรม. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. พ.ศ. 2542 และการวิเคราะห์สาระสำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ขวัญสุดา เข้มทอง. (2546). การนำความรู้จากหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไปใช้ กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ครูประจำการ โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดมงคลรัตนาราม. (2544). ใน อนุสรณ์วุฒิบัตร 44. หน้า 23 เบอร์กลีย์: โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดมงคลรัตนาราม.
- จุฑารัตน์ เสี่ยมเมย. (2546). รายละเอียดหลักสูตรวิชานมเมืองไทย. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จริยา เดชบุญชร. (2542). คุณภาพชีวิตในการทำงานของอาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยรัตน์ องค์กรัตนะ. (2542). ความต้องการการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานของนักวิชาการ สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ช่อชงโค. (2546, ตุลาคม). ท่องไปในต่างแดน. นิตยสารขวัญเรือน. หน้า 65.
- ชนะจิต โมหิยสุวรรณ. (2543). ความต้องการการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหัวหน้าศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. (2530). การประเมินผลกระทบของโครงการการศึกษานอกโรงเรียนที่มีต่อประชาชนในชนบท. ปรินูญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชอบทิพย์, ผู้แปล. (2544). หน้าต่างสู่โลกกว้าง สหรัฐอเมริกา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ทักษิณ ชินวัตร. (2546,กรกฎาคม-สิงหาคม). รัฐบาลกับการพัฒนาที่ยั่งยืน. วารสารเศรษฐกิจและสังคม. หน้า 7.
- ชงทอง จันทรางศุ. (2546). สื่อกับวัฒนธรรมไทย. MCOT And Thai Culture. หน้า 44.
- นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล. (2540). ความคาดหวังต่อการเข้าศึกษาของผู้นำท้องถิ่นในโครงการยกระดับความรู้พื้นฐาน สำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้านและผู้นำท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บำรุง สุขพรรค. (2524). รายงานการวิจัยการศึกษาปัญหาและสภาพความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับประชากรนอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ถ่ายเอกสาร.
- ปิอาสาสมัครสากล. (2544, มกราคม-มีนาคม). วารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา ฯ สหประชาชาติ. หน้า13-15.
- ปณยา หงส์ตะพันธ์, ผู้แปล. (2539). หน้าต่างสู่โลกกว้าง ลอสแอนเจลิส. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ปรเมศร์ สุขมาก. (2546, 26 พฤศจิกายน). กศน.สนองคนไทยต่างแดนจัดสอนอาชีพทางไกล. เดลินิวส์. หน้า 7.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2546, ตุลาคม). ผู้หญิงไทยไกลถิ่น. วารสารสกุลไทย. หน้า 41-42.
- ประภาส ศิลปรัตน์. (2529). บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของการทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ในการสนับสนุนการทำงานของสภาตำบลในทัศนะของกรรมการสภาตำบล. รายงานวิจัย กองวิจัยและประเมินผล : กรมการพัฒนาชุมชน. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร ผ่องอำไพ. (2544). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูประจำกลุ่มการศึกษานอกโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เผยโฉมคนรวยชื่อดังของโลก"สมาชิกับัตรทอง" ไทยแลนด์ อีลิท. (2546, 26 พฤศจิกายน). เดลินิวส์. หน้า 6.
- พิมพ์พรรณ ชาญศิลป์. (2546, มีนาคม). Thai Restaurant News. หน้า 9.
- พระมหาวิเชษฐ์ วิสิฐฐเมธี. (2544). We Love Food Court. ใน 25 วัดมงคลรัตนาราม San Francisco Bay Area. หน้า 48. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ B.K. Interprint. Co. Ltd.

- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- พลิกปุม เอเปค (APEC) กลไกแผนกกำลังทางเศรษฐกิจ. (2546, สิงหาคม). *Commercial World*.
หน้า 56-61.
- พวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง. (2541). การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันหน่วยฝักอาชีวะวัดนอก จังหวัดชลบุรี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล ค่อยประเสริฐ. (2539). แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
จังหวัดอุทัยธานี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2547). การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อป้อนธุรกิจอาหารไทยทั่วโลก.
กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- (2546). โครงการอบรมวิชาชีพสำหรับประชาชน. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมและฝึก
อบรม มหาวิทยาลัยฯ.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. (2547). โครงการจัดการศึกษานอกโรงเรียนประเภท
บุคคลภายนอกสำหรับคนไทยในต่างประเทศปีที่ 10. (แผ่นพับ). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- เลนซ์ชุม. (2546, 4 พฤศจิกายน). สังคมโลก. เดลินิวส์. หน้า 13.
- วัชรภรณ์ โกสินเจริญชัย. (2545). ความคาดหวังของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการนำความรู้จากหลักสูตร
การศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 ไปใช้. ปรินญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริศักดิ์ เทพาคำ. (2546, สิงหาคม). อาหารไทยในเวทีโลกกับเทคโนโลยีชีวภาพ. *Corporate
Thailand*. หน้า 137.
- ศิริรัตน์ สาโพธิ์สิงห์. (2546, 4 พฤศจิกายน). สังคมโลก. เดลินิวส์. หน้า 6.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2525). ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดกลุ่มสนใจ พ.ศ. 2525.
ลงวันที่ 22 มกราคม 2525.
- ศศันท์ กฤษณะวนิช. (2539). การนำความรู้จากการเรียนรายวิชาโลกของงานอาชีพไปใช้ ของ
นักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีเรียน
ทางไกลในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริรัตน์ สัมพันธ์ยุทธ. (2540). ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุจริต บัวพิมพ์. (2546, มกราคม-มิถุนายน). วัฒนธรรม : พัฒนาหรือเบี่ยงเบน. วารสารวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม. 4(5) : 16.
- สุนีย์ ธีรดาการ. (2525). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิง ปากเกร็ด
- สุดยออดพ้อครัว-แม่ครัวไทย จัดสูตรเดิมพิชิตใจกรรมการ. (2546, 3 มิถุนายน). เดลินิวส์. หน้า 3.
- สุรางค์ จันทรเอม. (2524). จิตวิทยาสังคม. (ศึกษา 322.) พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- . (2545). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เน็ท.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). การปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปราจีนบุรี. (2546). โครงการสนับสนุนตลาดผลิตภัณฑ์ภูมิภาคนิคมค้าค้า สรรพหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์. (แผ่นพับ). กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สำนักงานเศรษฐกิจแห่งชาติ. (2546). เศรษฐกิจปริทัศน์. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน. (2545). การจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับคนไทยใน ต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- . (2544). การจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้กับคนไทยในต่างประเทศ ศูนย์ส่งเสริม การศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- เสาวนีย์ เลวลีย์. (2536). การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนอง โลหิตพิเศษ. (2544). ปรัชญาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพฯ: ภาควิชา การศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. (2540). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ พุรัตนะ. (2534) การประเมินผลการจัดกิจกรรมกลุ่มสนใจในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ ภูระหงษ์. (2543). การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยม หลักสูตร ประกาศนียบัตร วิชาชีพ โรงเรียนช่างฝีมือทหาร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมลักษณ์ เพ็ชรช่วย. (2540). ความคาดหวังในการเรียนการศึกษายาสามัญวิธีเรียน ทางไกลของ
ผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี พวงสมบัติ. (2540). การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะ
สันคณะวิชาคหกรรม ในมหาวิทยาลัยสารพัดช่าง สมุทรปราการ. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- อานนท์ ผกากรอง. (2529). ความคาดหวังของเกษตรกรในการเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรใน
จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่าย
เอกสาร.
- อุดมพร ดันตนะรัตน์. (2531). ความคาดหวังด้านอาชีพของเด็ก ในทัศนะของผู้ปกครองและเด็ก
หมู่บ้านอพยพโครงการเขื่อนเชี่ยวหลาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อุษา อนุกุล. (2547). ความคิดเห็นในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ สังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาดลอดชีวิต ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โอท็อป-อาหาร-แฟชั่น หัวหอกสร้างเอกลักษณ์ไทยในเวทีโลก. (2546,15-21 กันยายน). เนชั่นสุด
สัปดาห์. 12(589) : หน้า 13.
- Chef School Culinary Institute. (2003). *The Culinary Art..* (Online). Available:
[Http://www.chef-school-culinary-institute.com/programs.cfm](http://www.chef-school-culinary-institute.com/programs.cfm). Retrieved December
14, 2003
- Chiang, Yi-Wen. (November, 1991). "An Investigation into Adult Vocational Education,"
Dissertation Abstracts International. (52 (6) : 1680-A)
- Darkenwald, Gordon G. and Sharan B. Merriam. *Adult Education : Formation : Formation of
Practice*. New York : Harper & Row Publishers, 1982.
- Kasetsart University. (2004). *Human Resource Development to Promote Thai Food For the
World*. (Online). Available: <http://www.pptc.ku.ac.th>. Retrieved July 24, 2003.
- (2004). *Extension And Training Office Kasetsart University*. (Online). Available :
<http://www.eto.ku.ac.th>. Retrieved September 5, 2003.
- Kasma Loha-unchit. (2003). *Adventures in Thai Cooking & Travel Cooking Class Options*.
(Online). Available: <http://www.thaifoodandtravel.com/cooking.html>. Retrieved
November 23, 2003.

- Knowles, M.S. (1976). *The Adult Learner : A.Neglected Species*. 2 nd ed. Houston : Gulf Publishing Co.
- Lao Family Community Development. (2003). *Programs and assistance for South East Asian....*(Online). Available : <http://info@laofamilynet.org/>. Retrieved November 23, 2003.
- Maslow, Abraham H (1954). *Motivation and Personality in the Classroom*. New York : Harper and Brothers.
- Parker, Robert David Eugene (1993). *Gredentialism, and Vocational Expectation in a Community College* : University of Toronto Canada.
- Sill, D.L. (1968). *International Encyclopedia of the Social Sciences*. New York : the Macmillan Company.
- Turner, J.H. *The Structure of Sociological Theory*. 3 rd ed. Homewood Illinois : Darsey Press, 1982.
- Yamane, Taro. *Statistics; An Introductory Analysis* : N.Y. Harper and Row. 1967 p.886-887

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ที่ ศธ 0519.12/๖๓๑ /

วันที่..... ๒๐ / ๒๒
รับที่..... ๖-๗-๖. ๒๕๔๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 / สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบวัดฯ

เนื่องด้วย นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา" โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนอง โลหิตวิเศษ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุदारัตน์ ชาญเลขา รองอธิการบดีฝ่ายวัฒนธรรมและชุมชนสัมพันธ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบวัดความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบวัดฯ ให้ นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : สำหรับการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนี้สด โทรศัพท์ 02-4244068 มีข้อติดต่อ 09-7696063

ที่ ศธ 0519.12/๕๖๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕/ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ กลุ่มเป้าหมายพิเศษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบวัดฯ

เนื่องด้วย นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียน กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนางส์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนอง โลหิตพิเศษ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กรุณา ตติยรัตนารักษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบวัดความคาดหวัง ของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบวัดฯ ให้ นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

/นส./

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ ธีระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

11๒๐-กคณ

(นายประเสริฐ ธีระกุล)

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ

กลุ่มเป้าหมายพิเศษ
สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ โทร 02-664-1000 ต่อ 09-896063

ศอท. กศน.
เลขที่ ๕๕๕
วันที่ 7 ต.ค.
ในด.
เลข ๑๐๖๖๖
ผู้รับ ๐๙-๘๙๖๐๖๓
ผู้รับ ๐๙-๘๙๖๐๖๓
ผู้รับ ๐๙-๘๙๖๐๖๓

๔/ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบวัดฯ

เนื่องด้วย นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษานักเรียน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง “ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียน
กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์
วัฒนวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมอง โลหิตวิเศษ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์จินตนา กล้ายประยงค์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบวัดความคาดหวัง
ของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบวัดฯ ให้ นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

ภคเนย์บัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ห้องการสอบถามคำถามเพิ่มเติม กรุณาติดต่อมิส. โทรสาร 02-4244068 หรือ 09-7 ๘๘๘๘๘

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ดร.สุดาร์ตน์ ชาญเลขา	รองอธิการบดีฝ่ายวัฒนธรรมและชุมชนสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. นางสาวกรรณา ดติยรัตนารณ์	อาจารย์ 3 ระดับ 9
สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน
3. นางสาวจินตนา กล้ายประยงค์	อาจารย์ 2 ระดับ 7
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามในการวิจัย IOC

ตารางการหาค่า IOC ผลการพิจารณาข้อคำถามแบบสอบถามความคาดหวังของผู้เรียนกลุ่มสนใจ
ด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ที่	ความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)				$\bar{X}$	สรุป
		1	2	3	รวม		
	ด้านประกอบอาชีพ						
1	มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	ความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขัน กับผู้อื่นได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้งานทำได้ง่ายขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือ เป็นเจ้าของกิจการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาอาชีพที่ทำ อยู่	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการเปลี่ยนงานใหม่เมื่อเรียน สำเร็จแล้ว	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	เพื่อต้องการได้รับความรู้ด้านอาชีพใหม่ ๆ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	เพื่อต้องการพบปะกับบุคคลหลากหลายอาชีพ เป็นการ เพิ่มมุมมองด้านอาชีพให้กับตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	เพื่อความภูมิใจในอาชีพของตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	ด้านการบริการชุมชน						
13	เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน เช่น วัดไทย	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
15	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาใน วัดไทย เช่น กิจกรรมแห่เทียนพรรษา	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้

ที่	ความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)				$\bar{x}$	สรุป
		1	2	3	รวม		
16	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในพิธีการต่าง ๆ ร่วมกับคนในชุมชน เช่น การจัดงานแต่งงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
17	เพื่อนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
18	เพื่อนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับชุมชน เช่น การเข้าร่วมจัด นิทรรศการที่วัดไทย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ว่างงานในชุมชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่ต้องการมีรายได้เสริม ในชุมชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
21	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้สนใจที่จะนำไปใช้ปฏิบัติ จริงในชีวิตประจำวัน	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
22	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้กับ ชุมชน	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
23	นำความรู้ไปประกอบการเป็นอาสาสมัครในวัดไทย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
	ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต						
25	เพื่อพัฒนาดตนเองให้มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
26	เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27	เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์กับ เพื่อนใหม่	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
28	เพื่อเป็นการยกสถานะภาพทางสังคมของตนเองให้ดีขึ้น มีคนรู้จักและยอมรับในสังคม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
29	เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศจากงานที่บ้านหรือ ภารกิจจากงานประจำวัน	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
30	เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
31	เพื่อนำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานแห่งการทำงานในอนาคต	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
32	เพื่อให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น จะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้น	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
33	เพื่อนำความรู้ไปใช้เสริมสร้างสุขภาพกายและใจให้ แข็งแรงสมบูรณ์และดียิ่งขึ้น	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้

ที่	ความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ ด้านวัฒนธรรมไทย	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)				$\bar{X}$	สรุป
		1	2	3	รวม		
34	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ใน ท้องถิ่นและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
35	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
36	เพื่อนำความรู้ไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีไทย ทำให้ชีวิตมีความหมายขึ้น	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
37	เพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจ คุณค่าของวัฒนธรรมไทยมากขึ้น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
38	เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบคลุม ให้ดีขึ้นเท่าเทียมกับ บุคคลอื่น	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
39	เพื่อปฏิบัติตามตามบทบาท หน้าที่ในฐานะสมาชิกกลุ่มได้ อย่างมีคุณภาพ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
40	เพื่อใช้กระบวนการกลุ่มอันนำไปสู่กระบวนการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	1	1	1	3	1	ใช้ได้
41	เพื่อฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
42	เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของบุตร หลาน และญาติพี่น้อง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
43	เพื่อให้เกิดความสุขที่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
44	เพื่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต	1	0	1	2	0.6	ใช้ได้
45	มีความภูมิใจในตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้

หมายเหตุ จากค่า IOC ที่คำนวณได้นี้ แสดงว่าข้อคำถามวัดได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
การวิจัย จะต้องมียาค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงจะถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

ที่ ศธ 0519.12/3.5475

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5/ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

นมัสการ รองเจ้าอาวาสวัดมณฑลรัตนาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษายุ่ง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียน
กลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์
วัฒนวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนอง โลหิตวิเศษ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์
ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงเรียนกลุ่มสนใจด้าน
วัฒนธรรมไทย เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรม
ไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์จากพระคุณเจ้า ได้โปรดพิจารณาให้ นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง
ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอณมัสการด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญลัรี จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-424-4068 มือถือ 09-7896963

ที่ ศธ 0519.12/ 8 356

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 / สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนศิลปะการปรุงอาหารไทย ของ คุณกัสมร เลาวหิจิตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนอง โลหิตวิเศษ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้เรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย (อาหารไทย) ตอบแบบสอบถามความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

/s/

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องกรอสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติกร โทรทัศน์ 02-4244048 หรือ 09-1800-963

ที่ ศธ 0519.12/๖๕๘ ๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3/ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนแกะสลักผักและผลไม้ของ คุณยุพิน แก่นจันทน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา” โดยมี รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนอง โลหิตวิเศษ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย (การแกะสลักผักและผลไม้) ตอบแบบสอบถามความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรม ไทย มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง ได้เก็บข้อมูล ในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่าย โทรสาร 02-6644068 มีเดีย ๐๙-๗๖๖๖๖๖

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามความคาดหวัง
เรื่อง
ความคาดหวังของผู้เรียนในการเรียนกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย
มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดระดับความคาดหวังของท่าน ในการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทำการศึกษาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งนี้เมื่อท่านได้อ่านข้อความแล้ว ขอให้พิจารณาตามความเป็นจริงว่า ท่านมีความคาดหวังอย่างไรในการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจที่ท่านกำลังเรียนอยู่นี้ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แบบสอบถามชุดนี้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น ข้อคำตอบไม่มีผลกระทบอย่างใดต่อผู้ตอบทั้งสิ้น จึงขอให้ท่านตอบให้ครบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน

- ตอนที่ 1** เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ความคาดหวังในการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ตอนที่ 3** เป็นข้อคำถามปลายเปิด เพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังในการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ

ขอขอบคุณที่ท่านได้กรุณาสละเวลาเพื่อตอบแบบสอบถามฉบับนี้

นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง
นิสิตปริญญาโทสาขาการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1
ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. อายุ ปี (ระบุจำนวนปี)
3. เชื้อชาติ (ระบุ)
4. สัญชาติ (ระบุ)
5. อาชีพ
 - () นักธุรกิจ / ค้าขาย
 - () รับจ้าง
 - () แม่บ้าน
 - () อื่นๆ (ระบุ) เช่น นักศึกษา.....
6. ท่านมีตำแหน่งที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1)
 - () กรรมการวัด
 - () อาสาสมัคร
 - () ผู้ปกครอง
 - () นักเรียน / นักศึกษา
 - () อื่นๆ (ระบุ) เช่น บุคคลทั่วไป
7. ท่านเรียนกลุ่มสนใจกับหน่วยงานใด
 - () สำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)
 - () องค์กรช่วยเหลือชาวเอเชีย
 - () สถาบันสอนอาหารนานาชาติ
 - () หน่วยงานเอกชน
 - () กลุ่มคนไทยอิสระ
 - () อื่นๆ (ระบุ) เช่น ร้านอาหาร บ้าน

8. สาขาวิชาที่เรียน

- ☐ ภาษาไทย
- ☐ นาฏศิลป์ ดนตรีไทย
- ☐ อาหารไทย ขนมไทย
- ☐ การแกะสลักผักผลไม้
- ☐ ศิลปประดิษฐ์ต่าง ๆ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) เช่น นวดแผนโบราณ

9. ค่าเล่าเรียน

- ☐ ไม่เสียค่าเล่าเรียน
- ☐ เสียค่าเล่าเรียน

10. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียน

- ☐ ไม่มีประสบการณ์
- ☐ มีประสบการณ์

ตอนที่ 2

ความคาดหวังของผู้ตอบแบบสอบถามในการเข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ และนำไปใช้ประโยชน์
ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการบริการชุมชน และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคาดหวังของท่านซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ

มากที่สุด	หมายถึง	มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีความคาดหวังในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีความคาดหวังในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีความคาดหวังในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความคาดหวังในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านประกอบอาชีพ มีความสามารถในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี					
2	ปฏิบัติงานอย่างมีขั้นตอนตรงตามหลักวิชาชีพ					
3	ความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น					
4	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อสามารถประกอบอาชีพแข่งขัน กับผู้อื่นได้					
5	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อช่วยให้หางานทำได้ง่ายขึ้น					
6	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระหรือ เป็นเจ้าของกิจการ					
7	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน					
8	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาอาชีพที่ทำ อยู่					
9	นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อการเปลี่ยนงานใหม่เมื่อเรียน สำเร็จแล้ว					
10	เพื่อต้องการได้รับความรู้ด้านอาชีพใหม่ ๆ					

ข้อ ที่	ความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	เพื่อต้องการพบปะกับบุคคลหลากหลายอาชีพ เป็นการเพิ่มมุมมองด้านอาชีพให้กับตนเอง					
12	เพื่อความภูมิใจในอาชีพของตนเอง					
ด้านการบริการชุมชน						
13	เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชน					
14	เพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน เช่น วัดไทย					
15	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในวัดไทย เช่น กิจกรรมแห่เทียนพรรษา					
16	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในพิธีการต่าง ๆ ร่วมกับคนในชุมชน เช่น การจัดงานแต่งงาน					
17	เพื่อนำความรู้ไปจัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
18	เพื่อนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับชุมชน เช่น การเข้าร่วมจัดนิทรรศการที่วัดไทย					
19	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ว่างงานในชุมชน					
20	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่ต้องการมีรายได้เสริมในชุมชน					
21	เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับผู้สนใจที่จะนำไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน					
22	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้กับชุมชน					
23	เพื่อนำความรู้ไปใช้ประกอบการเป็นอาสาสมัครในวัดไทย					
24	เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง					
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต						
25	เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้น					
26	เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
27	เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์กับเพื่อนใหม่					
28	เพื่อเป็นการยกสถานภาพทางสังคมของตนเองให้ดีขึ้น มีคนรู้จักและยอมรับในสังคม					

ข้อ ที่	ความคาดหวังของผู้เรียนที่เข้ามาเรียนกลุ่มสนใจ	ระดับความคาดหวัง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
29	เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศจากงานที่บ้านหรือภารกิจประจำวัน					
30	เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน					
31	เพื่อนำความรู้ไปใช้เป็นพื้นฐานแห่งการทำงานในอนาคต					
32	เพื่อให้ครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น จะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น					
33	เพื่อนำความรู้ไปใช้เสริมสร้างสุขภาพกายและใจให้แข็งแรงสมบูรณ์และดียิ่งขึ้น					
34	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์					
35	เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง					
36	เพื่อนำความรู้ไปมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีไทย ทำให้ชีวิตมีความหมายขึ้น					
37	เพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจคุณค่าของวัฒนธรรมไทยมากขึ้น					
38	เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ให้ดีขึ้นเท่าเทียมกับบุคคลอื่น					
39	เพื่อปฏิบัติตนตามบทบาท หน้าที่ ในฐานะสมาชิกกลุ่มได้อย่างมีคุณภาพ					
40	เพื่อใช้กระบวนการกลุ่ม อันนำไปสู่กระบวนการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น					
41	เพื่อฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์					
42	เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของบุตร หลาน และญาติพี่น้อง					
43	เพื่อให้เกิดความสุข ที่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ					
44	เพื่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิต					
45	มีความภูมิใจในตนเอง					

ตอนที่ 3

โปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสนใจด้านวัฒนธรรมไทย ในมลรัฐ
แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

1. ด้านการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2. ด้านการบริการชุมชน

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

4. ด้านการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

5. อื่นๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ប្រវត្តិយុទ្ធជាតិ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางธัญรัตน์ เพ็ชรน้ำทอง
วันเดือนปีเกิด	30 พฤศจิกายน 2502
สถานที่เกิด	24/5 บ้านตลาดเกรียบ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	61/65 ซอยเกิดทรัพย์ ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม 1/13 ถนนสมเด็จพระปิ่นเกล้า แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2517	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนวัดตลาด บ้านตลาดเกรียบ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2522	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จาก โรงเรียนวัดบวรมงคล เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2526	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-คหกรรม) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ